

Fremsat den 12. november 2014 af skatteministeren (Benny Engelbrecht)

Forslag

til

Lov om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om afgift af lønsum m.v., momsloven, lov om afgift af naturgas og bygas, spiritusafgiftsloven og forskellige andre love¹⁾

(Forenkling af registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift ved eksport, afgiftsfritagelse af varer henholdende under toldoplagsprocedure, andre særlige toldordninger og afgiftsoplag, lønsumsafgift for selvstændige momsgrupper, indførelse af mulighed for indirekte opgørelse af afgifter af bygas, afskaffelse af banderoler på spiritus m.v.)

§ 1

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmiumakkumulatører, jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, som ændret ved § 80 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 7 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 6 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af ubrugte varer, der er leveret til udlandet, jf. § 18, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 2

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008, som ændret bl.a. ved lov nr. 594 af 18. juni 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Findes der ikke en engrospris for biocider m.v. omfattet af § 7, er afgiftsværdien ved eksport varens detailpris med fradrag af 20 pct.«

2. I § 15, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberettigede bekæmpelsesmidler, der er leveret til udlandet, jf. § 24, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

3. Bilag 1 affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 3

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 40 af 16. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, udgår », jf. § 5, stk. 2.«

2. I overskriften til § 3, stk. 1, tabel A og B, ændres »personbiler m.v.« til: »biler m.v.«

3. § 8 ophæves.

§ 4

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, som ændret ved § 76 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 11 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 2 i lov nr. 522 af 12. juni 2009 og § 7 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, foretages følgende ændring:

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

1. I § 7, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer modtaget, jf. §§ 3, 3 c, § 3 d, stk. 1 og 2, når varerne er leveret til udlandet, jf. § 3 d, stk. 3, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 5

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 10. juni 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 4 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, nr. 8, ændres »§ 9, stk. 2 og 3.« til: »§ 9, stk. 3 og 4.«.

2. I § 9 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

3. I § 9, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »efter stk. 1-3« til: »efter stk. 1-4«.

4. I § 20, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret ved § 5 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 og senest ved § 2 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«, og »lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

§ 7

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 1 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, § 1 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 og senest ved § 3 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, nr. 1, udgår »hvoreved elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen.«.

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Tilbagebetaling finder endvidere ikke sted for virksomheder, der afsætter belysning, med undtagelse af afsætning af belysning til virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, i det omfang modtagervirksomheden har adgang til at få elafgiften af el til belysning i virksomheden godtgjort.«

3. I § 11, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Afgift efter § 6 a, stk. 1, tilbagebetales ikke.«

4. I § 11, stk. 6, 3. pkt., og stk. 9, 1. pkt., ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

5. I § 11 indsættes som stk. 20:

»Stk. 20. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administration af dokumentationsordningen, jf. stk. 2, 2. pkt.«

§ 8

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 15. september 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 5, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

2. I § 6 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, jf. § 6, stk. 2 og 3, jf. § 7 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

3. I § 6, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »efter stk. 1-5« til: »efter stk. 1-6«.

4. I § 18, stk. 1, nr. 3, ændres »i medfør af § 6, stk. 1-5« til: »i medfør af § 6, stk. 1-3, 5 og 6«.

§ 9

I lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1142 af 25. september 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 14, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 10

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 56 af 29. januar 2008, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 24, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 16 a, stk. 4, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 11

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 675 af 15. september 1998, som ændret senest ved § 106 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 1, nr. 4, ændres »Lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »Lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

§ 12

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 og senest ved § 4 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontooprævnninger,«: »jf. dog stk. 7-9 og 12,«.

2. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 10 og § 10 a.« til: »§ 10, § 10 a og § 10 e.«.

3. I § 6, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 10 og § 10 a.« til: »§ 10, § 10 a og § 10 e.«.

4. I § 6, stk. 3., ændres »§ 10 og § 10 a.« til: »§ 10, § 10 a og § 10 e.«.

5. I § 6 indsættes som stk. 7-12:

»Stk. 7. Registrerede virksomheder kan for en afgiftsperiode foretage indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas for leverancer af gas til kogebrug i boligenheder, når gassen afregnes efter fast takst, jf. stk. 8. Den afgiftspligtige mængde gas er den faktisk leverede mængde gas ved overgangen til forbrug i afgiftsperioden.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas efter stk. 7 for en periode på tre år, når opgørelsen vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af den metode og de procedurer, som den registrerede virksomhed vil anvende ved indirekte opgørelse efter stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Stk. 9. Opfylder den registrerede virksomhed ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 8 for en afgiftsperiode, skal virksomheden straks meddele det til told- og skatteforvaltningen. Endvidere skal virksomheden foretage opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas på grundlag af repræsentative stikprover snarest muligt.

Stk. 10. Den registrerede virksomhed skal verificere energiindholdet i gas omfattet af § 1, stk. 1, 2. pkt., hvoraf der betales afgift, og virksomheden skal på forlangende over for told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation herfor.

Stk. 11. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation efter stk. 10.

Stk. 12. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelse til indirekte opgørelse efter stk. 8.«

6. Efter § 10 d indsættes:

»§ 10 e. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, § 10 b, stk. 3 eller 4, eller § 10 c, stk. 3 eller 4, kan fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraftvarme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 2. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8, kan fastsættes til 2,5 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraftvarme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 3. I det omfang overskudsvarmen, jf. stk. 1 eller 2, for en opgørelsesperiode tillige er fremstillet ved brug af andre energiafgiftspligtige brændsler eller elektricitet ganges overskudsvarmen (GJ) med energiindholdet i mængden af biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., som vedrører overskudsvarmen, over det totale energiindhold i afgiftspligtige brændsler og afgiftspligtig elektricitet vedrørende overskudsvarmen.

Stk. 4. Ved afgiftspligtige brændsler forstås brændsler, som er afgiftspligtige efter lov om afgift af brunkul, stenkul og koks m.v. eller lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller denne lov.

Stk. 5. Ved afgiftspligtig elektricitet forstås elektricitet, som er afgiftspligtig efter lov om afgift af elektricitet.«

7. I § 14, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»For udlevering af gas, som er omfattet af en tilladelse til indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas, jf. § 6, stk. 7-9, skal fakturaen ikke indeholde oplysning om mængden af den afgiftspligtige gas og afgiftens størrelse.«

§ 13

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 31. januar 2012, som ændret ved § 5 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, indsættes efter »tilsvarende anvendelse« », jf. dog § 3, stk. 1«.

2. I § 3, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at anmelde sig som varemottager hos told- og skatteforvaltningen, jf. § 1, stk. 5.«

3. I § 4 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan meddele erhvervsdrivende varemottagere godtgørelse af afgift af varer, der leveres til udlandet. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 5 a, stk. 1, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 14

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 9. september 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 5 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og § 6 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 15, 2. pkt., § 8, stk. 5, 4. pkt. og stk. 8, 1. pkt., ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

2. I § 5, stk. 15, 2. pkt., ændres »lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

3. I § 7, stk. 7, indsættes efter 1. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 10 a, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

4. I § 7, stk. 7, 5. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »det i 2. pkt.« til: »det i 3. pkt.«.

§ 15

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 22. august 2013, som ændret ved § 7 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 19,

stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

2. I § 10, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »efter stk. 1-3« til: »efter stk. 1-4«.

§ 16

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 26. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011 og § 6 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, 2. pkt., ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

2. I § 9, stk. 3, indsættes efter 1. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 15, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

3. I § 9, stk. 3, 5. pkt., der bliver stk. 3, 6. pkt., ændres »det i 2. pkt.« til: »det i 3. pkt.«.

§ 17

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 31. august 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 2, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) Selvstændige grupper, der leverer ydelser, der er momsfrataget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, for så vidt angår den del af gruppens lønsum, der er medgået til ydelser leveret til virksomheder omfattet af § 4, stk. 2, nr. 1.«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

2. § 4, stk. 2, nr. 3, der bliver nr. 4, affattes således:

»4) Organisationer, fonde, foreninger, logger m.v., jf. dog nr. 2.«

3. I § 5, stk. 2, ændres »§ 4, stk. 2, nr. 1« til: »§ 4, stk. 2, nr. 1 og 2«.

4. I § 5, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 2, nr. 2 eller 3« til: »§ 4, stk. 2, nr. 3 eller 4«.

5. I § 6, stk. 2, ændres »§ 4, stk. 2, nr. 1« til: »§ 4, stk. 2, nr. 1 og 2«.

6. § 10 a ophæves.

§ 18

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 6 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 og § 7 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«, og »lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

2. I § 10, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Registrerede varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 7, stk. 3, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

3. I § 10, stk. 1, 5. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »det i 2. pkt.« til: »det i 3. pkt.«

§ 19

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 2 i lov nr. 1637 af 26. december 2013 og § 1 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Henføres varen ved indførslen under en ordning vedrørende midlertidig opbevaring, intern fællesskabsforsendelse, ekstern forsendelse, aktiv forædling og midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, eller varen ved indførslen oplægges i Københavns Frihavn, på frilager eller på toldoplæg, indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af en af disse ordninger.«

2. I § 26, 1. pkt., udgår »(fortoldningstidspunktet)«.

3. § 34, stk. 1, nr. 19, affattes således:

»19) Levering af varer bestemt til toldbehandling og omfattet af midlertidig opbevaring, levering af varer bestemt til at skulle anbringes i Københavns Frihavn eller levering af varer, der er oplagt i Københavns Frihavn, levering af varer bestemt til at skulle anbringes på frilager eller levering af varer, der er oplagt på frilager, levering af varer bestemt til anbringelse på eller oplagt på toldoplæg, levering af varer bestemt til eller omfattet af aktiv forædling, samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.«

4. I § 34, stk. 1, indsættes som nr. 20 og 21:

»20) Levering af varer henført under en ordning vedrørende intern fællesskabsforsendelse, ekstern forsendelse, eller midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, samt levering af varer og ydelser i forbindelse med leveringen.

21) Levering af varer, der er bestemt til at skulle henføres til eller er henført til et afgiftsoplæg samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.«

5. § 34, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»Der skal påvises et økonomisk behov for oplaget, jf. 1. pkt.«

6. § 34, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

7. I § 34 indsættes som stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Virksomheder, der ønsker at foretage attestation om udførsel af varer omfattet af § 34, stk. 1, nr. 5, skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for godkendelse af virksomheder efter stk. 7.«

§ 20

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 12. marts 2007, som ændret ved § 8 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 1, 1. pkt., ændres »de ifølge færdselsloven« til: »de ifølge lov om registrering af køretøjer«.

§ 21

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 569 af 28. maj 2014, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1, liste A, nr. 22, ændres »lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

§ 22

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, som ændret ved § 89 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 17 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 8 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 8, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 17, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 23

I pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, som ændret ved § 90 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 24 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 10 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, samt varer der er omfattet af stk. 2, jf. § 17, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.»

§ 24

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 10. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 18, ændres »testbiler« til: »testkøretøjer«.

2. § 3, stk. 2, 3.-5. pkt., ophæves.

3. I § 3 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »færdselsloven« til: »lov om registrering af køretøjer«.

§ 25

I lov nr. 551 af 18. juni 2012 om afgift af skadesforsikringer, som ændret ved § 10 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres »indgået, og« til: »indgået, eller«.

2. I § 1, stk. 3, ændres »i lov om finansiel virksomhed« til: »i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed«.

3. I § 14 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Juridiske og fysiske personer omfattet af kapitel 1 i lov om forsikringsformidling skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om forsikringer, som personen har deltaget i formidlingen af, og hvor præmien er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer.«

§ 26

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 10 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 9 ophæves.

2. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres som den mængde afgiftspligtige varer, der er udle-

veret fra virksomhedens godkendte lokaler, med tillæg af svind og lignende, jf. dog § 14.«

3. § 12, stk. 1, affattes således:

»De autoriserede virksomheder skal fore regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer.«

4. § 12, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 2.

5. I § 12, stk. 4, der bliver stk. 2, ændres »Ved opgørelsen efter stk. 3 medregnes som tilgang« til: »Som tilgang medregnes«, og i § 12, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 2, nr. 1, indsættes efter »fremstillet«: »eller indført«.

6. I § 14, stk. 1, nr. 2 og 3, udgår »i ubanderoleret stand«.

7. I § 27 a, stk. 1, udgår »banderoleret efter § 9, stk. 2, eller«.

8. I § 31, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 9, stk. 2 eller 4,«.

9. I § 31, stk. 1, nr. 3, udgår »§ 9, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3,«.

§ 27

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 8. februar 2006, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 7, indsættes efter 1. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 18, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

2. I § 9, stk. 7, 5. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »det i 2. pkt.« til: »det i 3. pkt.«

§ 28

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 379 af 1. april 2014, som ændret ved § 9 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Bestemmelsen om opbevaring efter stk. 1 finder ikke anvendelse ved salg og brug af groftskåret røgtobak på salgsstedet. Salg i løsvægt skal kunne afstemmes med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger.«

2. I § 10 a, stk. 7, indsættes som 3. pkt.:

»Registrerede varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, jf. dog 2. pkt., jf. §

11, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

3. I § 18 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Autoriserede oplagshavere og varemottagere, der er omfattet af denne lov, skal for hvert kvartal i statistisk øjemed afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indkøb og eventuel videresalg af afgiftspligtige varer.«

Stk. 4-11 bliver stk. 5-12.

4. I § 18, stk. 8, ændres »jf. dog stk. 6.« til: »jf. dog stk. 7.«

5. I § 18, stk. 10, ændres »de i stk. 1-3, 4 og 6-9 fastsatte bestemmelser« til: »de i stk. 1-5 og 7-10 fastsatte bestemmelser.«

6. I § 21b ændres »§ 18, stk. 10 og 11.« til: »§ 18, stk. 11 og 12.«

7. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9« til: »§ 18, stk. 1-5 eller 7-10«.

8. I § 25, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 18, stk. 6« til: »§ 18, stk. 7«.

9. I § 25, stk. 5, og to steder i stk. 6, ændres »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9« til: »§ 18, stk. 1-3, 5 og 7-10«.

10. I § 29, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 13, stk. 1, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 29

I lov om afgift af vejbenyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 896 af 15. august 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 9 affattes således:

»§ 9. Færgeleskaber, rederier, m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn og medfører køretøjer, der er registreret som hjemmehørende i en stat, der ikke er omfattet af aftale af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, har pligt til at give adgang til betaling af afgift for vejbenyttelse i Danmark. Dette gælder dog ikke ved indbyrdes sejlads mellem en dansk havn og havne i andre europæiske stater, der er omfattet af aftalen af 9. februar 1994.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at andre virksomheder eller organisationer m.v. giver adgang til betaling af afgift for vejbenyttelse i Danmark.

Stk. 3. Virksomheder m.v., der efter stk. 1 og 2 giver adgang til betaling af vejafgift, må ikke opkræve betaling for denne ydelse, men modtager en godtgørelse herfor.«

2. § 14, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) overtræder § 9, stk. 1, ved ikke at give adgang til betaling og § 9, stk. 3, ved at opkræve ydelse for betaling.«

3. I § 14, stk. 2, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) undtager sig afgift ved at benytte et afgiftspligtigt køretøj, der ikke er betalt afgift for, jf. §§ 5 eller 7,«.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

4. § 14, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.«

§ 30

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 18. februar 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 745 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 15, ophæves.

2. I § 4 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 4, stk. 1 og 2, 2. pkt.« til: »§ 4, stk. 1 og 2«.

3. § 4 a, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

4. § 11 og §§ 17-19 ophæves.

§ 31

I lov nr. 416 af 26. juni 1998 om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 8, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 16, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 32

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 26. august 2013, som ændret ved § 15 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 a, stk. 7, indsættes som 3. pkt.:

»Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, jf. dog 2. pkt., jf. § 9, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

2. I § 11, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Registrerede varemottagere kan efter udlobet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberettigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 9, stk. 2, på afgiftsansigelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 33

I lov nr. 555 af 2. juni 2014 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsettelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befodringsfradrag for pendlere i yderkommuner) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 2, ophæves.
2. § 2, nr. 6, ophæves.

§ 34

I lov nr. 1385 af 28. december 2011 om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas (Højere afgift på luftforurening fra NO_x m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. § 1, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2015. For en landbaseret stempelmotor eller turbine med en nominel termisk indfyret effekt på højst 30 MW, for hvilken der ikke

skal foretages AMS-måling vedrørende udledning af NO₂-ækvivalenter eller en ækvivalent måling pr. 1. januar 2015 efter regler eller påbud under Miljøministeriets område, har § 1, nr. 1, virkning fra det tidspunkt, hvor der indtræder pligt til at foretage denne type måling for stempelmotoren eller turbinen efter regler eller påbud under Miljøministeriets område.«

§ 35

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, § 2, nr. 2, §§ 4 og 5, § 8, nr. 2, §§ 9 og 10, § 13, nr. 3, § 14, nr. 3 og 4, § 15, § 16, nr. 2 og 3, § 18, nr. 2 og 3, §§ 22 og 23, § 25, nr. 2 og 3, § 27, § 28, nr. 2 og 6 og §§ 31 og 32 træder i kraft den 1. juli 2015.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 7, nr. 3.

Stk. 4. § 12, nr. 1, 5 og 7, og § 33, nr. 2, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 5. § 2, nr. 1, har virkning fra den 1. juli 2013.

Stk. 6. § 7, nr. 3, finder anvendelse indtil tidspunktet for udlobet af den periode, hvori afgiften kan anvendes ifølge Rådets tilladelse til afgiften efter artikel 19 i Rådets direktiv om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet. Skatteministeren bekendtgør i forbindelse med ikrafttrædelsen, jf. stk. 2, tidspunktet efter 1. pkt.

Stk. 7. Afgiftspligtige varer efter spiritusafgiftsloven, der inden lovens ikrafttræden er forsynet med en banderole, kan efter lovens ikrafttræden fortsat udleveres i banderoleret stand.

Stk. 8. Registrerede virksomheder kan til og med den 1. april 2015 søge om at få godtgjort købsprisen af ikke-påsatte banderoler af told- og skatteforvaltningen. Det samlede godtgørelsesbeløb skal udgøre mindst 500 kr.

Bilag 1**»Bilag 1***Fastsættelse af kriterier for beregning af afgift på plantebeskyttelsesmidler***Kapitel 1***Anvendelsesområde, kompetence og definitioner*

Bilaget anvendes ved fastsættelsen af kriterier for beregning af afgiften på plantebeskyttelsesmidler, jf. § 1, stk. 1 og 2.

Miljøstyrelsen beregner plantebeskyttelsesmidlers sundheds-, miljøeffekt- og miljøadfærdsbelastning, jf. dette bilags kapitel 2-6.

I dette bilag forstås ved:

- 1) Sundhed: Mål for risikoen for sprøjteførere.
- 2) Miljøeffekt: Mål for aktivstoffets giftighed over for ikke-målorganismer i miljøet.
- 3) Miljøadfærd: Mål for stoffers skæbne og fordeling i miljøet.
- 4) Referenceværdi: Effektiværdien for et (ved udgangen af 2007) godkendt aktivstof med den højeste godkendte miljøbelastning (referencestof).
- 5) Korttidseffekter: Effekter målt i forsøg over højst 1 uge.
- 6) Langtidseffekter: Effekter målt i forsøg over længere tid end 1 uge.
- 7) Effektiværdi: Mål for aktivstoffets egenskaber eller giftighed bestemt i forskellige typer forsøg.
- 8) Miljøbelastning: Mål for den belastning, aktivstoffet udgør for miljøet.
- 9) Nedbrydning: Et aktivstofs halveringstid i jord eller vand.
- 10) Bioakkumulering: Et aktivstofs ophobning i fedtvæv.
- 11) Udvaskning til grundvand: Mål for potentiel forurening af grundvand.
- 12) PPDB-Databasen: Database, der bl.a. indeholder oplysninger om miljøeffekt- og miljøadfærdsdata for aktivstoffer.
- 13) Bejdsmidler: Plantebeskyttelsesmidler, der bruges til bejdsning af frø, korn, blomsterløg eller -knolde samt kartofler før såning eller lægning.

Kapitel 2*Sundhedsbelastning*

For hvert plantebeskyttelsesmiddel beregnes en sundhedsbelastning på baggrund af de risikosætninger, der angiver de risici for sundhed, der er forbundet med produktet, jf. tabel 2.

Sundhedsbelastningen for hver af alle de risikosætninger, som er givet i plantebeskyttelsesmidlets godkendelse, og som findes på midlets etiket, lægges sammen.

Et plantebeskyttelsesmiddels sundhedsafgift beregnes i henhold til § 1, stk. 2, nr. 1.

Hvis plantebeskyttelsesmidlet er et pulver eller en væske, der inden brug skal opløses i eller fortyndes med vand, ganges den samlede sundhedsbelastning, jf. § 1, stk. 2, nr. 1, med 1,5.

For alle andre formuleringer (ved formuleringer forstås blandinger) af plantebeskyttelsesmidler, herunder

- 1) brugsfærdige opløsninger (klar til brug),
- 2) granulater,
- 3) pellets,
- 4) vandopløselige tabletter,

- 5) insektpinde,
- 6) bejdsemidler til industriel anvendelse uanset formulering,
- 7) vandopløselige poser og
- 8) gaspatroner

ganges den samlede sundhedsbelastning, jf. lovens § 1, stk. 2, nr. 1, med 1,0.

Kapitel 3

Miljøeffektbelastning for plantebeskyttelsesmidler

Dette kapitel omhandler alle plantebeskyttelsesmidler (svampemidler, ukrudtsmidler, insektmidler og vækstreguleringsmidler) undtagen bejdsemidler og midler til behandling af høstede afgrøder samt midler udelukkende til anvendelse i lukkede væksthuse. For hvert aktivstof, der indgår i et plantebeskyttelsesmiddel, beregnes en samlet miljøeffektbelastning på baggrund af den belastning, aktivstoffet har på miljøet, jf. tabel 3.

Belastningen pr. kg produkt beregnes ved at lægge bidragene fra de enkelte aktivstoffer sammen vægtet i forhold til aktivstoffernes koncentration i midlet.

Følgende miljøindikatorer indgår i beregningen af miljøeffektbelastning:

- 1) Korttidseffekt for fugle,
- 2) korttidseffekt for pattedyr,
- 3) korttidseffekt for fisk,
- 4) korttidseffekt for regnorme,
- 5) korttidseffekt for bier,
- 6) korttidseffekt for dafnier,
- 7) korttidseffekt for vandlevende planter,
- 8) korttidseffekt for alger,
- 9) langtidseffekt for regnorme,
- 10) langtidseffekt for fisk og
- 11) langtidseffekt for dafnier.

Der fastsættes en effektværdi for hver miljøindikator. Disse effektværdier fastsættes på baggrund af data om aktivstoffet fra PPDB-databasen samt Miljøstyrelsens afgørelser om godkendelser. Hvis der ikke findes en værdi, indgår den pågældende indikator ikke i afgiftsberegningen.

For hver miljøindikator er der fastsat en referenceværdi.

Referenceværdien for miljøindikatorerne:

- 1) Korttidseffektværdi for fugle: 49 mg pr. kg legemsvægt,
- 2) korttidseffektværdi for pattedyr: 20 mg pr. kg legemsvægt,
- 3) korttidseffektværdi for fisk: 0,00021 mg pr. liter vand,
- 4) korttidseffektværdi for regnorme: 3,4 mg pr. kg jord,
- 5) korttidseffektværdi for bier: 0,02 mikrogram pr. bi,
- 6) korttidseffektværdi for dafnier: 0,0003 mg pr. liter vand,
- 7) korttidseffektværdi for vandlevende planter: 0,00036 mg pr. liter vand,
- 8) korttidseffektværdi for alger: 0,000025 mg pr. liter vand,
- 9) langtidseffektværdi for regnorme: 0,2 mg pr. kg jord,
- 10) langtidseffektværdi for fisk: 0,000115 mg pr. liter vand og
- 11) langtidseffektværdi for dafnier: 0,000115 mg pr. liter vand.

Den enkelte miljøindicators referenceværdi divideres herefter med den tilsvarende miljøindicators effektværdi. For langtidseffekterne korrigeres for stoffernes nedbrydning i beregningen. Resultatet heraf udgør miljøindikatorens miljøscore.

Miljøscoren for hver miljøindikator ganges herefter med miljøindikatoren miljøeffektbelastningsfaktor. Resultatet heraf udgør så miljøindikatoren miljøeffektbelastning.

Miljøeffektbelastningsfaktoren (vægtning) for den enkelte miljøindikator er:

- 1) Korttidseffekt for fugle: 1,
- 2) korttidseffekt for pattedyr: 1,
- 3) korttidseffekt for fisk: 30,
- 4) korttidseffekt for regnorme: 2,
- 5) korttidseffekt for bier: 100,
- 6) korttidseffekt for dafnier: 30,
- 7) korttidseffekt for vandlevende planter: 3,
- 8) korttidseffekt for alger: 3,
- 9) langtidseffekt for regnorme: 2,
- 10) langtidseffekt for fisk: 3 og
- 11) langtidseffekt for dafnier: 3.

Miljøeffektbelastningerne for hver miljøindikator lægges herefter sammen, og hvis et plantebeskyttelsesmiddel indeholder flere aktivstoffer, lægges disse miljøeffektbelastninger sammen.

Miljøeffektafgiften for aktivstoffer i plantebeskyttelsesmidler beregnes herefter i henhold til § 1, stk. 2, nr. 2.

Kapitel 4

Miljøeffektbelastning for bejdsemidler

For hvert aktivstof, der indgår i et bejdsemiddel, beregnes en samlet miljøeffektbelastning på baggrund af den belastning, aktivstoffet har på miljøet, jf. tabel 4.

Følgende miljøindikatorer indgår i beregningen af miljøeffektbelastningen:

- 1) Korttidseffekt for fugle,
- 2) korttidseffekt for pattedyr,
- 3) korttidseffekt for fisk,
- 4) korttidseffekt for regnorme,
- 5) korttidseffekt for bier,
- 6) korttidseffekt for dafnier,
- 7) korttidseffekt for vandlevende planter,
- 8) korttidseffekt for alger,
- 9) langtidseffekt for regnorme,
- 10) langtidseffekt for fisk og
- 11) langtidseffekt for dafnier.

Der fastsættes en effektværdi for hver miljøindikator. Miljøindikatoren effektværdier fastsættes på baggrund af data om aktivstoffet fra PPDB-databasen samt Miljøstyrelsens afgørelser om godkendelser. Hvis der ikke findes en værdi, indgår den pågældende indikator ikke i afgiftsberegningen.

For hver miljøindikator er fastsat en referenceværdi. Referenceværdien for miljøindikatorerne er:

- 1) Korttidseffektværdi for fugle: 49 mg pr. kg legemsvægt,
- 2) korttidseffektværdi for pattedyr: 20 mg pr. kg legemsvægt,
- 3) korttidseffektværdi for fisk: 0,00021 mg pr. liter vand,
- 4) korttidseffektværdi for regnorme: 3,4 mg pr. kg jord,
- 5) korttidseffektværdi for bier: 0,02 mikrogram pr. bi,
- 6) korttidseffektværdi for dafnier: 0,0003 mg pr. liter vand,
- 7) korttidseffektværdi for vandlevende planter: 0,00036 mg pr. liter vand,

- 8) korttidseffektværdi for alger: 0,000025 mg pr. liter vand,
 9) langtidseffektværdi for regnorme: 0,2 mg pr. kg jord,
 10) langtidseffektværdi for fisk: 0,000115 mg pr. liter vand og
 11) langtidseffektværdi for dafnier: 0,000115 mg pr. liter vand.

Den enkelte miljøindikatorers referenceværdi divideres herefter med den tilsvarende miljøindikatorers effektværdi. For langtidseffekterne korrigeres for stoffernes nedbrydning i beregningen. Resultatet heraf udgør miljøindikatorens miljøscore.

Miljøscoren for hver miljøindikator ganges herefter med miljøindikatorens miljøeffektbelastningsfaktor. Resultatet heraf udgør miljøindikatorens miljøeffektbelastning.

Miljøeffektbelastningsfaktoren for den enkelte miljøindikator er fastsat af Miljøstyrelsen. Miljøeffektbelastningsfaktoren for den enkelte miljøindikator er:

Tabel 1 Miljøeffekter	Miljøeffektbelastningsfaktoren (vægtning)	
	Bejdsemidler til roefrø, kartofler og blomsterløg og -knolde	Bejdsemidler til andre afgrøder (korn, frø)
Korttidseffekt for fugle	0,1	10
Korttidseffekt for pattedyr	0,1	10
Korttidseffekt for fisk	1	1
Korttidseffekt for regnorme	1	1
Korttidseffekt for bier	0,1	1
Korttidseffekt for dafnier	1	1
Korttidseffekt for vandlevende planter	0,1	0,1
Korttidseffekt for alger	0,1	0,1
Langtidseffekt for regnorme	1	1
Langtidseffekt for fisk	0,1	0,1
Langtidseffekt for dafnier	0,1	0,1

Miljøeffektbelastningerne for hver miljøindikator lægges herefter sammen. Hvis et bejdsemiddel indeholder flere aktivstoffer, lægges disses miljøeffektbelastninger sammen.

Miljøeffektafgiften for aktivstoffer i bejdsemidler beregnes herefter i henhold til § 1, stk. 2, nr. 2.

Kapitel 5

Miljøadfærdsbelastning

For hvert aktivstof, der indgår i et plantebeskyttelsesmiddel, beregnes en samlet miljøadfærdsbelastning på baggrund af de egenskaber, aktivstoffet har, når det fordeles i miljøet, jf. tabel 5.

Følgende miljøadfærdsindikatorer indgår i beregningen af miljøadfærdsbelastningen:

- 1) Nedbrydning,
- 2) bioakkumulering og
- 3) udvaskning til grundvand.

Der fastsættes en effektværdi for hver miljøadfærdsindikator, jf. ovenstående. Disse effektværdier fastsættes på baggrund af data om aktivstoffet fra PPDB-databasen samt Miljøstyrelsens afgørelser om godkendelser. Hvis der ikke findes en værdi, indgår den pågældende indikator ikke i afgiftsberegningen.

For hver miljøadfærdsindikator er fastsat en referenceværdi. Referenceværdien for miljøadfærdsindikatorerne er:

- 1) Nedbrydning: 354,
- 2) bioakkumulering: 5100 og
- 3) udvaskning til grundvand: 10,91.

Den enkelte miljøadfærdsindikator's effektivitet divideres herefter med den tilsvarende miljøadfærdsindikator's referenceværdi. Resultatet heraf udgør miljøadfærdsindikatorens adfærdsscore.

Adfærdsscoren for hver miljøadfærdsindikator ganges herefter med miljøadfærdsindikatorens miljøadfærdsbelastningsfaktor. Resultatet heraf udgør miljøadfærdsindikatorens miljøadfærdsbelastning.

Miljøadfærdsbelastningsfaktoren for den enkelte miljøadfærdsindikator er fastsat af Miljøstyrelsen. Miljøadfærdsbelastningsfaktoren for den enkelte miljøadfærdsindikator er:

- 1) Nedbrydning: 2,5,
- 2) bioakkumulering: 2,5 og
- 3) udvaskning til grundvand: 20.

Miljøadfærdsbelastningerne for hver miljøadfærdsindikator lægges herefter sammen. Hvis et plantebeskyttelsesmiddel indeholder flere aktivstoffer, lægges disse miljøadfærdsbelastninger sammen.

Belastningen pr. kg produkt beregnes ved at lægge bidragene fra de enkelte aktivstoffer sammen vægtes i forhold til aktivstoffernes koncentration i midlet.

Miljøadfærdsafgiften for aktivstoffer i plantebeskyttelsesmidler beregnes herefter i henhold til § 1, stk. 2, nr. 3.

Kapitel 6

Miljøeffektbelastning og miljøadfærdsbelastning for midler til behandling af høstede afgrøder (korn og frugt) samt anvendelse i lukkede væksthuse

Som en undtagelse til kapitel 3 og 5 fastsættes i dette kapitel for plantebeskyttelsesmidler, der udelukkende er godkendt til anvendelse til behandling af høstede afgrøder i kornlagre el.lign. :

Miljøeffektbelastningsfaktoren sættes til 0.

Miljøadfærdsbelastningsfaktoren sættes til 0.

For plantebeskyttelsesmidler, der udelukkende er godkendt til anvendelse i lukkede væksthuse:

Miljøeffektbelastningsfaktoren sættes til 0.

Miljøadfærdsbelastningsfaktoren sættes til 0.

Sundhedsmæssige risikosætninger	Sundhedsmæssige faresætninger	Risikopoint for sundhed efter iboende egen-skaber	Belastning (B pr. kg mid-del)
R22 Farlig ved indtagelse	Acute Tox. 4, H302: Farlig ved indtagelse	Score 10	0,033
R37 Irriterer åndedrætsorganerne	STOT SE 3, H335: Kan forårsage irritation af luftvejene		
R38 Irriterer huden	Skin Irrit. 2 H315: Forårsager hudirritation		

R65 Farlig: Kan give lungeskade ved indtagelse	Asp. Tox. 1, H304: Kan være livsfarligt, hvis det indtages og kommer i luftvejene		
R66 Gentagen udsættelse kan give tør eller revnet hud	EUH066: Gentagen kontakt kan give tør eller revnet hud		
R20 Farlig ved indånding	Acute Tox. 4, H332: Farlig ved indånding	Score 15	0,050
R21 Farlig ved hudkontakt	Acute Tox. 4, H312: Farlig ved hudkontakt		
R36 Irriterer øjnene	Eye Irrit. 2 H319: Forårsager alvorlig øjenirritation		
R43 Kan give overfølsomhed ved kontakt med huden	Skin sens. 1 H317: Kan forårsage allergisk hudreaktion	Score 20	0,066
R33 Kan ophobes i kroppen efter gentagen brug		Score 30	0,100
R67 Dampe kan give sløvhed og svimmelhed	STOT SE 3, H336: Kan forårsage sløvhed eller svimmelhed		
R25 Giftig ved indtagelse	Acute Tox. 3, H301: Giftig ved indtagelse	Score 50	0,166
R42 Kan give overfølsomhed ved indånding	Resp. Sens. 1 H334: Kan forårsage allergi- eller astmasymptomer eller åndedrætsbesvær ved indånding		
R64 Kan skade børn i ammeperioden	Lact., H362: Kan skade børn, der ammes		
R23 Giftig ved indånding	Acute Tox. 3, H331: Giftig ved indånding	Score 70	0,233
R24 Giftig ved hudkontakt	Acute Tox. 3, H311: Giftig ved hudkontakt		
R28 Meget giftig ved indtagelse	Acute Tox. 2, H300: Livsfarlig ved indtagelse		
R34 Ætsningsfare	Skin Corr. 1B H314: Forårsager svære forbrændinger af huden og øjenskader		
Carc. Cat. 3; R40 Mulighed for kræftfremkaldende effekt	Carc. 2, H351: Mistænkt for at fremkalde kræft (evt. eksponeringsvej)		

R41 Risiko for alvorlig øjenskade	Eye Dam. 1 H318: Forårsager alvorlig øjenskade		
Xn; R48 Farlig: Alvorlig sundhedsfare ved længere tids påvirkning (R48/20, R48/21, R48/22 eller R48 kombineret med 20-22)	STOT RE 2, H373: Kan forårsage organskader ved længerevarende eller gentagen eksponering (evt. specifikke organer/eksponeringsvej)		
Rep. 3; R62 Mulighed for skade på forplantningsevnen Rep. 3; R63 Mulighed for skade på barnet under graviditeten	Repr. 2, H361(evt. f og/eller d): Mistænkt for at skade forplantningsevnen eller det ufødte barn (evt. specifik effekt/eksponeringsvej)		
Xn; R68 Farlig: Mulighed for varig skade på helbred	STOT SE 2, H371: Kan forårsage organskader (evt. specifikke organer/eksponeringsvej)		
Mut. 3; R68 Mulighed for varig skade på helbred	Muta. 2, H341: Mistænkt for at forårsage genetiske defekter (evt. eksponeringsvej)		
	Acute Tox. 2, H330: Livsfarlig ved indånding Acute Tox. 2, H310 Livsfarlig ved hudkontakt Acute Tox. 1, H300: Livsfarlig ved indtagelse	Score 85	0,283
R26 Meget giftig ved indånding	Acute Tox. 1, H330: Livsfarlig ved indånding	Score 100	0,333
R27 Meget giftig ved hudkontakt	Acute Tox. 1, H310 Livsfarlig ved hudkontakt		
R35 Alvorlig ætsningsfare	Skin Corr. 1A, H314: Forårsager svære forbrændinger af huden og øjenskader		
R39 Fare for varig alvorlig skade på helbred	STOT SE 1, H370: Forårsager organskader (evt. specifikke organer/eksponeringsvej)		
Carc. 1/2; R45 Kan fremkalde kræft	Carc. 1A/B, H350 (evt. i): Kan fremkalde kræft (evt. eksponeringsvej)		

Mut. 1/2; R46 Kan forårsage arvelige genetiske skader	Muta. 1A/B; H340: Kan forårsage genetiske defekter (evt. eksponeringsvej)		
T; R48 Giftig: Alvorlig sundhedsfare ved længere tids påvirkning (R48/23, R48/24, R48/25 eller R48 kombineret med 23-25)	STOT RE 1, H372: Forårsager organskader ved længerevarende eller gentagen eksponering (evt. specifikke organer/eksponeringsvej)		
R49 Kan fremkalde kræft ved indånding			
Rep. 1/2; R60 Kan skade forplantningsevnen	Repr. 1A/B, H360(evt. F/f og/eller D/d): Kan skade forplantningsevnen eller det ufødte barn (evt. specifik effekt/eksponeringsvej)		
Rep. 1/2; R61 Kan skade barnet under graviditeten			

R-sætninger er produktets klassificering med risikosætninger. For at beregne belastningen divideres risikopointværdien med en belastningsfaktor på 300.

Tabel 3. Formler til beregning af miljøeffektbelastning		Betegnelse	Referenceværdi	Miljøeffektbelastningsfaktor
Miljøindikatorer				
1)	Korttidseffekt for fugle, LD ₅₀ mg pr. kg legemsvægt	Fa	49	1
2)	korttidseffekt for pattedyr, LD ₅₀ mg pr. kg legemsvægt	Pa	20	1
3)	korttidseffekt for fisk, LC ₅₀ mg pr. liter vand	F1a	0,00021	30
4)	korttidseffekt for dafnier, EC ₅₀ mg pr. liter vand	Da	0,0003	30
5)	korttidseffekt for alger, EC ₅₀ mg pr. liter vand	Aa	0,000025	3
6)	korttidseffekt for vandplanter, EC ₅₀ mg pr. liter vand	VP	0,00036	3
7)	korttidseffekt for regnorme, LC ₅₀ mg pr. kg jord	Ra	3,4	2
8)	korttidseffekt for bier, mikrogram (µg) pr. bi	Ba	0,02	100
9)	langtidseffekt for fisk, NOEC mg pr. liter vand	F1k	0,000115	3
10)	langtidseffekt for dafnier, NOEC mg pr. liter vand	Dk	0,000115	3
11)	langtidseffekt for regnorme, NOEC mg pr. kg jord	Rk	0,2	2

Referenceværdierne og miljøeffektbelastningsfaktorerne ses i ovenstående tabel.

Miljøeffektbelastningen for de forskellige indikatorer beregnes ud fra følgende formler:

$$F_a = (49/LD_{50}) \times 1$$

$$P_a = (20/LD_{50}) \times 1$$

$$FI_a = (0,00021/LC_{50}) \times 30$$

$$D_a = (0,0003/EC_{50}) \times 30$$

$$A_a = (0,000025/EC_{50}) \times 3$$

$$VP = (0,00036/EC_{50}) \times 3$$

$$R_a = (3,4/LC_{50}) \times 2$$

$$B_a = (0,02/LC_{50}) \times 0,1 \text{ for roefrø, kartofler og blomsterløg og -knolde}$$

$$B_a = (0,02/LC_{50}) \times 1 \text{ for bejdsemidler til andre afgrøder (korn og frø)}$$

For langtidseffekterne inddrages stoffets nedbrydning i beregningen for såvel referenceværdier som for de øvrige aktivstoffer på følgende måde:

For vandorganismer, fisk og dafnier (F_k og D_k) bruges halveringstiden i vand (DT_{50} vand):

$1 - \text{EKSP}((-LN(2)/DT_{50}) * 7) / ((LN(2)/DT_{50}) * 7)$, hvis ikke der findes en værdi for DT_{50} vand, ganges med 1.

$F_k = (0,000115/NOEC) \times [(1 - \text{EKSP}((-LN(2)/DT_{50}) * 7) / ((LN(2)/DT_{50}) * 7))] \times 3$, hvis der findes en halveringstid i vand.

$F_k = (0,000115/NOEC) \times [1] \times 3$, hvis der ikke findes en halveringstid i vand.

$D_k = (0,000115/NOEC) \times [(1 - \text{EKSP}((-LN(2)/DT_{50}) * 7) / ((LN(2)/DT_{50}) * 7))] \times 3$, hvis der findes en halveringstid i vand.

$D_k = (0,000115/NOEC) \times [1] \times 3$, hvis der ikke findes en halveringstid i vand.

For regnorme (R_k) bruges halveringstiden i jord (DT_{50} jord):

$(1 - \text{EKSP}((-LN(2)/DT_{50}) * 180) / ((LN(2)/DT_{50}) * 180))$, hvis ikke der findes en værdi for DT_{50} jord, ganges med 1.

$R_k = (0,2/NOEC) \times [1 - \text{EKSP}((-LN(2)/DT_{50}) * 180) / ((LN(2)/DT_{50}) * 180)] \times 2$, hvis der findes en halveringstid i jord.

$R_k = (0,2/NOEC) \times [1] \times 2$, hvis der ikke findes en halveringstid i jord.

$$\text{Samlet Miljøeffektbelastning} = F_a + P_a + FI_a + D_a + A_a + VP + R_a + B_a + FI_k + D_k + R_k$$

Ordforklaring:

LD_{50} : Dosis af aktivstoffet, der slår 50 pct. af dyrene ihjel.

LC_{50} : Koncentration af aktivstoffet, der slår 50 pct. af dyrene ihjel.

EC_{50} : Koncentration af aktivstoffet, der giver effekt på 50 pct. af organismerne.

$NOEC$: Koncentration, hvor der ikke ses statistisk signifikante effekter i forhold til kontrol.

DT_{50} : Tid, det tager, indtil 50 pct. af et stof er nedbrudt.

Eksp: Eksponentialfunktionen.

LN: Den naturlige logaritme.

Tabel 4. Formler til beregning af miljøeffektbelastning for bejdsemidler	Beteg- nelse	Reference- værdi	Miljøeffektbelastningsfaktor (vægtning)
--	-----------------	---------------------	--

Miljøindikatorer				Roefrø, kartofler og blomsterløg og -knolde	Andre afgrøder (korn og frø)
1)	korttidseffekt for fugle, LD ₅₀ mg pr. kg legemsvægt	Fa	49	0,1	10
2)	korttidseffekt for pattedyr, LD ₅₀ mg pr. kg legemsvægt	Pa	20	0,1	10
3)	korttidseffekt for fisk, LC ₅₀ mg pr. liter vand	F _{Ia}	0,00021	1	1
4)	korttidseffekt for dafnier, EC ₅₀ mg pr. liter vand	Da	0,0003	1	1
5)	korttidseffekt for alger, EC ₅₀ mg pr. liter vand	Aa	0,000025	0,1	0,1
6)	korttidseffekt for vandplanter, EC ₅₀ mg pr. liter vand	VP	0,00036	0,1	0,1
7)	korttidseffekt for regnorme, LC ₅₀ mg pr. kg jord	Ra	3,4	1	1
8)	korttidseffekt for bier, mikrogram pr. bi	Ba	0,02	0,1	1
9)	langtidseffekt for fisk, NOEC mg pr. liter vand	F _I k	0,000115	0,1	0,1
10)	langtidseffekt for dafnier, NOEC mg pr. liter vand	Dk	0,000115	0,1	0,1
11)	langtidseffekt for regnorme, NOEC mg pr. kg jord	Rk	0,2	1	1

Referenceværdierne og miljøeffektbelastningsfaktorerne ses i ovenstående tabel.

Miljøeffektbelastningen for de forskellige indikatorer beregnes ud fra følgende formler:

$Fa = (49/LD_{50}) \times 0,1$ for roefrø, kartofler og blomsterløg og -knolde

$Fa = (49/LD_{50}) \times 10$ for bejdsemidler til andre afgrøder (korn og frø)

$Pa = (20/LD_{50}) \times 0,1$ roefrø, kartofler og blomsterløg og -knolde

$Pa = (20/LD_{50}) \times 10$ for bejdsemidler til andre afgrøder (korn og frø)

$F_{Ia} = (0,00021/LC_{50}) \times 1$

$Da = (0,0003/EC_{50}) \times 1$

$Aa = (0,000025/EC_{50}) \times 0,1$

$VP = (0,00036/EC_{50}) \times 0,1$

$Ra = (3,4/LC_{50}) \times 1$

$Ba = (0,02/LC_{50}) \times 0,1$ for roefrø, kartofler og blomsterløg og -knolde

$Ba = (0,02/LC_{50}) \times 1$ for bejdsemidler til andre afgrøder (korn og frø)

For langtidseffekterne inddrages stoffets nedbrydning i beregningen for såvel referenceværdier som for de øvrige aktivstoffer på følgende måde:

For vandorganismer, fisk og dafnier (F_Ik og Dk) bruges halveringstiden i vand (DT₅₀ vand):

$1 - \text{EKSP}((-\text{LN}(2)/\text{DT}_{50}) * 7) / ((\text{LN}(2)/\text{DT}_{50}) * 7)$, hvis ikke der findes en værdi for DT_{50} vand, ganges med 1.

$\text{FIk} = (0,000115/\text{NOEC}) \times [(1 - \text{EKSP}((-\text{LN}(2)/\text{DT}_{50}) * 7) / ((\text{LN}(2)/\text{DT}_{50}) * 7))] \times 0,1$, hvis der findes en halveringstid i vand.

$\text{FIk} = (0,000115/\text{NOEC}) \times [1] \times 0,1$, hvis der ikke findes en halveringstid i vand.

$\text{Dk} = (0,000115/\text{NOEC}) \times [(1 - \text{EKSP}((-\text{LN}(2)/\text{DT}_{50}) * 7) / ((\text{LN}(2)/\text{DT}_{50}) * 7))] \times 0,1$, hvis der findes en halveringstid i vand.

$\text{Dk} = (0,000115/\text{NOEC}) \times [1] \times 0,1$, hvis der ikke findes en halveringstid i vand.

For regnorme (Rk) bruges halveringstiden i jord (DT_{50} jord):

$(1 - \text{EKSP}((-\text{LN}(2)/\text{DT}_{50}) * 180) / ((\text{LN}(2)/\text{DT}_{50}) * 180))$, hvis ikke der findes en værdi for DT_{50} jord, ganges med 1.

$\text{Rk} = (0,2/\text{NOEC}) \times [1 - \text{EKSP}((-\text{LN}(2)/\text{DT}_{50}) * 180) / ((\text{LN}(2)/\text{DT}_{50}) * 180)] \times 1$, hvis der findes en halveringstid i jord.

$\text{Rk} = (0,2/\text{NOEC}) \times [1] \times 1$, hvis der ikke findes en halveringstid i jord.

Tabel 5. Formler til beregning af miljøadfærdsbelastningen
Miljøadfærdsindikatorer

	Beteg- nelse	Reference- værdi	Miljøad- færdsbelast- ningsfaktor (vægtning)
Persistens: Halveringstiden i jord (DT_{50}) i dage	P	354	2,5
Bioakkumulering: Biokoncentrationsfaktoren (BCF) eller LogPow	B	5100	2,5
Udvaskning til grundvand: SCI-GROW indeks	U	10,91	20

Samlet miljøadfærdsbelastning = P+B+U

$$P = (\text{DT}_{50}/354) \times 2,5$$

$$B = (\text{BCF}/5100) \times 2,5$$

Hvis der ikke findes en BCF-værdi i PPDB-databasen, beregnes den på grundlag af LogPow ud fra følgende formler:

$$\text{Log BCF} = 0,85 \times \text{logPow} - 0,7, \text{ hvis logPow er under 6 og}$$

$$\text{Log BCF} = -0,2 \times \text{logPow}^2 + 2,74 \times \text{logPow} - 4,72, \text{ hvis logPow er over 6.}$$

Den beregnede BCF anvendes derefter i formlen til beregning af B.

U: SCI-GROW indeks beregnes ud fra følgende formler.

For aktivstoffer (herefter kaldet as):

$$\text{Uas} = 10^{(-2,24 + (0,61 * (\text{LOG}(\text{DT}_{50} - 5) * (4 - \text{LOG}(\text{Koc} + 5)))))} * 0,89, \text{ hvis } \text{DT}_{50} > 6 \text{ dage}$$

$$\text{Uas} = 10^{(-2,24)} * 0,89, \text{ hvis } \text{DT}_{50} < 6 \text{ dage}$$

For nedbrydningsprodukter kaldet Met 1, Met 2 osv.:

$\text{UMet 1} = 10^{(-2,24 + (0,61 * (\text{LOG}(\text{DT}_{50} \text{Met1} - 5) * (4 - \text{LOG}(\text{KocMet1} + 5)))))} * \text{FFMet1} * 0,89$, hvis $\text{DT}_{50} > 6$ dage

$$\text{UMet 1} = 10^{(-2,24)} * 0,89 * \text{FFMet1}, \text{ hvis } \text{DT}_{50} < 6 \text{ dage}$$

Værdierne for aktivstoffet og metabolitter lægges sammen, hvorefter summen normaliseres ved at dividere med 10,91 og ganges med miljøadfærdsbelastningsfaktoren 20.

Det vil sige:

$$U = [(U_{as} + U_{Met\ 1} + U_{Met\ 2} \dots) / 10,91] \times 20$$

Ordforklaring

DT₅₀: Tid, det tager, indtil 50 pct. af et aktivstof er nedbrudt.

BCF: Biokoncentrationsfaktor – mål for aktivstoffers opkoncentrering i organismer – fastsat ud fra forsøg med fisk.

Log: Titalslogaritmen.

Pow: Fordelingskoefficient mellem octanol og vand, hvilket er et mål for aktivstoffers fedtopløselighed.

SCI-GROW indeks: *Screening Concentration In GROund Water*, hvilket er et mål for aktivstoffers relative udvaskning til grundvand.

Koc: Mål for aktivstoffers binding til jord.

Met 1: Nedbrydningsprodukt i jord.

FFMet 1: Den procentdel af et aktivstof, som omdannes til nedbrydningsproduktet (Met 1) ved nedbrydning i jord.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
 - 2.1. Forenkling af registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift ved eksport
 - 2.2. Afskaffelse af banderoler på spiritus
 - 2.3. Ændring af lov om afgift af skadesforsikringer
 - 2.3.1. Præcisering af at vejhjælpsabonnementer er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer
 - 2.3.2. Indførelse af oplysningspligt for agenter/formidlere
 - 2.4. **Lonsumsafgift for selvstændige momsgrupper**
 - 2.5. Ændring af momsloven
 - 2.5.1. Bevilling til virksomheder til at attestere fakturaer ved udførsel af varer til tredjelande (tax free systemet)
 - 2.5.2. Afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure, andre særlige toldordninger og afgiftsoplæg
 - 2.6. Adgang til lossalg af groftskåret rogtobak
 - 2.7. Genetablering af sanktionsmulighed for korsel uden betaling af vejafgift
 - 2.8. Gennemførelse af administrative lettelser i reglerne om gasmåling hos kokekunder - mulighed for bygasselskaber for at opgøre afgifter af bygas indirekte for visse kokekunder
 - 2.9. Elektricitet til belysning
 - 2.10. Nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider
 - 2.11. Etapevis ikrafttrædelse af målergrænse for NO_x-afgift
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Forenkling af registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift ved eksport
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Lovforslaget
 - 3.2. Afskaffelse af banderoler på spiritus
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Lovforslaget
 - 3.3. Ændring af lov om afgift af skadesforsikringer
 - 3.3.1. Præcisering af, at vejhjælpsabonnementer er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer
 - 3.3.1.1. Gældende ret
 - 3.3.1.2. Lovforslaget
 - 3.3.2. Indførelse af oplysningspligt for agenter/formidlere
 - 3.3.2.1. Gældende ret
 - 3.3.2.2. Lovforslaget
 - 3.4. **Lonsumsafgift for selvstændige momsgrupper**
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Lovforslaget
 - 3.5. Ændring af momsloven
 - 3.5.1. Bevilling til virksomheder til at give momsrefusion ved udførsel af varer til tredjelande (tax free systemet)
 - 3.5.1.1. Gældende ret
 - 3.5.1.2. Lovforslaget
 - 3.5.2. Afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure, andre særlige toldordninger og afgiftsoplæg
 - 3.5.2.1. Gældende ret
 - 3.5.2.2. Lovforslaget
 - 3.6. Adgang til lossalg af groftskåret rogtobak
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Lovforslaget
 - 3.7. Genetablering af sanktionsmulighed for korsel uden betaling af vejafgift
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Lovforslaget
 - 3.8. Indirekte opgørelse af afgifter af bygas

- 3.8.1. *Gældende ret*
- 3.8.2. *Lovforslaget*
- 3.9. *Elektricitet til belysning*
 - 3.9.1. *Gældende ret*
 - 3.9.2. *Lovforslaget*
- 3.10. *Nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider*
 - 3.10.1. *Gældende ret*
 - 3.10.2. *Lovforslaget*
- 3.11. *Etapevis ikrafttrædelse af målergrænse for NO_x-afgift*
 - 3.11.1. *Gældende ret*
 - 3.11.2. *Lovforslaget*
- 4. *Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner*
- 5. *Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner*
- 6. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
- 7. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 8. *Miljømæssige konsekvenser*
- 9. *Administrative konsekvenser for borgerne*
- 10. *Forholdet til EU-retten*
- 11. *Horte myndigheder og organisationer m.v.*
- 12. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Med dette forslag foreslås ændringer af en række afgiftslove m.v.

Som en del af regeringsgrundlaget ønsker regeringen at understøtte danske virksomheders konkurrenceevne og vækst- og udviklingsmuligheder. Formålet med forslaget er at forenkle og ændre en række love for bl.a. at fjerne unødvendige barrierer og administrative byrder for erhvervslivet og derigennem sikre bedre vilkår for udvikling og vækst i virksomhederne. Enkelte øvrige elementer i forslaget har til formål at præcisere den nuværende lovgivning.

Det foreslås at forenkle registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift ved eksport af afgiftspligtige varer. Dermed forenkles varemottagerens afregning af punktafgift ved eksport.

Det foreslås endvidere at justere bekæmpelsesmiddelafgiftsloven, så virksomheder, der eksporterer biocider, kan få afgiften godtgjort på et beregnet grundlag, såfremt afgiftens størrelse eller afgiftsgrundlaget ikke er kendt, fordi afgiften er erlagt i tidligere omsætningsled.

Derudover foreslås det at afskaffe banderolerne på spiritus, hvilket vil være en stor administrativ lettelse for de berørte virksomheder.

Det foreslås, at der indsættes en værnsregel mod, at finansielle virksomheder flytter f.eks. it-opgaver til særligt oprettede momsgrupper, for at opnå lavere lønsumsafgiftsbetaling. Forslaget betyder, at sådanne momsgrupper skal betale lønsumsafgift med den sats, som gælder for den finansielle sektor, for den del af gruppens lønsum, der bruges i forbindelse med levering af ydelser til virksomheder inden for den finansielle sektor.

Endvidere foreslås det at tilpasse momsloven således, at levering af varer fra lande uden for EU, der henholder under en toldoplagsprocedure eller under en anden lignende ord-

ning, fritages for moms. En tilsvarende momsfristagelse foreslås indført for varer på særlige afgiftsoplag.

Forslaget vedrørende bygas betyder, at der for fremtiden bliver mulighed for helt at undgå aflæsninger af de enkelte gasmålere i de omfattede boliger. Såfremt denne mulighed anvendes, vil det medføre lettelser både for bygasselskaber og kogekunder (private forbrugere af bygas til gaskomfurer og lignende i boliger).

For at lette administrative byrder for eksempelvis vandpibe- og cafeer foreslås det, at vandpibetobak undtages fra forbudet mod løssalg af røgtobak, for så vidt angår salg af portioner til brug på salgsstedet.

Endvidere foreslås det at justere lov om afgift af skadesforsikringer, for så vidt angår hvilke vejhjælpsabonnementer, der er omfattet af loven, samt at indføre en oplysningspligt for agenter og formidlere. Ændringerne af lov om afgift af skadesforsikringer sikrer ligebehandling af udbydere af vejhjælpsabonnementer samt giver SKAT mulighed for at anmode forsikringsformidlere om oplysninger, selv om de ikke optræder som fiskale repræsentanter.

Der foreslås endvidere en tydelig hjemmel i momsloven, så virksomheder kan få bevilling til at attestere fakturaer på vegne af SKAT ved udførsel af varer til tredjelande i forbindelse med turistsalg, samt at ændre elafgiftsloven i overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet.

Desuden foreslås en etapevis ikrafttrædelse af en nedsættelse af NO_x-afgiftslovens målergrænse fra 30 MW til 10 MW effekt for stempelmotorer og turbiner. Dermed sikres parallelitet mellem afgiftsregler og miljøregler om måling af NO_x-udledninger.

Endelig foreslås en række mindre justeringer og rettelser i forskellige afgiftslove m.v., herunder en justering af overskudsvarmeafgiften af overskudsvarme fra biogas.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Forenkling af registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift ved eksport

Formålet med denne del af forslaget er at forenkle varemottageres afregning af punktafgift i forbindelse med eksport af punktafgiftspligtige varer. Med forslaget vil varemottagere på deres afgiftsangivelse selv kunne angive den samlede afgift på varer, som eksporteres til udlandet inden for den pågældende afgiftsperiode. Forslaget vil være en forenkling af varemottageres administration, idet varemottagere i dag skal indsende en anmodning om godtgørelse til told- og skatteforvaltningen.

2.2. Afskaffelse af banderoler på spiritus

Banderoleordningen medfører administrative omkostninger for virksomheder i form af f.eks. udpakning, banderolering og fornyet emballering og udarbejdelse af banderole-regnskab.

De praktiske udfordringer med banderolering af spiritusholdige produkter er bl.a., at det for en række produkters vedkommende i dag ikke er muligt maskinelt at påsætte banderoler, da de produceres med for stor hastighed til, at maskinel påsætning kan ske. Dette er blandt andet tilfældet ved spiritusbaserede RTD-produkter (Ready-To-Drink produkter som alkoholsodavand), som hældes på dåse. Her sker banderoleringen manuelt, hvilket både er omkostningsfuldt og tidskrævende for de pågældende virksomheder.

De administrative og praktiske udfordringer med den nuværende banderoleringsordning bliver yderligere fremhævet af, at kosttilskudsprodukter, som indeholder alkohol, er pålagt spiritusafgift og derfor tilsvarende undergivet banderoleringskravet.

Banderolen har i dag ingen betydning for afregning af spiritusafgiften, og der er således ingen direkte sammenhæng mellem afgiftsbetalingen og banderoleringen.

Ved at ophæve banderoleringen på spiritus vil virksomhederne således spare omkostninger til banderolering både til trykning og efterfølgende påsætning af banderolerne samt til at fore banderoleregnskab.

2.3. Ændring af lov om afgift af skadesforsikringer

2.3.1. Præcisering af at vejrhjælpsabonnementer er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer

Skatterådet har i en afgørelse fra 27. august 2013 afgjort, at vejrhjælpsabonnementer, som dækker autohjælp ved ulykker samt anden assistance på biler, og som leveres af en virksomhed, der ikke er et forsikringsselskab, falder uden for lov om afgift af skadesforsikringer. Det betyder, at udbydere af disse vejrhjælpsydelser, som ikke er egentlige forsikringsselskaber, og som er undtaget fra reglerne i lov om finansiel virksomhed, ikke skal betale afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer.

EU-domstolen har fastslået, at vejrhjælp er et udtryk for forsikringsvirksomhed, også når det udføres af virksomheder, der ikke er forsikringsselskaber. Vejrhjælpsabonnementer

er derfor fritaget fra moms på linje med andre forsikringsydelser. Disse assistancydelser er i overensstemmelse med de EU-retlige definitioner på forsikringsområdet defineret som skadesforsikring i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed.

Skatterådets afgørelse medfører en forskelsbehandling til fordel for virksomheder, som udbyder vejrhjælp, men som ikke skal betale afgift, fordi de ikke er forsikringsselskaber omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Formålet med forslaget er således at udligne den nuværende konkurrenceforvridning ved at præcisere, at alle udbydere af vejrhjælpsabonnementer er omfattet af lov om afgift af skadesforsikringer for så vidt angår denne virksomhed.

2.3.2. Indførelse af oplysningspligt for agenter/formidlere

De praktiske erfaringer på området for skadesforsikringsafgift har vist, at forsikringer i dag ofte administreres og formidles af agenter eller mæglere, herunder forekommer det, at forsikringspræmier opkræves af forsikringsagenter eller forsikringsformidlere, og at disse i nogle tilfælde kan opkræve forsikringspræmierne hos forsikringskunderne i eget navn.

Der er i de eksisterende regler for kontrol med forsikringsvirksomheder ikke taget højde for den beskrevne praksis. Baggrunden for den foreslåede ændring er således at give SKAT en mulighed for at anmode forsikringsformidlere om oplysninger til brug for kontrolarbejdet også i tilfælde, hvor disse ikke optræder som fiskale repræsentanter.

2.4. Lønsumsafgift for selvstændige momsgrupper

Momsloven indeholder en særlig bestemmelse om, at der kan dannes selvstændige grupper, som moms frit kan levere ydelser til deres medlemmer, hvis disse medlemmer er momsfri virksomheder, og de alene fordeler omkostningerne forbundet med levering af ydelser. Formålet med bestemmelsen er at fjerne et incitament til, at momsfritagne virksomheder uden fradragsret for købsmoms udfører ydelser internt i virksomheden frem for at købe dem "ude i byen". Der er som oftest tale om administrative opgaver, it-opgaver og lignende.

Flere anmodninger om bindende svar i Skatterådet viser nu, at virksomheder inden for den finansielle sektor overvejer at bruge denne mulighed i momsloven til at udskille administrative ydelser m.v. og lægge dem over i en sådan momsfri gruppe. Rent momsmæssigt er dette ikke noget problem. For så vidt angår lønsumsafgiften er det imidlertid sådan, at afgiftssatsen som hovedregel er på 4, 12. pct. Dog er satsen for finansielle virksomheder 11,4 pct. (stigende gradvist til 15,3 pct. i 2021), og f.eks. foreninger har en afgiftssats på 6,37 pct. En momsgruppe, der leverer administrative ydelser m.v., vil ikke være en finansiel virksomhed som sådan og vil derfor ikke blive omfattet af den højere sats gældende for finansielle virksomheder. I stedet vil gruppen blive anset som f.eks. en forening og dermed være omfattet af en lavere afgiftssats.

Det foreslås, at en selvstændig gruppe, der er momsfritaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, og som leverer momsfri ydelser til virksomheder inden for den finansielle sektor, for denne del af gruppens virksomhed skal opgøre og betale lønsumsafgift efter de regler, dvs. med det afgiftsgrundlag og den afgiftssats, som gælder for virksomheder inden for den finansielle sektor. Hermed kan finansielle virksomheder stadig danne grupper til momsfri levering af en række administrative ydelser, it-ydelser m.v., men den betalte lønsumsafgift af disse ydelser vil ikke være lavere, end hvis ydelserne blev udført internt i den finansielle virksomhed.

Hvis en selvstændig momsgruppe har medlemmer uden for den finansielle sektor, vil betalingen af gruppens lønsumsafgift være uændret i forhold til i dag, for så vidt angår lønsum medgået til levering af ydelser til disse medlemmer.

2.5. Ændring af momsloven

2.5.1. Bevilling til virksomheder til at attestere fakturaer ved udførsel af varer til tredjelande (tax free systemet)

SKAT giver i dag tilladelse til private virksomheder, herunder lufthavne, til at foretage attestation på SKATs vegne af fakturaer. Attestationen er en betingelse for, at turister bosiddende i lande uden for EU kan få momsrefusion for deres indkøb under deres ophold i Danmark. Refusionen sker i nogle tilfælde i forbindelse med udrejse ved stempning af fakturaen. I andre tilfælde sker refusionen, når forretningen modtager den attesterede faktura fra turisten.

Med nærværende ændring af momsloven foreslås nu indført en hjemmel i momsloven, der præciserer og tydeliggør ovennævnte bevillingsordning direkte i loven, hvormed der skabes gennemsigthed om ordningen.

2.5.2. Afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure, andre særlige toldordninger og afgiftsoplæg

EU-domstolen har med sin dom i sag C-165/11, Profitube spol. S r.o., fastslået, at salg af varer, der ligger på toldoplag, er momspligtige, uanset at varerne ikke er EU-varer, medmindre medlemsstaterne har gjort brug af en særlig mulighed for at momsfritage sådanne salg. Hvis dette ikke er tilfældet, vil der ved et salg af varer fra lande uden for EU oplagt på et toldoplag opstå pligt til at betale salgsmoms, selv om pligten til at betale importmoms endnu ikke er opstået.

Formålet med denne lovændring er – på baggrund af ovennævnte EU-domspraksis – at tilpasse momsloven således, at varer fra lande uden for EU, der ved videresalg er bestemt til eller befinder sig på et toldoplag eller er underlagt en anden lignende ordning, fritages for moms. En tilsvarende bestemmelse foreslås i overensstemmelse med forarbejderne til momslovens bestemmelser om afgiftsoplæg indført for EU-varer på særlige afgiftsoplæg.

2.6. Adgang til lossalg af groftskåret røgtobak

Vandpibetobak beskattes som røgtobak, og det er derfor ikke tilladt at sælge det i løs vægt. Dette sker imidlertid i

praksis på vandpibecaféer. Da groftskåret røgtobak typisk pakkes i halv-kilopakker, skal disse pakkes om til portionspakker, som så skal påsættes stempelmærker for at være i overensstemmelse med gældende ret.

Idet en sådan ompakning med påsætning af stempelmærker er administrativt byrdefuld, foreslås det derfor, at groftskåret røgtobak undtages fra forbuddet mod lossalg af røgtobak, for så vidt angår salg af portioner til brug på salgsstedet.

2.7. Genetablering af sanktionsmulighed for kørsel uden betaling af vejafgift

Med virkning fra 1. oktober 2008 blev betalingen af vejbenyttelsesafgift digitaliseret. Papirbeviset blev afskaffet og erstattet af en fælles central registrering af betalt afgift. Samtidig afskaffedes straffebestemmelsen for manglende papirbevis, uden at der blev indført en ny straffebestemmelse for kørsel uden betaling af vejafgift. Den bortfaldne sanktionsmulighed i lov om afgift af vejbenyttelse genetaberes med dette lovforslag, og SKAT får mulighed for at afgøre bodesager.

2.8. Gennemførelse af administrative lettelser i reglerne om gasmåling hos kokekunder - mulighed for bygasselskaber for at opføre afgifter af bygas indirekte for visse kokekunder

Med forslaget vedrørende bygas fjernes en afgiftsmæssig barriere for, at der kan opnås administrative forenklinger m.v. i forbindelse med, at bygas til kogebrug i boliger afregnes efter fast takst.

Bygasselskaber er pligtige til at lade sig registrere og opkræve afgifter af leverancer af bygas efter afgiftslovgivningen. Med forslaget åbnes mulighed for, at bygasselskaber kan foretage indirekte opgørelse - uden individuelle gasmålinger, som det er tilfældet i dag - af afgifter af bygas til kogebrug i boliger, når gassen afregnes efter fast takst.

Forslaget skal ses i sammenhæng med kommende nye regler på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område, som giver mulighed for afregning af gas til kogebrug i boligheder til fast takst. Fast takst indebærer, at der i forhold til afregning for gasforbruget ikke skal foretages individuelle målinger af gasforbruget i boligen, men at der som hidtil normalt skal være opsat gasmålere i boligen som følge af regler på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område. I den situation vil prisen uden afgifter for gassen ikke være fastsat på grundlag af aflæsning af gasmåleren hos de enkelte forbrugere. Fast takst kan kun omfatte gas til almindeligt privat kogebrug i boligen og dermed ikke gas til opvarmning af boligen eller til andre formål. Forbrugeren skal være indforstået med, at der afregnes efter fast takst, ellers afregnes efter målt gasforbrug ligesom i dag.

Forslaget vedrørende bygas sammenholdt med nævnte kommende regler på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område betyder således, at der bliver mulighed for helt at undgå aflæsninger af de enkelte gasmålere i de omfattede boliger.

Forslaget bidrager til, at der kan opnås administrative forenklinger og lettelser for bygasselskaberne, som også vil komme gasforbrugerne til gode. Bygasselskaber opererer efter et økonomisk hvile-i-sig-selv princip. Derfor vil administrative forenklinger i bygasselskaber, som skyldes, at aflæsninger af gasmålere i boligenheder undgås, komme forbrugere til gode i form af lavere gaspriser.

2.9. Elektricitet til belysning

Elektricitet til belysning anses i dag som forbrugt af den, der forbruger belysningen. Elafgiftsloven foreslås præciseret således, at elektricitet til belysning fremover anses som forbrugt af den, der direkte forbruger elektriciteten. Præciseringen sikrer, at bestemmelsen får en direktivkonform ordlyd.

For fortsat at imodegå, at husholdninger, ikke-momsregistrerede virksomheder og liberale erhverv, der som udgangspunkt skal betale afgift af elektricitet til belysning, kan udlcitere belysningsopgaven til en godtgørelsesberettigede belysningsvirksomhed og derved opnå lavere pris på elektricitet til belysning, indsættes der endvidere en særregel for virksomheder, der leverer belysning. I særreglen begrænses belysningsvirksomheders adgang til godtgørelse af elafgift af elektricitet.

2.10. Nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider

I juli 2013 blev en større omlægning af bekæmpelsesmiddelafgiftsloven sat i kraft. Omlægningen betød bl.a., at afgiftsgrundlaget for biocider blev ændret fra højeste detailpris til engrosprisen.

For omlægningen blev afgiftens størrelse ved eksport beregnet ved hjælp af prismærker på varen. Omlægningen af afgiften medførte, at de hidtil anvendte prismærker på biocidmidler forsvandt, således at afgiftens størrelse ikke længere kan beregnes ud fra prismærkeværdien.

Med den foreslåede ændring vil afgift af eksporterede biocidmidler for fremtiden kunne godtgøres på et beregnet grundlag.

Formålet med lovændringen er at fjerne barrierer for, at virksomhederne ved eksport i senere omsætningsled kan få afgiften tilbagebetalt, når virksomhederne kan dokumentere, at afgiften er betalt, men ikke dokumentere afgiftens størrelse.

2.11. Etapevis ikrafttrædelse af målergrænse for NO_x-afgift

Forslaget indebærer, at der sker etapevis ikrafttrædelse af en vedtaget nedsættelse af NO_x-afgiftslovens målergrænse fra 30 MW til 10 MW i anlægseffekt for stationære stempelmotorer og turbiner.

Efter lov om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven) skal der som udgangspunkt ske måling af udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding i stationære anlæg, herunder offshore-anlæg i Nordsoen. Der gælder dog undtagelser til kravet om måling. Der er således ikke krav om må-

ling for stempelmotorer og turbiner med en anlægseffekt på 30 MW eller derunder (målergrænsen).

Ved en ændring af NO_x-afgiftsloven er målergrænsen for disse stempelmotorer og turbiner nedsat fra 30 MW til 10 MW. Ændringen er ikke trådt i kraft.

I forbindelse med ændringen var det forventningen, at der på Miljøstyrelsens område ville blive indført den samme målergrænse for disse stempelmotorer og turbiner. Det var desuden hensigten, at der skulle være tidsmæssig parallelitet mellem Skatteministeriets nye målerregler og Miljøstyrelsens forventede nye målerregler på området. På den baggrund bemyndigedes skatteministeren til at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelse af ændringen af NO_x-afgiftsloven.

Ifølge bemyndigelsen til skatteministeren skal ikrafttrædelsen ske samlet, dvs. på en bestemt dato.

Miljøstyrelsens nye regler på området er imidlertid blevet fastsat med ikrafttrædelse for forskellige anlæg på forskellige datoer frem mod år 2021 (etapevis ikrafttrædelse).

Med forslaget om etapevis ikrafttrædelse af den vedtagne målergrænse i NO_x-afgiftsloven tilsigtes, at ikrafttrædelsen så vidt muligt sker tidsmæssigt parallelt med gennemførelsen af Miljøstyrelsens tilsvarende nye målerregler på området.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Forenkling af registrerede varemottageres adgang til godtgørelse af afgift ved eksport

3.1.1. Gældende ret

Punktafgiftspligtige varer pålægges punktafgift på tidspunktet for varens fremstilling, herunder indvinding, indførelse eller modtagelse i Danmark. De enkelte punktafgiftslove indeholder en angivelse af de varer eller vareområder, der skal betales afgift af.

I størstedelen af punktafgiftslovene findes der en række fælles bestemmelser for situationer, hvor afgiftspligtige varer leveres uden afgift, fritages for afgift, eller hvor afgiften kan godtgøres.

For de fleste afgifters vedkommende kan virksomhederne få godtgjort afgiften af de varer, der er betalt afgift af, og som efterfølgende leveres til udlandet. Virksomheden skal i forbindelse med eksporten kunne fremlægge dokumentation for, at der er betalt afgift af varerne, hvorefter SKAT godtgør den del af den betalte afgift, som vedrører de eksporterede varer.

Virksomheder, som skal betale punktafgifter, skal registreres hos SKAT. I mange punktafgiftslove findes to former for registreringer: virksomheder, der fremstiller varer, er registreret som oplagshavere, mens virksomheder, der importerer varer, er registreret som varemottagere.

Hvis virksomheden er registreret som oplagshaver, kan denne modtage og oplægge punktafgiftspligtige varer samt udlevere punktafgiftspligtige varer til andre oplagshavere, uden at varen betragtes som overgået til forbrug, hvilket el-

lers udloser pligten til at svare afgift efter den for varen relevante punktafgiftslov.

Hvis virksomheden derimod er importør af varer og derfor registreret som varemottager, kan virksomheden modtage afgiftspligtige varer uden krav om forhåndsangivelse af varetransporten til SKAT, og uden at der skal betales afgift i forbindelse med varemottagelsen. Angivelse og indbetaling af punktafgiften skal i stedet ske efter udløbet af hver afgiftsperiode efter reglerne i opkrævningsloven.

Forskellen på at være registreret som oplagshaver og som varemottager er, at oplagshavere i dag beskattes, når varerne udleveres fra virksomheden. Det vil sige, at varerne for virksomheder, der er registreret som oplagshavere, først ligger afgiftsfrit på lageret, mens virksomheder, der er registreret som varemottagere, allerede betaler afgift ved importen og således har et beskattet lager. Forskellen betyder, at virksomheder, som er registreret som varemottagere, i forbindelse med eksport af varen må anmode SKAT om at få godtgjort en del af afgiften, i modsætning til virksomheder der er registreret som oplagshavere.

Der findes både varer, som er pålagt en harmoniseret punktafgift, varer pålagt en national punktafgift og varer der er pålagt begge dele. Alle punktafgiftslove er i hovedtræk bygget op på samme måde, men på nogle områder er de harmoniserede punktafgiftspligtige varer underlagt anderledes procedurer og regler end varer, der er pålagt en national afgift. Dette skyldes, at harmoniserede punktafgiftspligtige varer bevæger sig under afgiftssuspensionsordningen. Afgiftssuspensionsordningen er fastlagt i cirkulationsdirektivet (direktiv 2008/118 EF), der fastlægger de generelle rammer for punktafgifter. Afgiften på harmoniserede punktafgiftspligtige varer forfalder først til betaling, når varerne forlader ordningen. Varerne kan derfor, under nærmere fastsatte procedurer, flyttes inden for fællesskabets område, uden afgiften forfalder til betaling i de lande varerne bevæger sig igennem.

3.1.2. Lovforslaget

Forslaget medfører, at varemottagerne får mulighed for, frem for at søge SKAT om godtgørelse, at angive afgiftsbeløbet for de afgiftspligtige varer, der leveres til udlandet. Varemottageren skal angive afgiftsbeløbet i en rubrik på afgiftsangivelsen efter udløbet af hver afgiftsperiode. Nettobeløbet, dvs. det afgiftspligtige beløb fratrukket den afgift af varer, som eksporteres til udlandet, oplyses således til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. For så vidt angår procedurer for eksport og dokumentation i forbindelse med levering af varerne til udlandet fastholdes de nuværende regler, dvs. at for harmoniserede punktafgiftspligtige varer, der leveres til et andet EU-land, må varemottagere først angive godtgørelsen, når der er den fornødne dokumentation for, at afgiften er betalt i mottagerlandet. Forslaget forenkler udelukkende varemottagerenes administrative adgang til godtgørelse, hvorfor forslaget også er i overensstemmelse med cirkulationsdirektivet.

3.2. Afskaffelse af banderoler på spiritus

3.2.1. Gældende ret

Før en virksomhed udleverer spiritusbaserede varer til forbrug her i landet, skal varerne være tappet på beholdere og forsynet med en banderole og en etiket. Det er således forbudt som forhandler, udskænker eller udleverer af spiritus, der ikke er autoriseret efter spiritusafgiftsloven, at modtage eller udlevere spiritus i flasker eller andre beholdere, der ikke er banderoleret.

Banderolerne købes af virksomhederne via SKAT, der fremstiller papirbanderoler til spiritus, hvor bl.a. virksomhedens cvr-nummer vil fremgå af banderolen.

Banderolering af spiritus er et nationalt anliggende, og kun ca. halvdelen af EU-landene banderolerer spiritus.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at kravet om banderolering af spiritusbaserede varer ophæves. Hermed vil retstilstanden blive den samme for spiritusbaserede varer som for vin, hvor banderoleringen i 2001 blev ophævet. Med gennemførelsen af forslaget vil virksomheder således ikke længere skulle bruge tid på at indkøbe banderoler, at påføre banderoler på spiritusbaserede produkter, inden de udleveres til forbrug, og at føre regnskab med indkøb og påsætning af banderoler på spiritusholdige produkter.

3.3. Ændring af lov om afgift af skadesforsikringer

3.3.1. Præcisering af at vejhjælpsabonnementer er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer

3.3.1.1. Gældende ret

Lov om afgift af skadesforsikringer (skadesforsikringsafgiftsloven) trådte i kraft den 1. januar 2013 og erstattede stempelafgiftsloven. Af lov om afgift af skadesforsikringer følger, at der skal betales en afgift på 1,1 pct. af præmier på skadesforsikringer. Skadesforsikringsafgiften opgøres og beregnes på grundlag af de forsikringspræmier, som den afgiftspligtige virksomhed har opkrævet i afgiftsperioden, som er kalendermåneden.

Det fremgår af loven, at skadesforsikring skal forstås i overensstemmelse med kategorien af skadesforsikringer efter lov om finansiel virksomhed. Efter sidstnævnte lov hører assistance til personer, der kommer i vanskeligheder under befordring, under definitionen af skadesforsikringer. Lov om finansiel virksomhed finder imidlertid ikke anvendelse på virksomheder, der ikke er forsikringsvirksomheder, men som yder vejhjælp.

Vejhjælpsforsikringer udbydes i dag ikke kun af forsikringssselskaber, men bl.a. også af bilforhandlere og autoværksteder, hvor vejhjælpsforsikringen indgår som en del af en samlet servicepakke på bilen eller som en (evt. gratis) ydelse i forbindelse med købet af en bil. Forsikringen opgøres i disse tilfælde ikke altid som en egentlig forsikringspræmie, der direkte opkræves hos bilejeren, men vil evt. på anden vis være overvæltet på kunden, f.eks. i prisen på en anden hovedydelse, som kunden køber.

Fælles for udbyderne af vejhjælpsforsikringer er imidlertid, at disse typisk ikke selv står for driften af den egentlige – faktiske – vejhjælp. Vejhjælpsforsikringsudbyderne, f.eks. en bilimportør, erhverver i stedet den faktiske vejhjælp gennem underliggende vejhjælpsabonnementer hos et vejhjælpselskab, der via vejhjælpsforsikringsudbydernes servicepakker eller vejhjælpsforsikringer i sidste ende bliver udbudt til den endelige bilejer.

3.3.1.2. Lovforslaget

Med forslaget præciseres lov om afgift af skadesforsikringer således, at det fremover klart fremgår af loven, at der skal betales afgift af vejhjælpsabonnementer, uanset hvem udbyderen af vejhjælpsabonnementet er.

3.3.2. Indførelse af oplysningspligt for agenter/formidlere

3.3.2.1. Gældende ret

SKAT kan efter de gældende regler i lov om afgift af skadesforsikringer anmode virksomheder om at oplyse om deres køb af forsikringer, hvor præmien er afgiftspligtig efter loven. Oplysningerne vil kunne anvendes til SKATs arbejde med kontrol af afgiften. De nuværende bestemmelser i lov om afgift af skadesforsikringer er på dette punkt i overensstemmelse med kontrolbestemmelser i andre afgiftslove.

Forsikringsagenter og -formidlere er i dag ikke omfattet af reglen, idet de normalt ikke er købere af forsikringer. Dog vil en formidler, der også fungerer som dansk repræsentant for et udenlandsk forsikringselskab efter lovens regler herom, være omfattet af lovens almindelige kontrolbestemmelser om adgang til regnskabsmateriale m.v. vedrørende de pågældende forsikringer.

Forsikringsagenter og mæglere m.v. er i dag omfattet af en særskilt regulering fastsat i lov om forsikringsformidling, som blandt andet indeholder definitioner af, hvem der anses for forsikringsformidlere.

3.3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der indsættes en særskilt oplysningspligt for forsikringsagenter og forsikringsformidlere, hvorefter disse efter anmodning skal meddele SKAT oplysninger om forsikringer, som de har deltaget i formidlingen af, og som er afgiftspligtige efter lov om afgift af skadesforsikringer.

Oplysningerne kan f.eks. bestå i kopi af aftaler mellem parterne i forsikringsforhold, policer, præmieopkrævninger og lignende.

3.4. Lønsumsafgift for selvstændige momsgrupper

3.4.1. Gældende ret

Momsfri virksomheder – f.eks. finansielle virksomheder og persontransportvirksomheder – betaler ikke moms af deres ydelser og har heller ikke fradragsret for moms af deres indkøb. Derfor er der et incitament til at udføre flest mulige opgaver internt i virksomheden i stedet for at indkøbe ydelserne med moms, som ikke kan fradrages. Specielt administrative opgaver og it-opgaver, som virksomheder af samme

type bruger, er ofte ret ensartede, og det kan mindske omkostningerne at samle opgaveløsningen ét sted. Store virksomheder kan i højere grad end mindre virksomheder omkostningseffektivt lave alle opgaver internt, men selv i store virksomheder kan det være besparende at få udført visse opgaver af andre.

Ved momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, er dette incitament til at udføre opgaver internt fjernet. Efter bestemmelsen kan en selvstændig gruppe levere normalt momspligtige ydelser momsfrit til dens medlemmer, så længe der er tale om ren omkostningsdækket virksomhed, medlemmerne betaler hver deres del af omkostningerne, og fritagelsen ikke er konkurrenceforvridende. Det er endvidere en betingelse, at ydelserne er direkte nødvendige for medlemmernes momsfri virksomhed (f.eks. den finansielle virksomhed).

En sådan momsfri gruppe kan godt samtidig udføre og levere ydelser til medlemmernes momspligtige aktiviteter, men da gælder momsfrigtagelsen ikke, og leveringerne er momspligtige.

Leverer en momsfri gruppe derudover også ydelser, der i sig selv er momsfri - f.eks. finansielle ydelser - er der ikke noget i momslovens regler, der hindrer dette, og leverancerne er i sagens natur momsfri.

Virksomheder inden for den finansielle sektor skal betale 11,4 pct. i afgift af den lønsum, der anvendes på alle ydelser, der medgår til de finansielle ydelser, herunder administrative ydelser, it-ydelser m.v. Afgiftssatsen stiger gradvist til 15,3 pct. i 2021. Organisationer, fonde, foreninger, loger m.v. skal kun betale 6,37 pct. af lønsummen i afgift, hvis de ikke f.eks. er en finansiell virksomhed, der er omfattet af den højere sats.

Udføres f.eks. administrative opgaver såsom bogholderi, personaleadministration m.v. internt i en finansiell virksomhed, vil lønsummen blive belastet med den højere afgiftssats. Flyttes disse opgaver ud til en selvstændig momsfri gruppe, vil denne gruppe skulle betale lønsumsafgift med den lavere sats.

Hvis gruppen hovedsagelig udfører ydelser, der i sig selv må karakteriseres som finansielle ydelser såsom långivning, aktiehandel m.v., vil gruppen blive anset som en finansiell virksomhed, og afgiftssatsen for den lønsum, der kan henføres til de finansielle ydelser, vil være på 11,4 pct.

3.4.2. Lovforslaget

Det er hensigten med den særlige momsfrigtagelse for selvstændige grupper, at den skal fjerne incitamentet for momsfrie virksomheder til internt at udføre momspligtige opgaver. Det er derimod ikke hensigten med fritagelsen at give virksomheder økonomisk incitament til at danne sådanne selvstændige grupper for at opnå nedsættelse af anden afgiftsbetaling.

Det foreslås derfor, at en selvstændig gruppe, der er momsfrigtaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, og leverer momsfri ydelser til virksomheder inden for den finansielle sektor, af lønsum medgået til disse ydelser skal opgøre og betale lønsumsafgift efter de regler, dvs. med det afgifts-

grundlag og den afgiftssats, som gælder for virksomheder inden for denne sektor.

Ændringen vil betyde, at virksomheder inden for den finansielle sektor godt kan danne selvstændige momsfri grupper med henblik på at minimere deres omkostninger, men at lønsumsafgiftsbetalingen vil være den samme, uanset om opgaven udføres internt i hver enkelt virksomhed eller samles i en gruppe.

3.5. Ændring af momsloven

3.5.1. Bevilling til virksomheder til at attestere fakturaer ved udførsel af varer til tredjelande (tax free systemet)

3.5.1.1. Gældende ret

Levering af en vare, der udføres af en virksomhed eller for virksomhedens regning til steder uden for EU, er fritaget for moms. Det samme gælder, hvis en køber, der ikke er etableret her i landet, udfører varer til steder uden for EU, eller hvis udførslen sker for en sådan købers regning. Rejsende fra Danmark til tredjelande vil således kunne få refunderet moms af varer med en værdi over 300 kr. indkøbt i samme forretning. Dette følger af momsloven og momssystemdirektivet.

Hvis køberen er etableret her i landet, er leverancen imidlertid kun fritaget for moms, hvis sælger forestår udførsel af varen til steder uden for EU. Det er en betingelse for momsfritagelse, at sælger kan dokumentere, at varerne er udført.

Momsbekendtgørelsen foreskriver i overensstemmelse med momssystemdirektivet, at ved afgiftsfrit salg efter momsloven i forbindelse med udførsel af varer til rejsende (turister) med bopæl eller sædvanligt opholdssted uden for EU skal det EU-udgangstoldsted, hvor den endelige udførsel finder sted, påtegne (attestere) fakturaen.

3.5.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der i momsloven gives adgang til, at private virksomheder gennem en bevilling får adgang til at foretage attestation på SKATs vegne ved rejsendes (turisters) udførsel af varer til lande uden for EU.

Det foreslås samtidig, at der i momsloven indføres en bemyndigelse til, at skatteministeren kan fastsætte de nærmere betingelser for tildeling af den nævnte bevilling samt bevillingens indhold. Det foreslås i den forbindelse, at udmøntningen af bemyndigelsen nærmere skal ske ved regulering af momsbekendtgørelsen. Dermed sikres gennemsigtighed om administrationen af reglerne.

Det bemærkes, at der med indførelsen af bevillingsordningen i momsloven ikke ændres ved den eksisterende retstilstand, hvorefter private virksomheder allerede kan få tilladelse til at attestere som EU-udgangstoldsted på vegne af SKAT, idet denne retstilstand med nærværende forslag nu blot formaliseres i momsloven.

3.5.2. Afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure, andre særlige toldordninger og afgiftsoplæg

3.5.2.1. Gældende ret

Der skal som udgangspunkt betales importmoms ved indførsel af varer fra lande uden for EU til Danmark. Med importmomsen sidestilles varer fra steder uden for EU momsmæssigt med varer, som er produceret inden for EU. Hvis der ikke blev beregnet moms ved indførsel af varer fra steder uden for EU, ville sådanne varer have en momsmæssig konkurrencefordel set i forhold til varer, som er produceret i EU.

Pligt til at betale importmoms opstår som udgangspunkt, når varen ankommer til Danmark. Det er altså varens passage af den danske grænse, der udløser pligten til at betale importmoms. Varen kan imidlertid i forbindelse med indførslen fra et tredjeland, hvis visse betingelser er opfyldt, henføres under særlige toldordninger, hvor varen er under toldtilsyn. I sådanne tilfælde vil pligten til at betale importmoms blive suspenderet, indtil varen ikke længere er omfattet af toldordningen. Dette kan være tilfældet, når en dansk virksomhed importerer en vare fra et tredjeland, hvor varen straks ved ankomsten til f.eks. en dansk havn anbringes på et toldoplæg. I denne situation vil den danske virksomheds pligt til at betale importmoms blive suspenderet, ligesom der ikke skal betales told m.v., mens varen er på oplaget. Momsen betales i disse tilfælde, når varen forlader oplaget.

Baggrunden for den beskrevne suspensionsordning er i størst muligt omfang at sikre, at der er parallelitet mellem told- og momsreglerne i indførelsessituationer, idet der efter EU's toldregler findes en række procedurer af forsendelsesmæssig eller økonomisk art, som flytter importtidspunktet / indførselstidspunktet og dermed toldskyldens opståen til et senere tidspunkt end det, hvor varen fysisk ankommer til EU. Reglerne om suspension af importmomsen, mens varen befinder sig under en særlig toldordning under toldtilsyn sikrer således, at told- og momsskyld opstår samtidigt.

Ud over ovennævnte undtagelse fremgår det af momslovens forarbejder, at så længe pligten til at betale importmoms ikke er indtrådt, er handel med varer, som ligger på toldoplæg, også fritaget for salgsmoms. En dansk virksomhed, der har indført en vare fra et tredjeland, og som sælger varen videre, mens den stadig befinder sig under en særlig toldordning, vil dermed være fritaget for at svare moms af dette salg.

EU-domstolen har imidlertid i sin dom i sag C-165/11, Profitube spol. S r.o., fastslået, at

salg af varer, der ligger på toldoplæg, er momsplichtige, uanset at varerne ikke er EU-varer, medmindre medlemsstaterne har gjort brug af en særlig mulighed for at momsfritage sådanne salg. Hvis dette ikke er tilfældet, vil der ved et salg af varer fra lande uden for EU, der er oplagt på et toldoplæg, opstå pligt til at betale salgsmoms, selv om pligten til at betale importmoms endnu ikke er opstået.

Ifølge momsloven er handel med varer fra lande uden for EU, der er oplagt i Københavns Frihavn eller oplagt på frila-

ger og bestemt til udførsel til steder uden for EU, fritaget for moms, jf. momslovens § 34, stk. 1, nr. 19. Dette skyldes, at varer, der befinder sig på disse typer oplag, endnu ikke er kommet i fri omsætning inden for EU.

Ud over ovennævnte undtagelser om momsfrigtagelse har Danmark ikke udtrykkeligt i momsloven fastsat yderligere bestemmelser om, at handel med varer under andre særlige toldordninger end de ovennævnte er fritaget for moms. Efter EU-domstolens dom i sag C-165/11, Profitube spol. S r.o., burde der derfor betales moms af transaktioner, der henhører under andre særlige toldordninger end dem, der i dag allerede er fritaget for moms efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 19. Som anført ovenfor fremgår det imidlertid af momslovens forarbejder, at det har været hensigten, at sådanne transaktioner også skulle være momsfrie.

Momsloven indeholder endvidere bestemmelser om afgiftsoplæg for visse råvarer, bl.a. diverse metaller, herunder tin, kobber, sølv og platin, samt korn, uld og kartofler, samt om afgiftsoplæg for varer, der er undergivet mængdemæssige begrænsninger, såkaldte kontingentafgiftsoplæg.

EU-varer, herunder danskproducerede varer, kan henføres til sådanne afgiftsoplæg.

Råvareoplagene og kontingentafgiftsoplagene blev indført ved en ændring af momsloven som følge af Rådets direktiv 95/7/EF (2. forenklingdirektiv). Efter EU-bestemmelserne har medlemsstaterne pligt til at indføre råvareoplag, hvis de tillader momsfrigtagelse for salg af varer på toldoplag. Ved ændringen af momsloven i 1995 blev der indført kontingentafgiftsoplæg med det formål at lette virksomhedernes likviditet og rentebyrde.

I forbindelse med indførslen af afgiftsoplæg blev momsloven ændret, sådan at der blev indført momspligt ved fraførsel af varer fra oplagene. Afgiftsgrundlaget er varernes værdi på det tidspunkt hvor varerne igen forlader oplaget (fraførselstidspunktet). Samtidig blev momslovens bestemmelser om momsregistrering ændret, så virksomheder, der alene handler med varer på toldoplag eller afgiftsoplæg uden moms, blev fritaget for registreringspligten.

Derimod blev der ikke i selve lovtæksten indsat udtrykkelige bestemmelser om, at handel med varer på afgiftsoplæg er fritaget for moms. Af forarbejderne til bestemmelserne om afgiftsoplæg fremgår imidlertid, at disse transaktioner skulle være momsfrie.

3.5.2.2. Lovforslaget

Forslaget vil forenkle reglerne for handel med varer, der er omfattet af særlige toldordninger eller oplagt på et afgiftsoplæg. Virksomheder, der er momsregistreret i Danmark, vil ikke skulle angive moms af sådanne salg, og virksomheder fra andre lande, der ikke er momsregistreret her i landet, vil ikke skulle momsregistreres i Danmark for sådanne salg. Moms af en eventuel merværdi for varerne som følge af handlen vil i stedet blive udskudt og betalt i forbindelse med, at varen forlader ordningerne.

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momssystemdirektivet)

giver medlemsstaterne mulighed for at fritage levering af varer for moms, hvis varerne er omfattet af følgende ordninger:

- a) midlertidig opbevaring, jf. momssystemdirektivets art. 156, stk. 1, litra a,
- b) anbragt i frizone eller på frilager, jf. momssystemdirektivets art. 156, stk. 1, litra b,
- c) oplagt på toldoplag eller henført under en procedure for aktiv forædling, jf. momssystemdirektivets art. 156, stk. 1, litra c,
- d) midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse for told eller varer under eksternt forsendelse, jf. momssystemdirektivets art. 161, litra a, eller
- e) intern fællesskabsforsendelse, jf. momssystemdirektivets art. 161, litra b,

samt levering af varer og ydelser i forbindelse med sådanne varer, jf. momssystemdirektivets art. 160, stk. 1, litra a, og art. 161.

Hvis muligheden udnyttes i relation til toldoplag, skal den pågældende medlemsstat samtidig indføre momsfrigtagelse for salg af varer oplagt på de særlige afgiftsoplæg for råvarer omfattet af bilag V til momssystemdirektivet, jf. direktivets artikel 160, stk. 2. Momssystemdirektivets bilag V er gennemført ved bilag 1 til momsloven, der bl.a. omhandler diverse metaller, herunder tin, kobber, sølv og platin, samt korn, uld og kartofler.

Det foreslås i overensstemmelse med momslovens forarbejder, at det udtrykkeligt fremgår af loven, at salg af varer fra lande uden for EU, som er oplagt på toldoplag, fritages for moms. Det foreslås samtidig, at salg af tredjelandsvarer, som toldmæssigt er omfattet af midlertidig opbevaring, aktiv forædling, midlertidig indførsel, eksternt forsendelse eller intern fællesskabsforsendelse eller er anbragt i frizone eller på frilager, og ydelser i forbindelse med salget, fritages for moms.

Med hensyn til frilager tilpasses bestemmelsen efter momssystemdirektivet, således at momsfrigtagelse ikke længere er betinget af, at varerne er bestemt til udførsel til steder uden for EU.

Samtidig foreslås det, at der indføres momsfrigtagelse for salg af andre varer og ydelser til brug for varer, der toldmæssigt er omfattet af midlertidig opbevaring, toldoplag eller aktiv forædling eller anbragt i frizone eller på frilager.

Det foreslås i overensstemmelse med momslovens forarbejder, at det udtrykkeligt fremgår af loven, at salg af råvarer omfattet af momslovens bilag 1 på afgiftsoplæg, som kan anvendes til EU-varer, momsfrigtages. Tilsvarende foreslås levering af ydelser i forbindelse med salg af varerne og levering af andre varer og ydelser i oplagene til brug for varerne momsfrigtages.

Endvidere foreslås det i overensstemmelse med lovens forarbejder, at det udtrykkeligt fremgår af loven, at salg af varer, der tilføres sådanne oplag, bliver fritaget for moms.

Momslovens fritagelsesbestemmelser bringes dermed i overensstemmelse med momslovens bestemmelser om momsregistrering. Af bestemmelserne om registrering frem-

går således allerede, at virksomheder, der alene handler med varer oplagt på et afgiftsoplag, er fritaget for registrering.

Herudover foreslås det, at de særlige kontingentafgiftsoplag afskaffes, da ændrede regler for betaling af importmoms betyder, at virksomhederne ikke længere har en likviditetsmæssig fordel ved at oplægge varer på afgiftsoplagene.

3.6. Adgang til lossalg af groftskåret røgtobak

3.6.1. Gældende ret

Tobaksafgiftsloven regulerer afgiften på tobak, herunder hvilken afgift der skal pålægges hvilken slags tobak.

Afgiftsberegningen afhænger af typen af tobak. Vandpibetobak hører under lovens definition af begrebet »groftskåret røgtobak«. Afgiften på groftskåret røgtobak udgør pr. 1. januar 2014 738,50 kr. pr. kg.

Det følger af tobaksafgiftsloven, at virksomheder, der ikke er autoriserede, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger, ligesom enkelt salg og salg i løs vægt af afgiftspligtige varer er forbudt.

3.6.2. Lovforslaget

Det foreslås at undtage groftskåret røgtobak fra forbuddet mod salg af røgtobak i lossalg, for så vidt angår salg til brug på salgsstedet. Heraf følger naturligt også en undtagelse fra forbuddet om modtagelse og opbevaring af afgiftspligtige varer. Det gør det muligt at sælge vandpibetobak til rygning i vandpibecaféer.

3.7. Genetablering af sanktionsmulighed for kørsel uden betaling af vejafgift

3.7.1. Gældende ret

Efter lov om afgift af vejbenyttelse betales der vejbenyttelsesafgift for danske og udenlandske lastbiler m.v. med tilladt totalvægt på 12 t og derover til vejtransport. Afgiften bygger på en mellemfolkelig aftale af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, der i dag foruden Danmark omfatter Beneluxlandene (Belgien, Holland og Luxembourg), Sverige og Tyskland. Tyskland opkræver dog ikke længere afgiften og deltager kun med observatørstatus.

Fra 1. januar 2008 overtog SKAT administrationen af registrering af køretøjer fra Rigspolitiet. Kontrollen med betaling af vejafgift blev indtil dette tidspunkt alene varetaget af politiet, men SKAT har overtaget kontrollen med betaling af registreringsafgift og vægtafgift, og i den forbindelse kan også vejafgiften for danske lastbiler indgå.

Til og med den 30. september 2008 skulle lastbilerne medbringe et papirbevis under kørslen som bevis for afgiftsbetaling, og politiet kunne straffe med bøde på stedet for manglende papirbevis. Bøden for en førstegangsovertrædelse var 1.500 kr. Med virkning fra 1. oktober 2008 blev afgiftsbetalingen digitaliseret. Papirbeviset blev afskaffet og erstattet af en fælles central registrering af betalt afgift. Samtidig afskaffedes straffebestemmelsen for manglende

papirbevis, uden at der blev indført en ny straffebestemmelse, der sanktionerede kørsel uden betaling af vejafgift, første gang køretøjet blev stoppet.

Som udgangspunkt kan udenlandske lastbiler betale afgiften digitalt for en dag, en uge, en måned eller et år. Lastbiler fra Belgien og Sverige skal dog svarende til reglerne for danske lastbiler betale afgiften én gang årligt. Hvis det under kontrollen konstateres, at afgiften ikke er betalt, anmodes chaufføren om at betale inden fortsat kørsel. Da afgiften betales digitalt, skal færgeselskaber, rederier m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn, give terminaladgang til betaling for køretøjer, der er hjemmehørende i stater, der ikke er omfattet af aftalen af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, hvor der tidligere var tale om, at papirbeviset kunne købes på færgerne m.v. Betalt afgift i et af de fem lande, som har indgået aftalen, giver ret til færdsel på alle landenes afgiftspligtige veje.

3.7.2. Lovforslaget

Det foreslås at gennemføre de nødvendige konsekvensrettelser i forhold til digitaliseringen af afgiftsbetalingen. Pligten til at sælge papirbevis ændres således, at der bliver tale om pligt til at give betalingsadgang. Desuden foreslås det, at der igen bliver hjemmel til at straffe, første gang politiet ved kontrol i godstrafikken konstaterer, at der ikke er betalt vejbenyttelsesafgift. Politiet kan tilbageholde køretøjet, indtil afgift og bøde er betalt.

Det foreslås, at SKAT's mulighed for at afslutte en overtrædelse af lov om afgift af vejbenyttelse med et bodeforelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig og erklærer sig villig til at betale bøden, udvides. Det betyder, at SKAT, ud over overtrædelse af pligten til at tilbyde betalingsadgang, vil kunne anvende bodeforelæg i forhold til overtrædelser, hvor der er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om der skal svares afgift af et køretøj, beregning af afgiftens størrelse eller ved afgørelser om afgiftsfritagelse eller refusion af afgift.

Den pågældende kan ved at nægte at betale bøden få sagen prøvet ved domstolene. Da der er tale om en straf, er det domstolene, der skal fastlægge principperne for udmåling af bøden. Den administrative praksis skal således være i overensstemmelse med retspraksis. Der foregår en løbende kontrol med den administrative sanktionspraksis i de sager, som kommer til domstolene, fordi den pågældende ikke vil vedtage et bodeforelæg.

Folketinget kan give meget detaljerede retningslinjer for, hvilket bodniveau, der ønskes fra politisk side, men det er stadig domstolene, der i sidste instans fastlægger bodniveauet.

Et bodeforelæg vil ofte blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en domsafsigelse. Samtidig indebærer et bodeforelæg, hvis det vedtages, en afslutning af domstolene og en hurtigere afgørelse af sagen.

I bemærkningerne til lovforslag L 4, folketingsåret 1994-95, fremgår det, at der vil kunne opkræves bøder af så-

vel danske som udenlandske førere af køretøjer, og at der derfor bør tages hensyn til bødemålingen i de andre aftalelande. Sanktionen for manglende betaling af vejafgift i de andre lande i samarbejdet ligger i Luxembourg, Nederlandene og Flandern på minimum ca. 250 euro og maksimum op til 5000 euro. Det danske bodniveau er således lavere end hos tre af landene i samarbejdet.

Der er hjemmel til at skærpe bodestrafpen, hvis der er tale om gentagelsestilfælde. Denne hjemmel har eksisteret siden vedtagelsen af den første lov nr. 956 af 25. november 1994, hvor det af bemærkningerne fremgår, at betaling af bøde ikke fritager den pågældende for at købe et bevis for vejbenyttelsesafgift snarest muligt hos den nærmeste forhandler. I modsat fald vil vedkommende kunne få en ny bøde.

Da afgiften fra 1. oktober 2008 kan betales digitalt, har politiet mulighed for at sikre betaling af afgiften, inden lastbilen får lov at fortsætte kørslen. Imidlertid kan chaufføren nøjes med at betale afgift for én dag, og muligheden for, at chaufføren bliver stoppet igen næste dag uden at have betalt vejafgift, er således til stede. Det er også muligt, at samme transportvirksomhed har flere lastbiler kørende i Danmark, uden at der er betalt vejafgift, hvilket ligeledes må anses for gentagelsestilfælde, da både transportvirksomheden og chaufføren er ansvarssubjekter.

Det er regeringens opfattelse, at den nuværende bøde på 1.500 kr. for manglende betaling af vejafgift, som har haft samme niveau siden 1994, kan hæves til 2.500 kr., så den ligger på linje med bodniveauet i nogle af de andre lande i samarbejdet. Ved yderligere overtrædelser indtræder gentagelsesvirkningen, og bøden kan forhojes med 2.500 kr. hver gang uden at komme i konflikt med det hensyn, der skal tages til sanktionsniveauet i de andre aftalelande.

3.8. Indirekte opgørelse af afgifter af bygas

3.8.1. Gældende ret

Bygasselskaber er pligtige til at lade sig registrere og opkræve afgifter af deres leverancer af bygas.

Efter lov om afgift af naturgas og bygas (gasafgiftsloven) og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven) skal bygasselskaberne opgøre en afgiftspligtig mængde bygas, hvoraf de skal betale henholdsvis gasafgift og CO₂-afgift.

Ved selskabernes leverancer af gas til forbrugerne er den afgiftspligtige mængde gas for en afgiftsperiode de leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontooprævninger, i den pågældende afgiftsperiode. Tab af gas i gasledningerne, for gassen er leveret til forbrugerne, medregnes ikke til den afgiftspligtige mængde.

Afgiftssatserne i lovgivningen gælder pr. normal m³ (Nm³) gas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ). Det er således en mængde af disse Nm³ bygas, der er korrigeret med hensyn til brændværdi, som bygasselskaber skal opgøre i forbindelse med deres betaling af afgifter til staten.

Ved selskabernes leverancer af bygas skal fakturaen indeholde oplysning om bl.a. mængde af den afgiftspligtige gas og afgiftens størrelse. Det vil sige, at opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas og beregning af afgift af denne mængde foretages på basis af det målte gasforbrug hos de enkelte kunder (direkte opgørelse af afgifter).

Ovennævnte afgiftsregler gælder i almindelighed. Dermed gælder de for leverancer af bygas til kogebrug i boliger, som måtte afregnes efter fast takst.

Der er fastsat regler om bl.a. individuelle gasmålinger i Klima-, Energi- og Bygningsministeriets bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling. Ifølge bekendtgørelsen skal der normalt være installeret målere til måling af forbruget af gas i den enkelte bolig. Der er i dag ikke mulighed for, at afregning af bygas til kogebrug i boliger sker til fast takst.

Med bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 er der implementeret forskellige ændringer i energieffektiviseringsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF). Der er dermed fastsat fælles regler bl.a. om målere, måling og fakturering vedrørende bygas.

3.8.2. Lovforslaget

Det foreslås, at bygasselskaberne får mulighed for at foretage indirekte opgørelse af afgifter for leverancer af gas til kogebrug i boliger, når gassen afregnes efter fast takst.

Ved indirekte opgørelse forstås, at den afgiftspligtige mængde gas til disse boliger opgøres på basis af relevante parametre, men uden at der kræves aflæsning af det målte individuelle gasforbrug, som registreres på de installerede gasmålere. De relevante parametre kunne eksempelvis være repræsentative stikprøver af forbruget hos de omfattede kunder og målt gastilførsel til gasnettet korrigeret for både nettabet og det målte forbrug andre steder end i de omfattede boliger. I bilag 1 til lovforslagets bemærkninger er vist et eksempel på opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas ved indirekte opgørelse af afgifter.

De bygasselskaber, der måtte ønske at benytte indirekte opgørelse, kan anmode SKAT om tilladelse hertil. SKAT giver tilladelsen, når der er sikkerhed for, at den indirekte opgørelse foretages efter betryggende procedurer m.v. Tilladelsen gives for en periode på tre år.

Forslaget forudsætter udstedelse af nye regler på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område, som giver mulighed for afregning af gas til kogebrug i boligenheder til fast takst.

3.9. Elektricitet til belysning

3.9.1. Gældende ret

Afgift af elektricitet reguleres i elafgiftsloven, der implementerer energibeskatningsdirektivet.

Elektricitet, der anvendes til belysning, er specifikt reguleret i elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, hvoraf det fremgår, at elektricitet til belysning anses som forbrugt af den, som forbruger belysningen. Bestemmelsen er en national værnsregel, som imodegår skattetænkning for elektricitet, der anvendes til belysning.

3.9.2. Lovforslaget

Formålet med dette forslag er at fastsætte, at forbruget af elektricitet til belysning fremover vil blive anset som forbrugt af den, der direkte forbruger elektriciteten, frem for af den der forbruger belysningen. Med ændringen sikres bestemmelsen en direktivkonform ordlyd. Den nuværende bestemmelse er ikke i strid med EU-retten, men sammenhængen mellem bestemmelsens ordlyd og hjemlen i direktivet er uklare.

Det foreslås endvidere at indsætte en særregel for virksomheder, der leverer belysning. På den måde vil den foreslåede bestemmelse også imodegå skattetænkning samtidigt med, at adgangen til godtgørelse for elektricitet, der anvendes til belysning, fastholdes i videst muligt omfang. Særreglen vil få betydning for virksomheder, der forbruger elektricitet til at producere belysning, som leveres til andre.

3.10. Nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider

3.10.1. Gældende ret

Biocider bruges i modsætning til plantebeskyttelsesmidler ikke på landbrugets marker og i gartnerier, men til gengæld til bekæmpelse i en lang række andre sammenhænge, eksempelvis som midler mod uøjt på husdyr og midler mod svampe og skadedyr i tommer.

Afgiften på biocider er reguleret i lov om afgift af bekæmpelsesmidler. Afgiften udgør henholdsvis 40, 30 eller 3 pct. af afgiftsgrundlaget afhængigt af, hvilken kategori af biocider, der afgiftspålægges. Afgiften på biocider er en værdiafgift på engrosprisen.

Det følger af bekæmpelsesmiddelafgiftsloven, at SKAT kan godtgøre bekæmpelsesmiddelafgift, når produkterne eksporteres til udlandet. Afgiften kan kun tilbagebetales, hvis engrosprisen eller afgiftens størrelse fremgår af fakturaen eller dokumenteres på anden tilstrækkelig vis.

Oplagshaverne kan i dag frivilligt vælge, om afgiftens størrelse skal fremgå som en selvstændig post på fakturaen. Umiddelbart er der intet incitament til at anføre afgiften på fakturaen, da prisen anvendes som et konkurrenceparameter. Hvis afgiftens størrelse fremgår, kan køber eller konkurrerende virksomheder regne engrospris og avance ud. Derudover kan afgiften med fordel lægges så langt tilbage i omsætningskæden som muligt for at undgå, at afgiften pålægges avancen. Som konsekvens kan virksomheder i senere omsætningsled ikke beregne afgiftens størrelse og derfor ikke få afgiften godtgjort ved eksport.

3.10.2. Lovforslaget

Det foreslås, at afgiftens størrelse ved eksport fremover kan bestemmes på et beregnet grundlag, såfremt det kun er fakturaprisen (detailprisen), der kendes. Princippet anvendes allerede i bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2, hvor afgiftsgrundlaget bestemmes på et beregnet grundlag ved salg fra registrerede virksomheder og direkte til forbrugerne.

Det foreslås, at afgiftsgrundlaget fastsættes til varens detailsalgspris med fradrag af 20 pct., jf. princippet i bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 8, stk. 2, hvor det lægges til grund, at avancen i detailleddet er ca. 20 pct. Med ændringen vil det være muligt at fastlægge varens engrospris inklusiv afgift for derefter at kunne beregne afgiftens størrelse.

3.11. Etapevis ikrafttrædelse af målergrænse for NO_x-afgift

3.11.1. Gældende ret

Der skal som udgangspunkt betales NO_x-afgift ved udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding i stationære anlæg. Pligten til at betale afgift er udstrakt til at gælde for udledninger fra Danmarks soterterritorium og dansk kontinentalsokkelområde (Nordsøen).

For stationære stempelmotorer og turbiner skal der ske målinger, når anlæggets effekt overstiger 30 MW (målergrænse). Der skal betales NO_x-afgift på basis af de målte udledninger (outputbeskatning).

Virksomheder, som ikke måler udledninger fra deres stempelmotorer og turbiner i henhold til NO_x-afgiftsloven, belastes - i stedet for at skulle betale NO_x-afgift af målt udledning - af NO_x-afgift af deres forbrug af energiprodukter (inputbeskatning).

Ved denne inputbeskatning gælder dog afgiftsfritagelse for energiprodukter fra egen produktion af energiprodukter, der direkte medgår til produktion af et tilsvarende energiprodukt. Dette skyldes en obligatorisk afgiftsfritagelse for denne situation i energibeskatningsdirektivet. Det bemærkes, at der ikke gælder afgiftsfritagelse for denne situation i relation til NO_x-afgiften af målt udledning af NO_x (outputbeskatning).

Der er vedtaget nedsættelse af ovennævnte målergrænse fra 30 MW effekt til 10 MW effekt for stationære stempelmotorer og turbiner, jf. lov nr. 1385 af 28. december 2011 om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas (Højere afgift på luftforurening fra NO_x m.v.). Ifølge loven er skatteministeren bemyndiget til at sætte ændringen i kraft samlet, dvs. på en bestemt dato. Ændringen er ikke sat i kraft.

Det fremgår af forarbejderne til sidstnævnte lov, at det var forventningen, at der på Miljøstyrelsens område ville blive indført den samme målergrænse for disse stempelmotorer og turbiner. Det fremgår endvidere, at det var hensigten, at der skulle være tidsmæssig parallelitet mellem Skatteministeriets nye målerregler og Miljøstyrelsens forventede nye må-

lerregler på området. Der henvises til lovforslag nr. L 32, som blev fremsat af skatteministeren den 21. november 2011.

Ovennævnte forventede nye målerregler på Miljøstyrelsens område er fastsat i følgende tre bekendtgørelser:

Bekendtgørelse nr. 1449 af 20. december 2012 om visse luftforurenende emissioner fra fyringsanlæg på platforme på havet.

Bekendtgørelse nr. 1450 af 20. december 2012 om begrænsning af emission af nitrogenoxider og carbonmonoxid fra motorer og turbiner.

Bekendtgørelse nr. 1453 af 20. december 2012 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg.

Miljølovgivningens nye målerregler sættes i kraft etapevist frem mod år 2021. For de landbaserede stempelmotorer og turbiner gælder typisk, at reglerne sættes i kraft efter udløbet af den otteårige retsbeskyttelse af den miljøgodkendelse, som omfatter anlægget. For de øvrige omfattede stempelmotorer og turbiner offshore m.v. er målerreglerne allerede trådt i kraft.

3.11.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der sker etapevis ikrafttrædelse af nedsættelsen af NO_x-afgiftslovens målergrænse fra 30 MW til 10 MW i anlægseffekt for stempelmotorer og turbiner.

Forslaget indebærer for det første, at den nye målergrænse for stempelmotorer og turbiner træder i kraft den 1. januar 2015 for denne type anlæg, når der fra og med den dato skal foretages målinger af NO_x-udledninger fra anlæggene efter regler på Miljøstyrelsens område. Det betyder f.eks., at for alle offshore-anlæggene træder målergrænsen i kraft den 1. januar 2015.

For det andet indebærer forslaget, at for de øvrige stempelmotorer og turbiner, som 1. januar 2015 ikke omfattes af krav om målinger af NO_x-udledninger efter miljøreglerne, træder den nye målergrænse i kraft for det enkelte anlæg på den specifikke dato, hvor anlægget skal opfylde krav om målinger af NO_x-udledninger efter miljøreglerne eller påbud udstedt i medfør af miljøreglerne.

4. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Forslaget om forenkling af reglerne for varemottagere skønnes at give et begrænset merprovenu i form af en rentegevinst for staten. Det skyldes, at varemottagere efter de nye regler først kan fradrage afgiften ved eksport på angivelsen i modsætning til i dag, hvor de kan modtage den tilsvarende godtgørelse, hvis de søger så snart, de har mulighed for det. Under de nuværende regler modtager varemottagerne typisk godtgørelsen omkring den 9. i måneden, mens de først vil få beløbet i form af et fradrag i afgiftsbetalingen den 15. i måneden efter de nye regler. Staten kan dermed have godtgørelsesbeløbet til rådighed i en længere periode, hvilket giver nogle begrænsede rentegevinster for staten. Provenuskønnet vedrørende de positive rentegevinster

forudsætter, at varemottagere søger om godtgørelse efter de nuværende regler, så snart det er muligt.

Forslaget vedrørende skadesforsikringsafgiften, hvor det præciseres, at alle vejhjælpsabonnementer er omfattet af afgiftspligt, forhindrer et utilsigtet mindreprovenu.

Forslaget om ændring af lønsumsafgiften forhindrer et utilsigtet mindreprovenu.

Forslaget om indirekte opgørelse af bygas skønnes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser. Der skal stadig betales afgift af den forbrugte mængde gas. Det bemærkes, at forslaget er frivilligt for bygasselskaberne og forbrugerne. Det må alt andet lige forventes, at forbrugere, der har et forbrug væsentligt under det gennemsnitlige forbrug, fortsat vil ønske at måle deres forbrug. Forbrugere, der har et større forbrug af kogegas end gennemsnittet, forventes at ville overgå til indirekte opgørelse. Hvis forbrugerne, der vælger indirekte opgørelse, har et væsentligt større forbrug, kan det medføre, at bygasselskabet ikke kan holde sig inden for acceptintervallet og derfor skal foretage repræsentative stikprøver. De repræsentative stikprøver vil så vise et højere forbrug, som der skal betales afgift af. Derfor vil der blive betalt afgift af den forbrugte mængde gas.

Forslaget om en justeret overskudsvarmesats for overskudsvarme produceret på biogas skønnes ikke at medføre et nævneværdigt merprovenu, da det antages, at anvendelsen af biogas til overskudsvarme er begrænset. Forslaget reducerer i begrænset omfang en skatteudgift på overskudsvarme produceret på biogas i forhold til overskudsvarme produceret på fossile brændsler.

Forslaget vedrørende nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider forhindrer et utilsigtet merprovenu.

De økonomiske konsekvenser for det offentlige vedrørende selve målergrænsen for NO_x er indarbejdet i ændringsforslaget vedrørende NO_x-afgiften, jf. lovforslag nr. L32, folketingsår 2011-2012. For så vidt angår offshore anlæg, er der ingen provenumæssige konsekvenser for det offentlige. For landbaserede anlæg skønnes der ikke at være nævneværdige mindreprovenu for det offentlige i forbindelse med den etapevise indførelse af målergrænsen.

De øvrige forslag skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5. Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter hos SKAT på i alt 1,6 mio. kr., som er fordelt med 1,0 mio. kr. til it-udvikling samt et ressourcetræk på ét årsværk svarende til 0,6 mio. kr.

SKAT vil endvidere have en mindre løbende besparelse på årligt op mod ét årsværk som følge af et færre antal udstedelser af bevillinger/godtgørelser samt registrering og kontrol af anmodninger om godtgørelse. Dette modsvarer dog af et tilsvarende merforbrug på op mod ét årsværk som

følge af øget kontrolindsats på en række andre initiativer i lovforslaget.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om ændrede regler for varemottagere vil betyde en administrativ lettelse for eksportvirksomheder. De berørte varemottagere kan få et rentetab, såfremt de efter de nuværende regler søger om godtgørelse, så snart det er muligt.

Forslaget om afskaffelse af banderoler på spiritus vil have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, da virksomhederne ikke længere skal købe banderoler.

Forslagene vedrørende skadesforsikringsafgiften medvirker til at sikre lige konkurrencevilkår mellem forsikringselskaber og ikke-forsikringselskaber, der udbyder vejhjælp.

Forslaget om afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure, andre særlige toldordninger og afgiftsoplæg medfører, at nogle få virksomheder skal overgå til at anvende 0-momsats i stedet for standardmomsats, idet disse har betalt moms af salg af varer oplagt på toldoplæg i overensstemmelse med lovens nuværende ordlyd. Ændringen vil hverken medføre en lempelse eller yderligere byrder.

Virksomheder, der alene køber og videresælger varer, som er oplagt på toldoplæg eller på afgiftsoplæg, er allerede efter momslovens registreringsbestemmelser fritaget for momsregistrering. Virksomheder, der er omfattet af en af de andre toldordninger, som er omfattet af forslaget, vil med denne del af lovforslaget også blive fritaget for registreringspligt, hvilket er en administrativ lettelse.

Det forventes dog ikke, at der vil blive tale om en reduktion af væsentlig størrelsesorden.

Forslaget om indirekte opgørelse af bygas til kogebrug skønnes at medføre administrative lettelse for bygasselskaberne, såfremt de og kogekunderne vælger at bruge muligheden for indirekte opgørelse.

Forslaget om en justeret sats for overskudsvarme produceret på biogas giver virksomhederne incitament til at udnytte overskudsvarmen.

Forslaget om nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider skønnes at medføre positive økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der eksporterer biocider uden at kunne dokumentere afgiftens størrelse.

Forslaget om etapevis indførelse af målergrænse for NO_x skønnes ikke at medføre nævneværdige ændrede erhvervsøkonomiske konsekvenser. De erhvervsøkonomiske omkostninger af selve den nye målergrænse fremgår af lovforslag nr. L 32, folketingsåret 2011-2012. Med forslaget om etapevis indførelse skubbes tidspunktet for måling af NO_x for nogle anlæg, hvilket kortvarigt kan forbedre den økonomiske situation hos virksomhederne og kan give virksomhederne en begrænset rentefordel.

De øvrige forslag har ingen nævneværdige erhvervsøkonomiske konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har været sendt i høring hos Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering (TER).

TER har bemærket, at lovforslaget medfører administrative lettelse for erhvervslivet.

TER Bemærker, at de administrative lettelse for det første består i, at banderolekravet ophæves. Dette betyder, at de omfattede virksomheder fremover slipper for det administrative tidsforbrug forbundet med udpakning af produkter, påsætning af banderoler, fornyet emballering af produktet samt udarbejdelse af banderoleregnskab.

I forhold til selve påsætningen af banderolerne mener TER, at tidsforbruget afhænger af, om banderolerne påsættes maskinelt eller manuelt. TER har taget kontakt til branchen, der har arbejdet med banderoler med henblik på at estimere den administrative besparelse. En virksomhed, der har påsat banderoler manuelt vurderer, at påsætningen pr. flaske tager ca. 15 sekunder. Den administrative lettelse for virksomhederne ved ikke længere at skulle påsætte banderoler manuelt løber dermed op i omkring 50 000 timer årligt på samfundsniveau.

Tidsbesparelsen i relation til de maskinelt påsatte banderoler er svær at kvantificere, men er mindre end besparelsen forbundet med de manuelle. Derudover oplyser branchen også, at der er stor forskel i tidsbesparelsen fra produkttype til produkttype.

I forhold til virksomhedernes tidsbesparelse ved ikke længere at skulle fore et banderoleregnskab samt generel administration og registrering er TER's vurdering, at der er stor variation fra virksomhed til virksomhed. På baggrund af TER's kontakt med branchen er vurderingen, at den administrative lettelse i denne forbindelse vil være på et sted mellem et par timer for mindre virksomheder til omkring 50 timer for større virksomheder for de ca. et par hundrede virksomheder.

Samlet set vurderer TER, at de administrative lettelse med ophævelsen af banderolekravet overstiger 10.000 timer årligt på samfundsniveau.

TER vil derfor tage kontakt til skatteministeriet med henblik på at måle den administrative lettelse.

Lettelse for varemottagere

TER bemærker, at de administrative lettelse for det andet i består, at varemottagere, der vælger at eksportere modtagne varer, og som derfor kan få refunderet deres betaling af de afgifter, som omtales i loven, fremadrettet fritages for kravet om at udfylde en særlig anmodningsblanket med oplysninger om de enkelte salgstransaktioner. I stedet vil virksomheden fremover kunne nøjedes med at anføre det samlede beløb, der ønskes godtgjort på den almindelige ordinære angivelse, som alligevel skal afgives via TastSelv. TER bemærker, at hvis man lægger til grund, at det vil tage ca. en time for virksomheden at udfylde en anmodning, og at der udfyldes 5.000 af disse anmodninger om året, vil der potentielt kunne opnås en besparelse på ca. 5.000 timer årligt på samfundsniveau.

Lettelse vedrørende NO_x-målinger

TER bemærker, at de administrative lettelser for det tredje består i, at mindre virksomheder, der driver små landbaserede anlæg, fritages for pligten til at føre løbende regnskab over NO_x-målinger, men kan vente med at opgøre regnskabet til deres otte-årige miljøgodkendelse udløber. TER formoder, at den administrative lettelse på samfundsniveau vil være beskeden.

Lettelse for byggesselskaber

TER bemærker, at de administrative lettelser for det fjerde i består, at byggesselskaber får mulighed for at undlade at foretage gasmålinger hos de enkelte kokekunder.

På landsplan vil der være tre byggesselskaber, der berøres af ændringerne.

TER bemærker, at der er tale om en frivillig ordning.

Desuden bemærker TER, at forslaget indeholder administrative lettelser for virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og som modtager belysning fra en belysningsvirksomhed, og for virksomheder der eksporterer biocidholdige produkter.

8. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget om indirekte måling af bygas til kokebrug skønnes ikke at medføre et øget forbrug af bygas til kokebrug, og derfor forventes der ikke at være miljømæssige konsekvenser ved forslaget.

Forslaget om etapevis indførelse af målergrænse for NO_x-afgiften vil indfri de forventede miljømæssige konsekvenser af lovforslag nr. L 32, folketingsåret 2011-2012.

Forbruget af overskudsvarme produceret på biogas skønnes at være begrænset og medfører derfor ikke nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

De øvrige forslag skønnes ikke at have nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om indirekte opgørelse af bygas har administrative konsekvenser for borgerne, såfremt de vælger at tilmelde sig den frivillige ordning. Efter tilmeldingen vil borgeren ikke skulle have foretaget de årlige aflæsninger af måleren, men kan dog være omfattet af de repræsentative stikprover. Samlet vurderes det, at der ikke er tale om nævneværdige administrative konsekvenser for borgeren.

De øvrige forslag skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

10. Forholdet til EU-retten

Forsendelse og kontrol af spiritusafgiftspligtige varer er harmoniseret i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (cirkulationsdirektivet). Afgiften på spiritus er reguleret i Rådets direktiv nr. 83 af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen

for alkohol og alkoholdige drikke og Rådets direktiv nr. 84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholdige drikkevarer. Afskaffelsen af banderoler er i overensstemmelse med EU-retten.

Forslaget om afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldoplagsprocedure, andre særlige toldordninger og afgiftsoplæg er i overensstemmelse med Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, jfr. særligt art. 154 ff. De udtrykkelige bestemmelser i loven om fritagelse for salg af varer omfattet af de omhandlede toldordninger, kræver høring af EU's momsudvalg, den såkaldte Momskomité.

Lov om afgift af vejbenyttelse bygger på et EU-direktiv. Der er indgået en mellemfolkelig samarbejdsaftale, der i dag foruden Danmark omfatter Beneluxlandene, Sverige og Tyskland. Aftalen forpligter det enkelte land til at kunne sanktionere manglende betaling af afgift. Tyskland opkræver dog ikke længere afgift og deltager kun med observatorstatus.

Loven skal notificeres som udkast i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

11. Horte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag, uden forslaget om ændring af lønsumsafgiftsloven, har i perioden den 27. august til 26. september 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: 3F, 3F Privat Service, Hotel og Restauration, Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, AmCham Danmark, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, ATP, Autobranchens Handels- og Industrieforening i Danmark, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Boligselskabernes Landsforening, Borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, British American Tobacco, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Borsmæglerforeningen, CAD, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, Centralorganisationen Søfart, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danish Export Association, Danish Operators, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Motor Union, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskreditfond, Danmarks Statistik, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat BrancheForening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Bilforhandler Union, Danske Biobrændsels- og Kulimportørers Association, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Funktionærforbund, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk IT, Dansk Iværk-

sætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Lokalsyn, Dansk Metal, Dansk Misbrugsbehandling, Dansk Mode og Textil, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Sejlunion, Dansk Skibsleverandør Forening, Dansk Skibsmæglerforening, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Taxiråd, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Boligadvokater, Danske Busvognmænd, Danske Dagblades Forening, Danske Ejendomsprojektudbyderes Brancheforening, Danske Halmleverandører, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Synsvirksomheder, DANVA, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Invalideorganisationer, De Samvirkende Købmænd, DEA, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, DIKO, Dommerfuldmægtigforeningen, DTL, DT, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlejlighedernes Landsforening, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet.dk, Energitilsynet, ERFAgruppen-Bilsyn, FDIH, FDM, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Forbrugerrådet Tænk, FORCE Technology, Foreningen af Danske Bryghuse, Foreningen af Danske Skatteankenævne, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen til Søfartens Fremme, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, Friluftsrådet, FSE, FSR - danske revisorer, FTF, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, Grundejernes Landsforening, Grundejernes

Landsorganisation, Hjerteforeningen, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, International Transport Danmark, InvesteringsForeningsRådet, It-Branchen, KL, Kraka, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Løjernes Landsorganisation i Danmark, LO, Lokale- og Anlægsfonden, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyriftsfond, Metalemballagegruppen, Mineralolie Brancheforeningen, Motorcykel Forhandler Foreningen, Motorhistorisk Samråd, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Parcelhusejernes Landsorganisation, Philip Morris, Plastindustrien, Post Danmark, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Retssikkerhedssekretariatet, Rigspolitichefen, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Karosseribyggere og Autooprettere i Danmark, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, SIFA, SRF Skattefaglig Forening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Sundhedskartellet, Søfartens Ledere, Teleindustrien, Tinglysningssretten, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, Vedvarende Energi, VEL-TEK, Videncentret for Landbrug, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, Ældresagen og Økologisk Landsforening.

Forslaget om ændring af lønsumsafgiftsloven sendes i høring ved lovforslagets fremsættelse.

12. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Lovforslaget om varemodtagere skønnes at kunne medføre et begrænset merprovenu i form af en beskeden rentegevinst.</p> <p>Forslagene om vejhjælpsabonnementer og lønsumsafgift forhindrer et utilsigtet mindreprovenu.</p> <p>Samlet vurderes der ikke at være nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.</p>	<p>Forslaget om etapevis indførelse af målergrænse i NOx-afgiften skønnes at medføre et ikke nævneværdigt mindreprovenu.</p> <p>Forslaget om nemmere adgang til afgiftsgodtgørelse ved eksport af biocider forhindrer et utilsigtet merprovenu.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter på i alt 1,6 mio. kr.

		Derudover skønnes lovforslaget samlet ikke at medføre årlige administrative konsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget om etapevis indførelse af målergrænse i NO_x-afgiften (og dermed udskydelse af målerpligt for nogle anlæg) skønnes at medføre en begrænset økonomisk gevinst for nogle anlæg.</p> <p>Samlet vurderes forslagene ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.</p>	Forslaget om varemodtagere skønnes at kunne medføre et beskedent rentetab for varemodtagere, da de efter de nye regler får godtgørelsen senere.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Lovforslaget har været sendt i høring hos Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering (TER).</p> <p>TER har bemærket, at lovforslaget medfører følgende administrative lettelser for erhvervslivet.</p> <p>1. Banderolekravet ophæves. På baggrund af TER's kontakt med branchen er vurderingen, at den administrative lettelse ved at fjerne banderolen vil være på et sted mellem et par timer for mindre virksomheder til omkring 50 timer for større virksomheder.</p> <p>Samlet set vurderer TER, at de administrative lettelser med ophævelsen af banderolekravet overstiger 10.000 timer årligt på samfunds niveau.</p> <p>2. Lettelse for varemodtagere, der vælger at eksportere modtagne varer, så der ikke længere skal søges om godtgørelse. TER mener, at der ved dette potentielt vil kunne opnås en besparelse på ca. 5.000 timer årligt på samfunds niveau.</p> <p>3. Lettelse vedrørende NO_x-målinger, så mindre virksomheder, der driver små land-baserede anlæg, fritages for pligten til at føre løbende regnskab over NO_x-målinger. TER formoder, at den administrative lettelse på samfunds niveau vil være beskeden.</p> <p>4. Lettelse for byggasselskaber, så det er muligt at undlade at foretage gasmålinger hos de enkelte kokekunder.</p> <p>TER bemærker, at der er tale om en frivillig ordning, og at der på landsplan vil være tre byggasselskaber, der berøres af ændringerne.</p>	Ingen

	5. Lettelser for virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og som modtager belysning fra en belysningsvirksomhed, og for virksomheder der eksporterer biocidholdige produkter.	
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget om etapevis indførelse af målergrænse i NO _x -afgiften vil indfri en del af de miljømæssige konsekvenser, der var forventet med lovforslag nr. L 32, folketingsåret 2011-2012.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Forslaget om indirekte opgørelse af bygas til kogekunder forventes at medføre begrænsede administrative konsekvenser for borgerne ved tilmelding. Samtidig opnås en administrativ besparelse ved at slippe for de årlige aflæsninger. Dog kan kunden stadig være omfattet af de repræsentative stikprover. Samlet vurderes det, at der ikke er tale om nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget skal notificeres som udkast i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 18, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Mindstekravet til den samlede årlige godtgørelse foreslås ikke at skulle gælde ved direkte angivelse, da der ikke ved angivelsen af samme ressourcemæssige hensyn, som ved indsendelsen ved en fysisk blanket.

Til § 2

Til nr. 1

Ændringen i § 15, stk. 2, 2. pkt., foreslås indsat for at give virksomheder i senere omsætningsled adgang til at få afgiften af eksporterede biocider godtgjort på et beregnet grundlag. Det bestemmes, at en vares afgiftsværdi ved eksport er vares detailpris med fradrag af 20 pct. Ved at fastsætte avancen til 20 pct. videreføres det allerede anvendte princip i bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 8, stk. 2, der fastsætter,

at i det tilfælde, hvor en registreret virksomhed også har salg til slutbrugeren, dvs. til en detailsalgspris, er afgiftsgrundlaget salgsprisen fraregnet 20 pct. Detailprisen fraregnet 20 pct. skal alene anvendes som afgiftsgrundlag, hvis der ikke findes en almindelig engrospris for den pågældende vare. Afgiften i engrosleddet bliver henholdsvis 40 pct., 30 pct. eller 3 pct., afhængig af hvilket type biocidmiddel der er tale om.

Afgiftsbetalingen kan udgøre i størrelsesordenen 5-64 kr. for en vare, der koster 200 kr. i detailpris, afhængig af afgiftens størrelse. Ved beregning heraf lægges det til grund, at afgiftsgrundlaget udgør 160 kr., idet 20 pct. af detailprisen er bestemt til at udgøre avancen, som der ikke skal svares afgift af ($200 \text{ kr.} \cdot (1-0,2) = 160 \text{ kr.}$). Afgiften bliver i engrosleddet henholdsvis 40 pct., 30 pct. eller 3 pct., hvor afgiftsgrundlaget er engrosprisen inkl. afgift.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 24, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto.

Til nr. 3

Bilaget nyaffattes af overskuelighedsmæssige hensyn. I bilag 1, kapitel 2, 2. afsnit, udgår sætningen »- uanset om de er listet som enkeltstående eller kombinerede risikosætninger«, da sætningen er unødvendig. I bilag 1, kapitel 6, tabel 2, rettes en decimal. To steder i bilag 1, kapitel 6, i ligningerne under tabel 3 og 4 tilføjes en manglende decimal.

Til § 3

Til nr. 1

I § 1, stk. 1, nr. 2, udgår »jf. § 5, stk. 2«, da henvisningen er fejlagtigt indsat.

Til nr. 2

I overskriften til § 3, stk. 1, tabel A og B, rettes i overskriften »personbiler m.v.« til »biler m.v.«, da sidstnævnte beskrivelse er mere dækkende.

Til nr. 3

Afgiftsfritagelsen for biler, der er fritaget for registrering efter § 2, stk. 4, i lov om registrering af køretøjer, følger allerede af brændstofafgiftslovens § 1, der modsætningsvist bestemmer, at der svares afgift, hvis bilen skal registreres efter lov om registrering af køretøjer.

Til § 4

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 3 d, stk. 3, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Der henvises til § 3, 3 c, 3 d, stk. 1 og 2, da disse bestemmelser angiver, i hvilke tilfælde en varemottager skal betale dækningsafgift ved import. Det er kun ved eksport af disse varer, at varemottageren kan opnå godtgørelse.

Til § 5

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stykke i lovens § 9.

Til nr. 2 og 4

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer

eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 10 a, stk. 3, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stykke i § 9.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås, at overalt i CO₂-afgiftslovens ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.« Der er tale om en ajourføring af bestemmelserne, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til § 7

Til nr. 1

I § 11, stk. 1, nr. 1, udgår »hvorved elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen«. Den foreslåede ændring medfører, at virksomheder, der producerer belysning og er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få elafgiften tilbagebetalt, medmindre andet følger af elafgiftsloven § 11, stk. 2, og at elektricitet til belysning anses som forbrugt der, hvor elektriciteten direkte forbruges, frem for der hvor belysningen bliver forbrugt.

Til nr. 2

Med forslaget om indsættelse af § 11, stk. 2, 2. pkt., begrænses anvendelsen af lavere afgift for erhvervs-mæssigt forbrug af elektricitet ved at undtage belysningsvirksomheder fra muligheden for at få elafgiften godtgjort. På den måde videreføres hensigten bag værnbestemmelsen i den gældende § 11, stk. 1, nr. 1, som imødegår skattetænkning for elektricitet, der anvendes til belysning. For at fastholde den gældende adgang til godtgørelse i videst muligt omfang tillades belysningsvirksomheder alligevel adgang til godtgørelse af elafgift for elektricitet, der er medgået til at producere belysning, som afsættes. Adgangen til tilbagebetaling er betinget af, at virksomheden, der modtager den leverede belysning (modtagervirksomheden), ville have adgang til at få elafgiften af eget indkøb af elektricitet til belysning i virksomheden godtgjort, såfremt virksomheden selv producerede belysningen ved anvendelsen af elektriciteten. Godtgørelse af elafgift vil kræve, at modtagervirksomheden leverer

oplysninger om dette forhold til belyningsvirksomheden, og at belyningsvirksomheden kan dokumentere dette over for SKAT.

Det bemærkes, at det kun er den virksomhed, der anvender elektriciteten til at producere belyningen, som kan få afgiften godtgjort. Forslaget medfører, at belyningsvirksomheden fremover skal være bekendt med, om det er en godtgørelsesberettiget virksomhed, der leveres belysning til, såfremt belyningsvirksomheden ønsker adgang til godtgørelse.

Til nr. 3

Bestemmelsen er tidligere vedtaget ved § 1, nr. 2, i lov nr. 555 af 2. juni 2014 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgifts-nedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befodringsfradrag for pendlere i yderkommuner). Rådet skal give tilladelse til indførelsen af bestemmelsen efter proceduren i energibeskatningsdirektivets artikel 19, før den kan sættes i kraft af skatteministeren. Rådets tilladelse foreligger ikke ved lovforslagets fremsættelse. Da § 7, nr. 2, indsætter to nye punkummer i § 11, stk. 2, flyttes denne ændring af lovtekniske årsager fra lov nr. 555 af 2. juni 2014 til dette lovforslag.

Til nr. 4

Det foreslås, at »lov om afgift af naturgas og bygas« ændres til »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.« Der er tale om en ajourføring af bestemmelserne, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til nr. 5

Godtgørelse af elafgift efter nr. 2, vil kræve, at modtagervirksomheden leverer oplysninger til belyningsvirksomheden, der dokumenterer, at modtagervirksomheden har adgang til godtgørelse. Belysningsvirksomheden skal kunne dokumentere modtagervirksomhedens adgang til godtgørelse.

Med § 11, stk. 20, foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for dokumentation mellem belyningsvirksomheden og den virksomhed, der modtager belyningen, samt for administration af dokumentationsordningen.

Til § 8

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en lovteknisk rettelse, da § 5, nr. 1, i lov nr. 554 af 2. juni 2014 om lov om ændring af

momsloven og forskellige andre love (Ændring af leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester solgt til private, one stop shop-ordningen, udvidelse af definitionen af investeringsgoder, ophævelse af ordningen for udenlandsk indregistrerede turistbusser m.v.) retter en henvisning til momsloven, i emballageafgiftslovens § 3, stk. 7. Da § 3, stk. 7, i mellemtiden er blevet til § 3, stk. 5, med en fremrykket ikrafttrædelse i lov nr. 93 af 29. januar 2014 om lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Fremrykning af skatte- og afgiftslempelser og forhøjelse af beskæftigelsesfradraget m.v.), bør rettelsen foretages i § 3, stk. 5.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 7 a, stk. 3, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Bestemmelsen gælder både for eksport af brugt og ubrugt emballage samt ved eksport af afgiftsberigtigede poser, engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler. Mindstekravet til den samlede årlige godtgørelse foreslås ikke at skulle gælde ved direkte angivelse, da der ikke ved angivelsen af samme ressourcemæssige hensyn, som ved indsendelsen ved en fysisk blanket.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stykke i § 6.

Til nr. 4

Forslaget er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stykke vedrørende afgiftsgodtgørelse i § 6, jf. nr. 2. Strafbestemmelsen i § 18, stk. 1, nr. 3, udvides ikke til specifikt at omfatte forslaget i nr. 2, da forslaget ikke indeholder konkrete vilkår, som kan tilsidesættes. Det bemærkes, at ændringen i nr. 2, vedrører en forenkling af den administrative adgang til godtgørelse. Den der forsætligt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen kan straffes med bøde efter § 18, stk. 1, nr. 1.

Til § 9

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på af-

giftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 14, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Mindstekravet til den samlede årlige godtgørelse foreslås ikke at skulle gælde ved direkte angivelse, da der ikke ved angivelsen af samme ressourcemæssige hensyn, som ved indsendelsen ved en fysisk blanket.

Til § 10

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 16 a, stk. 4, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto.

Til § 11

Til nr. 1

Det foreslås, at i § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.« Der er tale om en ajourføring af bestemmelsen, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til § 12

Til nr. 1

Der foreslås en ændring af gasafgiftslovens § 6, stk. 1, som bl.a. fastslår, at for virksomheder, der er registreret for leveringer af afgiftspligtig gas, omfatter den afgiftspligtige mængde gas for en afgiftsperiode de leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger, i den pågældende periode.

Den foreslåede ændring består i, at der indsættes en henvisning til de foreslåede nye stykker 7-9 og 12 i gasafgiftslovens § 6. Med denne henvisning gøres det tydeligt i stk. 1, at disse nye stykker udgør en undtagelse til den gældende regel om opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas i stk. 1. Der henvises til nr. 5.

Til nr. 2-4 og 6

Der er tale om en mindre justering af lov om afgift af naturgas og bygas (gasafgiftsloven), som indebærer en lempeligere beskatning af virksomhederne.

Med lov nr. 555 af 2. juni 2014, som ændrer bl.a. gasafgiftsloven, indføres afgifter på gas, som er fremstillet på basis af biomasse (biogas m.v.), jf. lovens § 2, nr. 2 og 3. De nye afgifter på biogas m.v. træder i kraft den 1. januar 2015.

Afgifterne er fastsat, så de svarer til EU's minimumsafgifter. Den nye afgift på biogas m.v. til rumvarme m.v. svarer således til en afgift af gassens energiindhold på ca. 2,5 kr. pr. GJ. Endvidere svarer den nye afgift på biogas m.v. til proces – efter godtgørelse for procesenergi med et beløb på knap 1,3 kr. pr. GJ - til en afgift af gassens energiindhold på knap 1,3 kr. pr. GJ.

Gasafgiftslovens satser for overskudsvarmeafgift af nytiggjort overskudsvarme fra proces, hvor overskudsvarmen anvendes som rumvarme, er dog ikke blevet ændret. Det betyder, at der skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarmen fra biogas m.v. med de afgiftssatser, som gælder for overskudsvarme fra naturgas i henhold til gasafgiftsloven. De forskellige satser vil ligge i intervallet 40-60 kr. pr. GJ overskudsvarme - altså beløb, som er mange gange højere end EU's minimumsafgifter for biogas m.v. Det er en afgiftsmæssig ubalance. Afgiftsbelastningen af energi til overskudsvarme er ellers afbalanceret efter rumvarmeafgiften i energiafgiftslovene.

På den baggrund foreslås med ændringerne til gasafgiftslovens § 6, stk. 1, 2 og 3, samt indsættelse af § 10 e i gasafgiftsloven, at afgiftsbelastningen af energi fra biogas m.v. til overskudsvarme kan afbalanceres efter rumvarmeafgiften på biogas m.v. Det betyder, at satser for overskudsvarmeafgift af overskudsvarme fra biogas m.v. foreslås reduceret ganske betydeligt. F.eks. kan satsen for overskudsvarmen fra proces i en almindelig vareproducerende virksomhed reduceres ned til 1,3 kr. pr. GJ.

Hvis afgiftspligtig overskudsvarme fra en proces hidrører fra både biogas m.v. og andre energiafgiftspligtige brændsler og/eller elektricitet, bør der foretages en forholdsmæssig opgørelse af den delmængde af overskudsvarmen, som hidrører fra biogas m.v. Det foreslås, at den forholdsmæssige opgørelse foretages ved at gange overskudsvarmen (GJ) med forholdet mellem energiindholdet i den anvendte biogas m.v. og den totale energimængde fra de anvendte energiafgiftspligtige brændsler og den anvendte elektricitet. Den forholdsmæssige opgørelse foretages for hver relevant periode.

Til nr. 5

Det foreslås bl.a. som nye stykker at indsætte stk. 7-9 og 12 i gasafgiftslovens § 6 om mulighed for bygasselskaber for at foretage indirekte opgørelse af afgifter af leverancer af bygas til visse kogekunder.

Efter den gældende regel i gasafgiftslovens § 6, stk. 1, er de registrerede virksomheders afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode de leverancer af gas, for hvilke der er udstedt

fakturaer, herunder acontoopkrævninger, i den pågældende periode. Denne regel skal ses i sammenhæng med lovens § 14, stk. 2, hvorefter bygasselskabets fakturaer til kunder skal indeholde bl.a. oplysning om mængde af den afgiftspligtige gas. Det vil sige, at opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas foretages på basis af det målte gasforbrug hos de enkelte kunder (direkte opgørelse af afgifter). Med forslaget til det nye *stk. 7* foreslås en undtagelse hertil. Denne undtagelse skal ses sammen med forslaget om en parallel undtagelse med hensyn til kravene til fakturaer, som er omtalt i nr. 7.

Den foreslåede undtagelse i det nye *stk. 7* vedrører den situation, hvor bygasselskaber afregner gasleverancer til kogebrug i boligenheder efter fast takst. Det er forudsat, at der i forbindelse med behandlingen af nærværende lovforslag eller senere udstedes nye regler på Klima-, Energi- og Bygningsministeriets område, som giver mulighed for afregning af gas til kogebrug i boligenheder til fast takst. I den situation vil gasprisen uden afgifter ikke være fastsat på grundlag af aflæsning af gasmåleren hos de enkelte kunder.

Undtagelsen indebærer, at bygasselskaberne får mulighed for at foretage indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas for leverancer af gas til kogebrug i boligenheder, når gassen afregnes efter fast takst. Den afgiftspligtige mængde gas, som skal opgøres, er den faktisk leverede mængde gas ved overgangen til forbrug i denne situation. Det skal gælde for den enkelte afgiftsperiode.

Ved indirekte opgørelse forstås, at den afgiftspligtige gasmængde opgøres på basis af relevante parametre, men uden at der - som i dag - skal ske aflæsning af de enkelte gasmålere. De relevante parametre til brug for den indirekte opgørelse kunne eksempelvis være repræsentative stikprover af forbruget hos de omfattede kunder eller målt gastilførsel til gasnettet korrigeret for både nettab og målt forbrug hos de andre kunder.

I bilag 1 til lovforslagets bemærkninger er vist et eksempel på indirekte opgørelse for et bygasselskab, herunder med nærmere forklaring af beregningsmetoden i eksemplet.

Indirekte opgørelse kan også ske på andre måder, når den giver en tilsvarende præcision. Det kunne f.eks. være en opgørelse, som er baseret på halvårslige repræsentative stikprover.

Med det foreslåede *stk. 8* fastlægges, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for en registreret virksomhed kan benytte indirekte opgørelse af afgifter på gas.

De bygasselskaber, der måtte ønske at benytte denne indirekte opgørelse, skal anmode SKAT om tilladelse hertil. Selskabets anmodning skal være vedlagt en beskrivelse af den metode og de procedurer, som selskabet vil anvende ved den ønskede indirekte opgørelse. Selskabet skal have fået tilladelsen til at benytte indirekte opgørelse, inden selskabet kan foretage den.

SKAT giver nævnte tilladelse, når der er rimelig sikkerhed for, at den indirekte opgørelse foretages efter betryggende procedurer m.v. Til bedømmelse heraf foretager SKAT en samlet vurdering, der tager udgangspunkt i, at de relevante parametre til opgørelsen skal kunne benyttes i en bereg-

ning af den afgiftspligtige mængde gas, som ikke afviger nævneværdigt fra den faktiske gasmængde. Der må ikke være indbygget afvigelser i beregningen, som systematisk undervurderer den faktiske gasmængde.

SKAT giver tilladelsen til indirekte opgørelse for en periode på tre år.

Efter det foreslåede *stk. 8* kan SKAT fastsætte vilkår for indirekte opgørelse. Det vil sige, at SKAT i tilladelsen kan fastsætte, i hvilket omfang ansøgningens beskrevne metode og procedurer skal anvendes af bygasselskabet, når det foretager indirekte opgørelse.

I det foreslåede *stk. 9* foreslås regler for den situation, hvor et bygasselskab, som har SKATs tilladelse til indirekte opgørelse, inden for en afgiftsperiode (måned) ikke opfylder de vilkår, som fremgår af tilladelsen. I den situation skal selskabet straks orientere SKAT om forholdet. Selskabet skal senest foretage orienteringen i den efterfølgende afgiftsperiode.

Endvidere skal selskabet foretage opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas på grundlag af repræsentative stikprover snarest muligt. Den opgjorte afgiftspligtige mængde gas må uden for enhver rimelig tvivl ikke være mindre end den faktisk leverede mængde gas til de omfattede boligenheder i afgiftsperioden.

Med det foreslåede *stk. 12* foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger en ansøgning om indirekte opgørelse skal indeholde.

Det bemærkes, at § 5, stk. 1, nr. 3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven) henviser til bestemmelserne i § 6 i gasafgiftsloven. Efter forstnævnte bestemmelse opgøres den CO₂-afgiftspligtige mængde gas for en afgiftsperiode efter bestemmelserne i gasafgiftslovens § 6. Det vil fortsat gælde, når de foreslåede ændringer af gasafgiftslovens § 6 vedrørende indirekte opgørelse er trådt i kraft.

Endelig foreslås som nye stykker at indsætte *stk. 10 og 11* i gasafgiftslovens § 6. Denne ændring er tidligere vedtaget ved § 2, nr. 6, i lov nr. 555 af 2. juni 2014. Ved den tidligere ændring, som endnu ikke er trådt i kraft, tilføjes de nye stykker 7 og 8 til gasafgiftslovens § 6. Da lovforslaget § 12, nr. 5, også tilføjer nye stykker til gasafgiftslovens § 6, flyttes den tidligere ændring af lovtekniske årsager fra lov nr. 555 af 2. juni 2014 til dette lovforslag.

Til nr. 7

Der foreslås at indsætte et 3. pkt. i gasafgiftslovens § 14, stk. 2.

Efter det gældende *stk. 2* skal bygasselskabets faktura indeholde bl.a. oplysninger om mængde af den afgiftspligtige gas og afgiftens størrelse. Forslaget indebærer en undtagelse hertil, hvorefter disse oplysninger ikke skal fremgå af fakturaen for gas, der er omfattet af en tilladelse til indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Der henvises til nr. 2 ovenfor.

Det bemærkes, at § 12, stk. 1, nr. 3, i CO₂-afgiftsloven henviser til bestemmelserne i § 14 i gasafgiftsloven. Efter førstnævnte bestemmelse skal de omfattede registrerede virksomheder fore regnskab over CO₂-afgiftspligtig bygas efter bestemmelserne i gasafgiftslovens § 14. Det vil fortsat gælde, når de foreslåede ændringer af gasafgiftslovens § 14 vedrørende indirekte opgørelse er trådt i kraft.

Til § 13

Til nr. 1 og 2

Der er i konsumisafgiftsloven i dag ikke mulighed for afgiftsgodtgørelse, hvis f.eks. en varemottager eksporterer afgiftsberigtiget konsum-is. Det fremgik tidligere af SKAT's juridiske vejledning, at der var mulighed for afgiftsgodtgørelse, hvilket formentlig er årsagen til, at der nu eksisterer bevillinger, hvorefter afgiften kan tilbagebetales ved eksport. Det følger sædvanligvis af en afgiftslov, at afgiften kan godtgøres ved eksport. Med den foreslåede ændring af varemottagerregistreredes administrative mulighed for godtgørelse til en lovhjemlet mulighed for fradrag indføres samme regler i konsumisafgiftsloven som i andre afgiftslove.

Der er yderligere tale om en teknisk justering af ordlyden i § 1, stk. 4, for varemottagere og i § 3, stk. 1, om oplagshavere, da virksomheder ifølge den nuværende ordlyd skal registrere sig som både varemottager og oplagshaver, hvis de modtager varer fra udlandet.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 5 a, stk. 1, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto.

Til § 14

Til nr. 1 og 2

Det foreslås, at i kulafgiftslovens §§ 5 og 8 ændres »lov om naturgas og bygas« til »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.« Der er tale om en ajourføring af bestemmelserne, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 10 a, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Det bemærkes, at § 7, stk. 7, 2. og 3. pkt. der bliver til 3. og 4. pkt., også gælder ved angivelse af godtgørelsen på afgiftsangivelsen. Bestemmelsens 3. og 4. pkt. begrænser adgangen til godtgørelse for at imodegå misbrug af godtgørelsesordningen med henblik på kreativ afgiftstækning.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt punktum i § 7, stk. 7.

Til § 15

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 19, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Mindstekravet til den samlede årlige godtgørelse foreslås ikke at skulle gælde ved direkte angivelse, da der ikke ved angivelsen af samme ressourcemæssige hensyn, som ved indsendelsen ved en fysisk blanket.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2.

Til § 16

Til nr. 1

Det foreslås, at i NO_x-afgiftslovens § 3, stk. 4, 2. pkt., ændres »lov om naturgas og bygas« til »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.« Der er tale om en ajourføring af bestemmelsen, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Æn-

dringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberettigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 15, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Det bemærkes, at § 9, stk. 3, 2. og 3. pkt. der bliver til 3. og 4. pkt., også gælder ved angivelse af godtgørelsen på afgiftsangivelsen. Bestemmelsens 3. og 4. pkt. begrænser adgangen til godtgørelse for at imødegå misbrug af godtgørelsesordningen med henblik på kreativ afgiftstækning.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt punktum i § 9, stk. 3.

Til § 17

Til nr. 1

For at undgå, at virksomheder inden for den finansielle sektor kan opnå en lavere betaling af lønsumsafgift ved at danne selvstændige momsgrupper i henhold til momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, ved at overflytte administrative opgaver m.v. fra den finansielle virksomhed til gruppen, foreslås det, at lønsumsafgiftsloven ændres. Det foreslås, at afgiftsgrundlaget for en selvstændig gruppe, der er momsfritaget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, og som leverer momsfri ydelser til virksomheder inden for den finansielle sektor, er virksomhedens lønsum, for så vidt angår den del af gruppens lønsum, der er medgået til ydelser leveret til virksomheder inden for denne sektor.

Afgiftssatsen for dette afgiftsgrundlag foreslås at være den sats, der gælder for virksomheder inden for den finansielle sektor, jf. bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvens af forslaget om, at selvstændige grupper skal betale afgift efter samme regler som finansielle virksomheder for den lønsum, der medgår til de momsfri ydelser, som gruppen leverer til medlemmer inden for den finansielle sektor, jf. bemærkningerne til nr. 1 og 3.

Afgiftsgrundlag og afgiftssats i relation til gruppens levering af andre ydelser vil fortsat skulle opgøres efter hidtil gældende regler.

Til nr. 3

Det foreslås, at afgiftssatsen for den del af gruppens afgiftsgrundlag, der er medgået til momsfri ydelser til medlemmer i den finansielle sektor, jf. bemærkningerne til nr. 1, er den sats, der gælder for virksomheder inden for denne sektor.

Til nr. 4

Forslaget er en konsekvens af forslaget i nr. 1.

Til nr. 5

Afgiftsperioden for virksomheder inden for den finansielle sektor er kalendermåneden, mens andre virksomheder har kvartalet som afgiftsperiode. Det foreslås, at selvstændige grupper, der efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, leverer momsfri ydelser til virksomheder inden for den finansielle sektor, får kalendermåneden som afgiftsperiode for den lønsumsafgift, der skal betales i relation til disse ydelser.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at opkrævningslovens § 11 a, som bestemmelsen i lov om afgift af lønsum m.v. § 10 a henviser til, blev ophævet ved lov nr. 408 af 8. maj 2006, lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. og lov om miljøbeskyttelse (Fairplay II). Efter den tidligere gældende § 11 a i opkrævningsloven skulle virksomheder i registreringsfasen stille sikkerhed, hvis de ikke på registreringstidspunktet havde en minimumskapital på 125.000 kr. opgjort efter reglen i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7. Virksomheders registrering for lønsumsafgift var således betinget af en sikkerhedsstillelse på 125.000 kr. til dækning af det offentlige krav på bl.a. lønsumsafgift.

Opkrævningslovens § 11 a blev med ovennævnte lovændring ophævet, idet en samtidig ændring af lovens § 11 gav SKAT forbedrede muligheder for at stille krav om sikkerhedsstillelse over for virksomheder, der er eller udviser klare tegn på at være »dårlige betalere«, og hvor SKAT får mulighed for at fratage allerede registrerede virksomheder registreringen.

SKAT kan i dag stille krav om sikkerhedsstillelse efter opkrævningslovens § 11 over for virksomheder, som er afgiftspligtige efter lov om afgift af lønsum m.v.

Til § 18

Til nr. 1

Det foreslås, at overalt i mineralolieafgiftsloven ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.« Der er tale om en ajourføring af bestemmelserne, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1. januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 7, stk. 3, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Det bemærkes, at § 10, stk. 1, 2. og 3. pkt. der bliver til 3. og 4. pkt., også gælder ved angivelse af godtgørelsen på afgiftsangivelsen. Bestemmelsens 3. og 4. pkt. begrænser adgangen til godtgørelse for at imodegå misbrug af godtgørelsesordningen med henblik på kreativ afgiftstærkning.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt punktum i § 10, stk. 1.

Til § 19

Til nr. 1 og 2

Efter den foreslåede affattelse af lovens § 12, stk. 2, indtræder momspligten ved indførsel (importmoms) i forbindelse med visse toldordninger først, når varen ikke længere er omfattet af en af disse ordninger. De omfattede toldordninger er midlertidig opbevaring, intern fællesskabsforsendelse, eksternt forsendelse, aktiv forædling og midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, og oplæggelse i Københavns Frihavn, på frilager eller på toldoplag.

Efter den foreslåede affattelse af lovens § 26 indtræder momspligten på tidspunktet for varens indførsel. Såfremt varen befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger m.v., indtræder momspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af ordningen.

Den nye affattelse indebærer ikke materielle ændringer af bestemmelserne. Der er alene tale om sproglig tilpasning til begrebsanvendelsen i toldlovgivningen.

Med hensyn at ordet »fortoldningstidspunktet« udgår, så er der efter momssystemdirektivet ikke sammenfald mellem tidspunktet for varens indførsel og fortoldningstidspunktet. Den gældende retstilstand kan imidlertid opretholdes ved, at toldordningerne i § 12, stk. 2, udvides med midlertidig opbevaring. Der skal således fortsat ikke betales importmoms af varer, der henføres til midlertidig opbevaring i stedet for at blive fortoldet.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås i overensstemmelse med lovens forarbejder, at det udtrykkeligt fremgår, at varer fra lande uden for EU, som ligger på toldoplag, kan sælges momsfrit. Tilsvarende

foreslås det, at tredjelandsvarer, som er henført til toldordningerne eller procedurerne for midlertidig opbevaring, intern fællesskabsforsendelse, eksternt forsendelse, aktiv forædling eller midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførsel, kan sælges momsfrit. Samtidig foreslås det, at levering af ydelser i forbindelse med sådanne varesalg skal kunne ske momsfrit.

Herudover foreslås det, at andre varer og ydelser, som i overensstemmelse med toldreglerne for de pågældende ordninger leveres til brug for varer omfattet af toldordningerne midlertidig opbevaring, toldoplag eller aktiv forædling samt varer anbragt i frizone eller på frilager, kan leveres momsfrit.

Tilsvarende foreslås i overensstemmelse med momssystemdirektivet og momslovens forarbejder, at EU-varer, som er oplagt på afgiftsoplag oprettet i henhold til lovens § 34, stk. 4, kan leveres momsfrit. Det foreslås samtidig, at ydelser i forbindelse med leveringen samt levering af andre varer og ydelser til brug for varer omfattet af et afgiftsoplag skal være momsfritaget. Det foreslås i overensstemmelse med lovens forarbejder samtidig, at EU-varer, der leveres til sådanne oplag, kan leveres momsfrit.

Afgiftsoplag kan eksempelvis anvendes ved handel med korn, som er produceret og oplagret i Danmark. Mens kornet befinder sig på samme lager i Danmark, kan det f.eks. handles på varebørsen i London flere gange uden, at køberne modtager fysisk levering af kornet, idet kornet i stedet sælges. Sådanne handler er i momslovens forarbejder til bestemmelserne om afgiftsoplag forudsat at være momsfritaget.

Til nr. 4

Det foreslås endvidere, at bestemmelsen præciseres i overensstemmelse med momssystemdirektivet således, at momsfritagelse for varer på frilager ikke længere er betinget af, at varerne er bestemt til udførsel til steder uden for EU.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 34, stk. 4, 2. pkt., affattes, således at det fremover bliver en betingelse for godkendelse af et råvareafgiftsoplag, at der kan påvises et økonomisk behov for oplaget. Der er alene tale om en sproglig tilpasning til momssystemdirektivet.

Til nr. 6

Det foreslås, at de særlige kontingentafgiftsoplag afskaffes.

Baggrunden for, at de pågældende afgiftsoplag i sin tid blev indført, var at lette virksomhedernes likviditet i forbindelse med indførsel af varer, som er undergivet mængdemæssige begrænsninger. Virksomhederne havde – og har – en interesse i at fortolde varerne, mens muligheden for at fortolde til en lavere toldsats end den normale toldsats er til stede, dvs. mens kontingenterne stadig er åbne, fordi en andel i kontingentet af varer til en lavere toldsats tildeles efter »først-til-mølle-princippet«.

Pligt til at betale importmoms opstår i forbindelse med fortoldningen, og efter de tidligere gældende regler, hvorefter importmoms skulle betales efter en vis kortere kreditid, blev virksomhederne likviditets- og rentemæssigt belastet, fordi fradrag for importmoms først blev givet i forbindelse med den næstfølgende momsangivelse.

Efter de nugældende regler sker betaling og fradrag for importmoms for virksomhederne samtidigt i forbindelse med momsangivelsen, og importmoms er derfor ikke længere en likviditetsbelastning for virksomhederne. Der ses derfor ikke længere at være behov for de særlige kontingentafgiftsoplæg, da virksomhederne ikke længere opnår en likviditetsmæssig fordel ved at anvende dem.

Til nr. 7

Der er med den foreslåede bestemmelse i *stk. 7* tale om en lovfæstelse af gældende praksis for tildeling af bevilling til private virksomheder til at varetage udførselskontrol på vegne af SKAT i forbindelse med momsrefusion til rejsende (turister) fra tredjeland, der udrejser fra EU, jf. momslovens § 34, stk. 1, nr. 5.

Med forslaget til et nyt *stk. 8* gives hjemmel til skatteministeren til at fastsætte de nærmere betingelser for godkendelse af bevillingen. Disse betingelser fastsættes nærmere i momsbekendtgørelsen og vil også omfatte de nærmere krav til teknik og tilrettelæggelse af kontrollen.

Til § 20

Til nr. 1

Det fremgår af § 1 i lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., at der bl.a. skal betales afgift af ansvarsforsikringer for køretøjer, som er registreret efter færdselsloven. Reglerne i færdselsloven om registrering blev imidlertid ophævet med ikrafttræden af lov om registrering af køretøjer, der blev vedtaget i 2006, og som blev sat i kraft den 5. juni 2011 ved bekendtgørelse nr. 542 af 25. maj 2011.

Da reglerne om registrering således i dag fremgår af lov om registrering af køretøjer, foreslås der med nærværende forslag gennemført en teknisk justering af § 1 i lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., således, at bestemmelsen fremover henviser til lov om registrering af køretøjer, hvoraf reglerne om registrering fremgår i dag.

Der er således med bestemmelsen alene tale om en teknisk konsekvensændring af henvisningen i den gældende bestemmelse.

Til § 21

Til nr. 1

Det foreslås, at i opkrævningslovens bilag 1, litra a, nr. 22, ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.« Der er tale om en ajourføring af bestemmelsen, idet gasafgiftslovens titel ændres til lov om afgift af naturgas og bygas m.v. fra og med den 1.

januar 2015. Ændringen af titlen fremgår af § 2, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til § 22

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 17, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Mindstekravet til den samlede årlige godtgørelse foreslås ikke at skulle gælde ved direkte angivelse, da der ikke ved angivelsen af samme ressourcemæssige hensyn, som ved indsendelsen ved en fysisk blanket.

Til § 23

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 17, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Mindstekravet til den samlede årlige godtgørelse foreslås ikke at skulle gælde ved direkte angivelse, da der ikke ved angivelsen af samme ressourcemæssige hensyn, som ved indsendelsen ved en fysisk blanket.

Til § 24

Til nr. 1

I § 2, stk. 1, nr. 18, ændres »testbiler« til »testkøretøjer« for ikke at udelukke anvendelsen af nogle køretøjstyper.

Til nr. 2

I § 3, stk. 2, ophæves 3.-5. pkt., da perioden for afgifts-nedsættelse for dieseldrevne personbiler er udløbet.

Til nr. 3

Ændringen er en konsekvensrettelse af, at reglerne for registrering af køretøjer er flyttet fra færdselsloven til lov om registrering af køretøjer.

Til § 25

Til nr. 1

Der er tale om en teknisk præcisering af den eksisterende formulering i § 1, stk. 1, nr. 2. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 1-3, er ikke kumulative kriterier, hvilket præciseres med nærværende ændring fra ordet »og« til ordet »eller«.

Til nr. 2

Skatterådet har ved afgørelsen SKM2013. 646.SR fastslået, at ordlyden i den nuværende § 14 skal fortolkes indskrænkende. Det betyder, at det med bestemmelsens nuværende ordlyd ikke er tilstrækkeligt, at forsikringstypen er listet i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, idet denne, for at være omfattet af skadesforsikringsafgiften, også skal være leveret af et forsikringselskab.

Det har været hensigten med afgiften, at den skulle pålægges præmien på al skadesforsikring. Vejrhjælpsydelse/assistanceydelse udgør skadesforsikring, jf. bilag 7 til lov om finansiel virksomhed, forsikringsklasse 18. Virksomheder, der kun leverer denne form for ydelse og ikke andre typer forsikringsydelser, er undtaget fra de nærmere regler i lov om finansiel virksomhed, som gælder for forsikringsselskaber. Ændringen medfører, at disse virksomheder også bliver afgiftspligtige. Vejrhjælpsydelse/assistanceydelse bliver således generelt afgiftspligtige, uanset om de leveres af et egentligt forsikringsselskab eller af en virksomhed, der ikke er et egentligt forsikringsselskab omfattet af reguleringen heraf i lov om finansiel virksomhed.

Skadesforsikringsafgiften opgøres som udgangspunkt som 1,1 pct. af forsikringspræmien, som er det vederlag, der betales for en skadesforsikring, uanset hvem der betaler vederlaget, jf. lovens § 2 og § 3, stk. 1.

Hvis vejrhjælpsforsikringen har sammenhæng med en anden aftale/ydelse, f.eks. med et bilkøb hos en bilimportør eller en reparationsydelse hos et autoværksted, skal vederlaget for forsikringen og derved afgiftsgrundlaget opgøres efter lovens § 3, stk. 2, dvs. som mindst den pris, som uafhængige parter ville fastsætte for en tilsvarende skadesforsikring.

I de tilfælde, hvor vejrhjælpsforsikringen bliver leveret gennem en underliggende aftale mellem vejrhjælpsforsikringsudbyderen og en vejrhjælpsvirksomhed, og førstnævnte betaler en præmie til vejrhjælpsvirksomheden for denne service, skal afgiften kun pålægges af den ydelse eller præmie, som vejrhjælpsforsikringsudbyderen opkræver hos bilejeren. Den tilsvarende præmie, som udbyderen af vejrhjælpsforsikringen betaler til vejrhjælpsvirksomheden, vil i disse tilfælde været omfattet af lovens § 4, nr. 5, og derved være fritaget for afgift, idet hensigten alene er at afgiftspålægge præmien for en given forsikring én gang.

Til nr. 3

Det foreslås at indføre en oplysningspligt for virksomheder, der virker som forsikringsformidlere, herunder mæglere, agenter m.v. Kredsen af virksomheder, som oplysningspligten skal gælde for, afgrænses ved at henvise til de typer af virksomhed, der er omfattet af lov om forsikringsformidling. Det drejer sig efter denne lovs § 2 om forsikrings- og genforsikringsmæglere, forsikringsagenter, underagenter og forsikringsdistributører.

Oplysningspligten medfører, at SKAT kan anmode forsikringsagenter, forsikringsmæglere m.fl. om at afgive oplysninger om forsikringer, hvor agenten/mægleren m.fl. har medvirket ved formidlingen, herunder ved indgåelsen af forsikringsaftalen og/eller gennemførelsen af det lobende forsikringsforhold, f.eks. ved opkrævning af forsikringspræmier. Oplysningerne kan f.eks. bestå i kopi af aftaler mellem parterne i forsikringsforhold, policer, præmieopkrævninger og lignende.

SKAT kan kun anmode om oplysninger efter bestemmelsen, hvis det ikke har været muligt på anden måde at fremskaffe oplysninger om forsikringerne hos f.eks. forsikringsselskaberne, og hvis det skønnes nødvendigt for foretagelse af en konkret kontrol. Brugen af bestemmelsen skal således ske under iagttagelse af reglerne i lov om retssikkerhed og forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Til § 26

Til nr. 1

Det foreslås, at § 9 i spiritusafgiftsloven ophæves, således at spiritusholdige varer fremover ikke skal banderoleres for udlevering til forbrugssalg. Retstilstanden vil således fremover være den samme for salg af vin, som siden 2001 ikke har været omfattet af banderoleringsordningen.

Til nr. 2-9

Forslaget til nærværende ændringer af spiritusafgiftsloven skal ses i sammenhæng med forslaget i nr. 1. Som konsekvens af, at banderoleringsordningen foreslås ophævet, foreslås reglerne for regnskabsførelse af banderolerede varer tilsvarende ændret. De foreslåede ændringer i nr. 2 medfører, at autoriserede virksomheder fremover ikke længere skal opgøre den afgiftspligtige mængde af varer efter spiritusafgiftsloven på baggrund af banderolering, men derimod alene på baggrund af den afgiftspligtige mængde af varer, som den har udleveret, med tillæg af svind og lignende som ikke er omfattet af lovens § 14.

Den foreslåede ændring i nr. 6 er en konsekvens af de ændringer, som følger af nr. 1 og 2.

Med de foreslåede ændringer i nr. 3-5 ophæves som led i afskaffelse af banderoleringsordningen i spiritusafgiftsloven virksomhedernes pligt til kvartalsvis at afstemme, hvad der er henholdsvis banderoleret og solgt af afgiftspligtige varer efter spiritusafgiftsloven. Forslaget ændrer imidlertid ikke ved, at autoriserede virksomheder stadig skal føre regnskab

med tilgangen af afgiftspligtige varer. Den foreslåede ændring i nr. 7 medfører, at forbuddet efter lovens § 27 a, stk. 1, fremover gælder for modtagelse eller udlevering af spiritus i flasker eller andre beholdere, som ikke er forsynet med oplysninger om alkoholstyrke, jf. lovens § 3, stk. 3. Forbuddet omfatter således ikke længere ubanderoleret spiritus i flasker eller andre beholdere. Med de foreslåede ændringer i nr. 8 og 9, er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af kravet om banderolering efter lovens § 9, jf. forslagens § 26, nr. 1.

Til § 27

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 18, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Det bemærkes, at § 9, stk. 7, 2. og 3. pkt. der bliver til 3. og 4. pkt., også gælder ved angivelsen af godtgørelsen på afgiftsangivelsen. Bestemmelsens 3. og 4. pkt. begrænser adgangen til godtgørelse for at imødegå misbrug af godtgørelsesordningen med henblik på kreativ afgiftstænkning.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt punktum i § 9, stk. 7.

Til § 28

Til nr. 1

Med forslaget hjemles adgang til salg af groftskåret tobak i enkeltportioner, når salget sker til forbrug på salgsstedet. Med henvisningen til lovens § 1, stk. 1, nr. 2, opretholdes udgangspunktet om forbud mod løssalg, idet portionssalg med nærværende forslag alene omfatter groftskåret røgtobak til forbrug på salgsstedet. Forslaget omfatter alene en fravigelse af lovens udgangspunkt i § 4, stk. 1, i forhold til salg af groftskåret røgtobak til forbrug på salgsstedet. Lovens § 4, stk. 1, finder således stadig anvendelse ved virksomhedernes modtagelse af afgiftspligtige varer efter tobaksafgiftsloven, hvorefter varerne i disse tilfælde stadig skal modtages pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger. Virksomhederne skal efter de almindelige regler kunne redegøre for det senere salg af groftskåret røgtobak i enkeltportioner.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 11, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med art. 8 og 19, stk. 2, i Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, hvorefter SKAT som national skattemyndighed er forpligtet til at levere oplysninger til Europa-Kommissionen om virksomheders indkøb og eventuel videresalg af varer på tobaksafgiftsområdet.

De oplysninger, som virksomhederne med bestemmelsen skal afgive, svarer til de oplysninger, som SKAT tidligere har anmodet om med hjemmel i tobaksafgiftslovens § 21, stk. 4, hvorefter SKAT kan anmode erhvervsdrivende om at afgive oplysninger. § 21, stk. 4, er imidlertid udformet med henblik på kontrol og ikke på en fast tilbagevendende oplysningspligt. Den foreslåede bestemmelse er alene montet på autoriserede oplagshavere og varemottagere.

Til nr. 4, 6, 8 og 9

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af indsættelsen af et nyt stykke i lovens § 18. Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 28, nr. 3.

Til nr. 5

Det foreslås, at der kan anvendes dagbøder ved virksomheders manglende efterlevelse af den med nærværende lovforslag foreslåede indførelse af en ny § 18, stk. 4, hvorefter autoriserede oplagshavere og varemottagere, der er omfattet af loven, for hvert kvartal i statistisk øjemed skal afgive oplysninger til SKAT om deres indkøb og eventuel videresalg af afgiftspligtige varer.

For i videst muligt omfang at muliggøre en opfyldelse af den oplysningspligt, som efter art. 8 og 19, stk. 2, i Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011, tilkommer SKAT, er det nødvendigt med en sanktionsmulighed, hvorefter autoriserede oplagshavere og varemottagere kan blive mødt med dagbøder ved manglende indlevering af de nævnte oplysninger til SKAT, idet en manglende fremsendelse af de nævnte oplysninger vil kunne medføre, at Danmark som EU-medlemsland ikke opfylder sine EU-retlige forpligtelser i henhold til det nævnte direktiv.

Til nr. 7

Manglende fremsendelse af oplysninger skal kunne straffes i de tilfælde, hvor virksomheden forsætligt eller groft uagtsomt tilsidesætter sin oplysningspligt efter den foreslåede § 18, stk. 4, jf. forslaget i nr. 3. Sanktionsniveauet skal svare til praksis for overtrædelse af den nuværende bestemmelse i lovens § 18.

Til nr. 10

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 13, stk. 1, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto.

Til § 29

Til nr. 1

Vejbenyttelsesafgiftslovens § 9 om pligt til at sælge papirbevis foreslås ændret således, at færgeelskaber, rederier m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn, har pligt til at give adgang til betaling for køretøjer, der er hjemmehørende i stater, der ikke er omfattet af aftalen af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervs køretøjers benyttelse af visse veje.

Til nr. 2

§ 14, stk. 2, nr. 1, foreslås ændret, så færgeelskaber og rederier m.v. kan straffes for ikke at tilbyde adgang til betaling af vejbenyttelsesafgift eller at opkræve betaling af brugeren for at stille ydelsen til rådighed.

Til nr. 3

§ 14, stk. 2, nr. 2, foreslås ændret således, at der igen bliver hjemmel til at straffe, første gang politiet ved kontrol i godstrafikken konstaterer, at der ikke er betalt vejbenyttelsesafgift. Politiet kan tilbageholde køretøjet, indtil afgift og bøde er betalt.

Til nr. 4

Ved ændringen af § 14, stk. 5, bliver det muligt for SKAT at afgøre en overtrædelse af lov om afgift af vejbenyttelse med et bodefrelæg, hvis den pågældende erkender sig skyldig og erklærer sig villig til at betale bøden. Der bliver således en dobbelt bemyndigelse, således at både politiet og SKAT kan udstede bøder. Denne hjemmel vil ud over overtrædelse af § 14, stk. 2, nr. 1, typisk kunne anvendes i forhold til overtrædelserne i § 14, stk. 1, hvor der er afgivet

urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om der skal svares afgift af et køretøj, beregning af afgiftens størrelse eller ved afgørelser om afgiftsfrigørelse eller refusion af afgift.

Til § 30

Til nr. 1

Bemyndigelsen i § 4, stk. 15, er overflødig og foreslås ophævet.

Til nr. 2

1 § 4 a, stk. 2, 2. pkt., henvises der fejlagtigt til § 4, stk. 1 og 2., 2. pkt. Denne henvisning foreslås rettet, så der korrekt henvises til § 4, stk. 1 og 2.

Til nr. 3

Bemyndigelsen i § 4 a, stk. 4, 2 pkt., foreslås ophævet, da den er overflødig pga. Danmarks fastkursaftale med eurozonen.

Til nr. 4

§ 11 foreslås ophævet, da der ikke udstedes en egentlig kvittering ved digitale kvitteringer. § 17 foreslås ophævet, da det allerede følger af vægtafgiftslovens § 1, der modsætningsvist bestemmer, at der svares afgift, hvis bilen skal registreres efter lov om registrering af køretøjer. § 18 foreslås ophævet, da bemyndigelsen ikke bruges. § 19 foreslås ophævet, da den svarer til bemyndigelsen i § 13 og derfor er overflødig.

Til § 31

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 16, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto. Mindstekravet til den samlede årlige godtgørelse foreslås ikke at skulle gælde ved direkte angivelse, da der ikke ved angivelsen af samme ressourcemæssige hensyn, som ved indsendelsen ved en fysisk blanket.

Til § 32

Til nr. 1 og 2

Den foreslåede bestemmelse forenkler varemottageres adgang til godtgørelse af afgift, når afgiftsberigtigede varer

eksporteres. Ændringen medfører, at en registreret varemottager kan angive det godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen frem for at søge SKAT om godtgørelse via en blanket. Med henvisningen til lovens § 9, stk. 2, tydeliggøres det, at afregning og indberetning foretages efter den gældende angivelsesbestemmelse. Det betyder, at varemottageren kan angive både det afgiftspligtige og godtgørelsesberettigede beløb på afgiftsangivelsen, hvorefter nettobeløbet oplyses til SKAT. En efterfølgende opkrævning eller udbetaling fra SKAT vil ske gennem varemottagerens skattekonto.

Til § 33

Til nr. 1

Bestemmelsen, som foreslås ophævet, er tidligere vedtaget ved § 1, nr. 2, i lov nr. 555 af 2. juni 2014. Ændringen skal tillades af Rådet efter proceduren i energibeskatningsdirektivets artikel 19, før den kan sættes i kraft af skatteministeren. Rådets tilladelse foreligger ikke ved lovforslagets fremsættelse, og ændringen er derfor endnu ikke sat i kraft. Bestemmelsen ophæves udelukkende af lovtekniske årsager. Bestemmelsen indsættes igen med lovforslaget § 7, nr. 3, som stk. 2, 4. pkt., i § 11 i lov om afgift af elektricitet.

Til nr. 2

Bestemmelsen, som foreslås ophævet, er tidligere vedtaget ved § 2, nr. 6, i lov nr. 555 af 2. juni 2014. Bestemmelsen ophæves udelukkende af lovtekniske årsager. Bestemmelsen indsættes igen med lovforslagets § 12, nr. 5, som stk. 10 og 11 i § 6 i lov om afgift af naturgas og bygas.

Til § 34

Til nr. 1

Der foreslås en ny affattelse af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 4, stk. 2, i lov nr. 1385 af 28. december 2011 om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, lov om energif afgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas (Højere afgift på luftforurening fra NO_x m.v.).

Efter den gældende § 4, stk. 2, i ovennævnte ændringslov fastsætter skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelsen i ændringslovens § 1, nr. 1. Bestemmelsen i ændringslovens § 1, nr. 1, skal sættes i kraft samlet, dvs. på en bestemt dato. Det er ikke sket.

Bestemmelsen i ændringslovens § 1, nr. 1, indebærer en nyaffattelse af § 1, stk. 2, nr. 1, i lov om afgift af kvælstofoxider (NO_x-afgiftsloven).

Ovennævnte nye affattelse af § 1, stk. 2, nr. 1, i NO_x-afgiftsloven betyder, at en målergrænse vedrørende udledning af NO₂-ækvivalenter for energianlæg i form af stempelmotorer eller turbiner nedsættes fra 30 MW til 10 MW i samlet nominel termisk indfyret effekt. Det vil sige, at der skal foretages AMS-måling (Automatisk Målende System) eller lignende måling af anlæggets udledninger af NO₂-ækvivalenter, når effekten er større end de 10 MW (målergrænsen).

Det vedrører både landbaserede anlæg og anlæg i dansk kontinentalsokkelområde (Nordsøen).

Den nye affattelse af § 1, stk. 2, nr. 1, i NO_x-afgiftsloven er nærmere omtalt i lovforslag nr. L 32 om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, lov om energif afgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas (Højere afgift på luftforurening fra NO_x m.v.), som blev fremsat den 21. november 2011 af skatteministeren. Der henvises til lovforslag nr. L 32.

Det fremgår af lovforslag nr. L 32, at det var forventningen, at der på Miljøstyrelsens område ville blive indført den samme målergrænse for disse stempelmotorer og turbiner. Det fremgår endvidere, at det var hensigten, at der skulle være tidsmæssig parallelitet mellem Skatteministeriets nye målerregler og Miljøstyrelsens forventede nye målerregler på området.

Miljølovgivningens nye målerregler er udstedt, men gennemføres etapevist frem mod år 2021. For landbaserede stempelmotorer eller turbiner, som er omfattet af en miljøgodkendelse, gælder, at målerreglerne først sættes i kraft efter udløbet af den otteårige retsbeskyttelse af miljøgodkendelsen dog inden den 7. januar 2021. For alle andre anlæg, hvor det ikke er tilfældet, er målerreglerne allerede trådt i kraft. Det sidste gælder f.eks. for stempelmotorer og turbiner offshore.

Disse nye målerregler, som findes på Miljøstyrelsens område, er fastsat i tre bekendtgørelser, som er omtalt kort i det følgende:

For det første har miljøministeren udstedt bekendtgørelse nr. 1449 af 20. december 2012 om visse luftforurenende emissioner fra fyringsanlæg på platforme på havet. Bekendtgørelsen fastlægger bl.a. krav om måling af emission af NO_x fra stempelmotorer og turbiner med en nominel termisk indfyret effekt større end 10 MW placeret på platforme på havet. Målinger på fyringsanlæg i form af nævnte motorer og turbiner, hvor anlægget er etableret inden den 7. januar 2013, skulle være gennemført inden den 1. juli 2013. For nye anlæg er gennemførelsesdatoen i stedet den 7. januar 2013 eller straks.

For det andet har miljøministeren udstedt bekendtgørelse nr. 1450 af 20. december 2012 om begrænsning af emission af nitrogenoxider og carbonmonoxid fra motorer og turbiner.

Eksisterende motorer og turbiner, der hver især har en indfyret termisk effekt over 10 MW, skal være forsynet med AMS-måling af NO_x senest fra den 7. januar 2021. For nye anlæg er datoen i stedet den 7. januar 2013 eller straks.

For det tredje har miljøministeren udstedt bekendtgørelse nr. 1453 af 20. december 2012 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg. For så vidt angår eksisterende anlæg, som er omfattet af bekendtgørelsen, skal motorer og turbiner, der hver især har en indfyret termisk effekt over 10 MW, være forsynet med AMS-måling af NO_x, når tilsynsmyndigheden ved påbud har fastsat krav om AMS-måling efter bekendtgørelsen, dog senest

den 7. januar 2021. For nye anlæg, som er omfattet af bekendtgørelsen, skal motorer og turbiner, der hver især har en indfyret termisk effekt over 10 MW, umiddelbart være forsynet med AMS-måling af NO_x.

For så vidt angår sidstnævnte to bekendtgørelser overvejer Miljøstyrelsen, hvorvidt der bør ske præciseringer vedrørende tidspunktet for etablering af AMS-måling af NO_x for anlæg, som er omfattet af en miljøgodkendelse, og hvor den otteårige retsbeskyttelsesperiode ikke er udløbet og udløber inden den 7. januar 2021.

På den baggrund foreslås en ny affattelse af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 4, stk. 2, i lov nr. 1385 af 28. december 2011, som ændrer NO_x-afgiftsloven.

Det foreslås, at den omtalte målergrænse på 10 MW for stempelmotorer og turbiner i NO_x-afgiftsloven indføres etapevist ligesom på Miljøstyrelsens område. Det foreslås nærmere, at den nye målergrænse i NO_x-afgiftsloven indføres fra og med den 1. januar 2015, men at de landbaserede stempelmotorer eller turbiner, som på det tidspunkt endnu ikke skal overholde denne målergrænse efter regler eller påbud på Miljøstyrelsens område, først skal overholde målergrænsen på 10 MW i NO_x-afgiftsloven, når de skal overholde den samme målergrænse efter regler eller påbud på Miljøstyrelsens område.

Dermed tages der hensyn til, at der i lovforslag nr. L 32 var et ønske om tidsmæssig parallelitet mellem Skatteministeriets regler og Miljøstyrelsens nye målerregler på området.

Til § 35

Til stk. 1

Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2 og 3.

Til stk. 2

Bestemmelserne i § 1, § 2, nr. 2, §§ 4 og 5, § 8, nr. 2, §§ 9 og 10, § 13, nr. 3, § 14, nr. 3 og 4, § 15, § 16, nr. 2 og 3, § 18, nr. 2 og 3, §§ 22 og 23, § 25, nr. 2 og 3, § 27, § 28, nr. 2 og 6 og §§ 31 og 32 træder i kraft den 1. juli 2015, da det ikke er muligt at implementere de korrekte it-systemer inden 1. januar 2015.

Til stk. 3

Det foreslås, at tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 7, nr. 3, fastsættes af skatteministeren. Ifølge § 9 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, fastsætter skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 1. Ikrafttrædelsen afventer Rådets tilladelse, jf. proceduren i energibeskatningsdirektivets artikel 19. Rådets tilladelse foreligger ikke ved lovforslagets fremsættelse, og ændringen er derfor endnu ikke sat i kraft. Af lovtekniske årsager foreslås § 1, nr. 2, i lov nr. 555 af 2. juni 2014 ophævet. Afhængig af hvornår tilladelsen fra Rådet foreligger, sættes § 7, nr. 3, i kraft sammen med § 1, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014.

Til nr. 4

Det foreslås, at § 12, nr. 1, 5 og 7, og § 33, nr. 2, træder i kraft dagen efter lovens offentliggørelse i Lovtidende. Dermed sikres, at byggasselskaber så tidligt som muligt kan ansøge SKAT om tilladelse til at opføre gasafgifter indirekte for visse kogekunder.

Til stk. 5

Det foreslås, at § 2, nr. 1, får virkende tilbage fra den 1. juli 2013. Omlægningen af bekæmpelsesmiddelafgiftsloven, som trådte i kraft den 1. juli 2013, havde ikke taget højde for, at de daværende prismærker på biocidmidlerne forsvandt, og at det derfor ville være svært for virksomhederne at dokumentere afgiftens størrelse. Forslaget i § 2, nr. 1, der giver virksomheder mulighed for at få afgiften tilbagebetalt på et beregnet grundlag, er et begunstigende tiltag, der bør have tilbagevirkende kraft.

Til stk. 6

Af lovtekniske årsager tages denne bestemmelse med, da den relaterer sig til denne lovs § 7, nr. 3. Bestemmelsen i § 7, nr. 3, finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiften kan anvendes ifølge Rådets tilladelse til afgiften efter artikel 19 i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51. Skatteministeren bekendtgør i forbindelse med ikrafttrædelsen, jf. stk. 2, tidspunktet efter 1. pkt.

Til stk. 7

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 26, hvor det foreslås, at kravet om banderoler på spiritusholdige produkter ophæves. Det foreslås med nærværende bestemmelse, at varer, der i dag skal påføres en banderole inden udlevering, efter lovforslagets ikrafttræden fortsat kan sælges i banderoleret stand.

Med forslaget sikres således, at virksomheder, der frem til tidspunktet for nærværende lovs ikrafttræden måtte have banderoleret deres varer, men som inden lovens ikrafttræden ikke har nået at udlevere disse til f.eks. salg i detailhandlen, undgår at skulle bruge tid på at fjerne allerede påsatte banderoler inden udleveringen.

Til stk. 8

Registrerede virksomheder, der udleverer spiritusholdige varer til forbrug her i landet, skal i dag forsyne disse med en banderole. Banderolen, som fremstilles af SKAT, bestilles af de registrerede virksomheder på en bestillingsseddel, hvorefter banderolerne leveres af SKAT til virksomhederne. Når virksomheden har modtaget banderolerne, skal de tilskrives virksomhedens regnskab, idet virksomhederne betaler 70-100 kr. pr. 1.000 stk. banderoler, afhængigt af form og størrelse.

Da der almindeligvis er en leveringstid på 12-14 arbejdsdage, bestiller mange virksomheder imidlertid ofte en større

mængde banderoler på én gang, så virksomheden har en beholdning af banderoler for en længere periode.

For at tilgodese de virksomheder, der ved lovens ikrafttræden ligger inde med ubrugte (ikke-påsatte) banderoler, foreslås, at disse virksomheder fra lovens ikrafttræden og til og med den 1. april 2015, kan søge SKAT om at få tilbagebetalt købsprisen for ubrugte banderoler. Når virksomheden

har modtaget godtgørelsen fra SKAT, skal virksomheden selv destruere banderolerne. Det samlede godtgørelsesberettigede beløb skal dog mindst udgøre 500 kr.

Bilag 1 – Eksempel på indirekte opgørelse af bygas

Bilag 2 - Parallelttekster

Bilag 1

Eksempel på indirekte opgørelse af bygas

Acceptinterval på 93-97 pct.	Produceret bygas, Nm ³ (39,6 MJ)	Antal kogekunder med fast takst	Gennemsnitligt forbrug hos kogekunder med fast takst, Nm ³	Samlet forbrug hos kogekunder med fast takst, Nm ³ , afgiftspligtigt	Forbrug hos kunder med målt forbrug, Nm ³ , afgiftspligtigt	Forbrug i alt, Nm ³ , afgiftspligtigt	Beregnet nettab, Nm ³	Samlet forbrug ud af produktion, pct.
2015	15.000.000	135.000	20,0	2.700.000	11.500.000	14.200.000	800.000	94,7
2016	15.000.000	138.000	20,0	2.760.000	11.150.000	13.910.000	1.090.000	92,7
2016 -korrektion	15.000.000	138.000	20,6	2.842.800	11.150.000	13.992.800	1.007.200	93,3
2017	15.000.000	139.000	20,6	2.863.400	11.200.000	14.063.400	936.600	93,8

Anm. : Det gennemsnitlige forbrug, der anvendes i den 3-årige periode 2015-2017, er baseret på historiske data.

I 2016 konstateres det, at nettabet er større end de maks. tilladte 7 pct. Derfor foretages der repræsentative stikprøver i 2016 for at se, om det store beregnede nettab skyldes et større forbrug hos kunder med fast takst eller f.eks. et brud på et rør. Hvis de repræsentative stikprøver viser, at forbruget er steget, så det er uden for acceptintervallet, foretages der korrektion på opkrævningen for 2016, i eksemplet en ændring fra 20,0 Nm³ til 20,6 Nm³. De anførte Nm³ gas er med en nedre brændværdi på 39,6 MJ.

Eksempel fortsat

Acceptinterval på 93-97 pct.	Produceret bygas, Nm ³ (39,6 MJ)	Antal kogekunder med fast takst	Gennemsnitligt forbrug hos kogekunder med fast takst, Nm ³	Samlet forbrug hos kogekunder med fast takst, Nm ³ , afgiftspligtigt	Forbrug hos kunder med målt forbrug, Nm ³ , afgiftspligtigt	Forbrug i alt, Nm ³ , afgiftspligtigt	Beregnet nettab, Nm ³	Samlet forbrug ud af produktion, pct.
2018	15.500.000	141.000	20,3	2.862.300	11.800.000	14.662.300	837.700	94,6
2019	15.500.000	141.000	20,3	2.862.300	11.500.000	14.362.300	1.137.700	92,7
2019 – evt. korrektion	15.500.000	141.000	20,3	2.862.300	11.500.000	14.362.300	1.137.700	92,7
2020	15.500.000	141.000	20,3	2.862.300	11.700.000	14.562.300	937.700	94,0

Anm. : Det gennemsnitlige forbrug, der anvendes i den 3-årige periode 2018-2020, er baseret på repræsentative stikprøver.

I 2019 konstateres det, at nettabet er større end de maks. tilladte 7 pct. Men de repræsentative stikprøver viser, at forbruget ikke er steget, og derfor fastholdes det gennemsnitlige forbrug på 20,3 Nm³. Det konstateres samtidig, at der har været et brud på et rør, der kan bidrage til forklaringen om det relativt høje nettab. De anførte Nm³ gas er med en nedre brændværdi på 39,6 MJ.

Supplerende forklaring til eksemplet

Bilaget viser et eksempel på, hvordan den indirekte opgørelse af bygas kan se ud for et bygasselskab fra 2015-2020.

For gas kan nettabet (forskellen mellem produktion og forbrug) variere en del afhængigt af, om det har været et varmt eller et koldt år, evt. brud på rør og typen af rør. Nettabet kan derfor variere på tværs af bygasselskaber. Det er derfor vanskeligt at fastlægge et nettab som en fast andel af den producerede mængde bygas. Modellen, der foreslås, tillader, at de forskellige bygasselskaber kan have forskellige nettab og deraf forskellige acceptintervaller.

Acceptintervallet viser, hvor stor en andel af produktionen, der skal være forbrugt. I eksemplet er acceptintervallet på 93-97 pct. Det betyder, at der må være et nettab på 3-7 pct.

Når den forbrugte mængde bygas ud af den samlede mængde bygas er inden for acceptintervallet, der fastlægges af SKAT på baggrund af en konkret ansøgning, skal der ikke foretages korrektion i løbet af den treårige periode. Acceptintervallet er det interval, der som udgangspunkt accepteres. Hvis acceptintervallet ikke overholdes, kræves der yderligere dokumentation. Dokumentationen kan medføre, at overskridelsen af acceptintervallet accepteres.

Eksemplet tager udgangspunkt i antallet af normal kubikmeter (Nm³) gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ, der anvendes til kogebrug. I praksis vil bygas have en væsentlig lavere brændværdi pr. Nm³, da gassen er fortyndet med luft. Der skal derfor ske en omregning for at nå en brændværdi på 39,6 MJ.

I eksemplet er der taget udgangspunkt i en situation, hvor der i 2015 sendes 15 mio. Nm³ bygas ud i rørene. Der er 135.000 kokekunder, der har valgt indirekte opgørelse. Det gennemsnitlige forbrug, baseret på historiske data, er opgjort til 20,0 Nm³. Det giver et samlet forbrug hos kunder med indirekte opgørelse på 2,7 mio. Nm³, som det fremgår af eksemplet kolonne fem. Kunder med målt forbrug har i 2015 et forbrug på 11,5 mio. Nm³. Forbruget hos de målte kunder og kunder med indirekte opgørelse udgør det samlede forbrug i 2015, 14,2 mio. Nm³. Nettabet udgør 15 mio. Nm³ – 14,2 mio. Nm³ = 0,8 mio. Nm³, svarende til et forbrug på 94,7 pct. ($14,2/15 \cdot 100$).

I 2016 bliver det samlede forbrug, opgjort som andel af produktion, 92,7 pct. Acceptintervallet er i eksemplet på 93-97 pct. Acceptintervallet overholdes derfor ikke i 2016. Derfor skal der foretages repræsentative stikprøver for at tjekke, om forbruget er steget, eller om der kan være andre forklaringer på det relativt høje nettab. De repræsentative stikprøver viser, at forbruget er steget, og der foretages derfor en korrektion af den mængde gas, der opkræves afgift af i 2016. 2017-forbruget baseres på de repræsentative stikprøver i 2016.

I anden periode er forbruget for 2018 baseret på repræsentative stikprøver hos kunderne med indirekte opgørelse. I 2019 er forbrugets andel af produktionen under acceptintervallet. Der foretages derfor repræsentative stikprøver hos kunderne med indirekte opgørelse. De repræsentative stikprøver viser, at forbruget ikke er steget, og samtidig konstateres der et brud på et rør. Derfor fastholdes forbruget på 20,3 Nm³.

Bygasselskaberne skal blandt andet ved uregelmæssigheder foretage repræsentative stikprøver for at skønne over gennemsnitsforbruget. De repræsentative stikprøver skal foretages blandt kunder, der har valgt indirekte opgørelse. Stikprøven skal måle et forbrug i løbet af et helt år. Hvis det ikke er muligt, skal den repræsentative stikprøve være baseret på en repræsentativ måned, og f.eks. ikke en sommermåned, hvor det må antages, at mange ikke er hjemme, hvilket medfører et lavere forbrug af bygas til kogebrug end i andre perioder.

En repræsentativ stikprøve kan være tilfældigt udtrukket. Det er også en mulighed at forsøge at tilrettelægge (stratificere) sammensætningen af stikprøven, hvis man på forhånd har de relevante oplysninger om respondenterne. Ved at bruge stratificering kan bygaskunderne opdeles i f.eks. bydel, antal personer i husstanden m.v., og derefter tages der simple stikprøver herfra.

Ved en tilfældigt udtrukket stikprøve skal forskellige husstandsstørrelser og geografiske områder stadig være repræsenteret i stikprøven for at sikre, at der ikke er skævhed i stikprøven.

Stikprøven skal være baseret på et 95 pct.-konfidensinterval.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, som ændret ved § 80 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 7 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 6 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

§ 9. Told- og skatteforvaltningen kan, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den betalte afgift af ubrugte varer, der er omhandlet i § 7, stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 2 ---

1. I § 9, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af ubrugte varer, der er leveret til udlandet, jf. § 18, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 2

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008, som ændret bl.a. ved lov nr. 594 af 18. juni 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 15 ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder godtgørelse af den betalte afgift af bekæmpelsesmidler, der leveres til udlandet.

Stk. 3 ---

1. I § 15, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Findes der ikke en engrospris for biocider m.v. omfattet af § 7, er afgiftsværdien ved eksport varens detailpris med fradrag af 20 pct.«

2. I § 15, *stk. 2*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede bekæmpelsesmidler, der er leveret til udlandet, jf. § 24, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

3. *Bilag 1* affattes som bilag 1 til denne lov.

§ 3

I brændstofforbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 40 af 16. januar 2014, foretages følgende ændringer:

§ 1. Der svares afgift, herunder tillæg til statskassen efter denne lov, af følgende biler, hvis bilen skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer:

- 1) Personbiler, der er indrettet til befording af højst 9 personer, føreren medregnet.
- 2) Varebiler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, jf. § 5, stk. 2.

Stk. 2 ---

personbiler m.v.

§ 8. Der betales ikke afgift af en bil, der er fritaget for registrering efter § 2, stk. 4, i lov om registrering af køretøjer.

1. I § 1, stk. 1, nr. 2, udgår », jf. § 5, stk. 2«.

2. I *overskriften* til § 3, stk. 1, tabel A og B, ændres »personbiler m.v.« til: »biler m.v.«

3. § 8 ophæves.

§ 4

I lov om afgift af CFC og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, som ændret ved § 76 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 11 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 2 i lov nr. 522 af 12. juni 2009 og § 7 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, foretages følgende ændring:

§ 7. Ved erhvervsmæssig levering til udlandet af de i § 1, stk. 2 eller bilag 1, nævnte varer, der er fremstillet her i landet ved anvendelse af et eller flere i § 1, stk. 1, eller § 3 a, stk. 1, nævnte stoffer, eller som er afgiftsberigtiget ved modtagelsen fra udlandet efter reglerne i § 3, § 3 c eller § 3 d, tilbagebetales afgiften af den mængde afgiftspligtige stoffer, der er indeholdt i varen.

Stk. 2 ---

1. I § 7, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer modtaget, jf. §§ 3, 3 c, § 3 d, stk. 1 og 2, når varerne er leveret til udlandet, jf. § 3 d, stk. 3, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 5

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 752 af 10. juni 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 4 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 8. I den afgiftspligtige vægt, opgjort efter § 6 og § 7, fradrages:

- 1)---
- 2)---
- 3)---
- 4)---
- 5)---
- 6)---
- 7)---

8) Varer, der fritages for afgift efter § 9, stk. 2 og 3.

§ 9. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til afgiftsgodtgørelse eller -fritagelse for varer, der erhvervsmæssigt

1. anvendes til fremstilling af afgiftsfri varer, som leveres til udlandet, eller
2. leveres til udlandet.

Stk.2. Varer, der leveres til de omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner mv. samt de hertil knyttede personer, er fritaget for afgift.

Stk.3. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til afgiftsfritagelse for varer, der erhvervsmæssigt anvendes til fremstilling af varer, der ikke er omfattet af afgiftspligten, og som ikke ved modtagelse fra udlandet ville være afgiftspligtige efter kapitel 3.

Stk.4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for afgiftsgodtgørelsen eller -fritagelsen efter stk. 1-3.

§ 20 ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet.

Stk.5. ---

1. I § 8, *stk. 1, nr. 8*, ændres »§ 9, stk. 2 og 3.« til: »§ 9, stk. 3 og 4.«.

2. I § 9, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk.2.* Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

3. I § 9, *stk. 4*, der bliver stk. 5, ændres »efter stk. 1-3« til: »efter stk. 1-4«.

4. I § 20, *stk. 4*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og senest ved § 2 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.« og »lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

§ 7

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 4. januar 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 711 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 1 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 og senest ved § 3 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændringer:

§ 11. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan bortset fra de nævnte tilfælde i stk. 2 få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

1) af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, hvorved elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen,

2) ... 3) ---

Stk. 2-19 ---

§ 11 ---

Stk. 2. Tilbagebetaling kan dog ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilag 1 til nærværende lov nævnte ydelser, jf. dog stk. 3.

Stk. 3-19 ---

§ 11 ---

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling i det omfang, en måling af det faktiske forbrug vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift

1. I § 11, stk. 1, nr. 1, udgår »hvorved elektricitet til belysning anses for at være forbrugt af den, som forbruger belysningen,«

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Tilbagebetaling finder endvidere ikke sted for virksomheder, der afsætter belysning, med undtagelse af afsætning af belysning til virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, i det omfang modtagervirksomheden har adgang til at få elafgiften af el til belysning i virksomheden godtgjort.«

3. I § 11, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Afgift efter § 6 a, stk. 1, tilbagebetales ikke.«

4. I § 11 stk. 6, 3. pkt., og stk. 9, 1. pkt., ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² pr. måned. I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes. 1. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. En forholdsmæssig del af afgiften af kulde, der forbruges til både tilbagebetalingsberettigede formål og ikke-tilbagebetalingsberettigede formål, kan tilbagebetales, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel kan opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til tilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Virksomheden kan i stedet vælge at opgøre den ikketilbagebetalingsberettigede andel som forholdet mellem på den ene side den mængde køleenergi, som forbruges til ikketilbagebetalingsberettigede formål, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillede kulde. Såfremt målingen af køleenergi til ikketilbagebetalingsberettigede formål ikke foretages i umiddelbar nærhed af det anlæg, hvor kulden produceres, tillægges den målte ikketilbagebetalingsberettigede køleenergi 10 pct. For formål, som er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 3, 7. pkt., gælder det samme, som gælder for formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, i 6. og 7. pkt.

Stk. 7-8 ---

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 63,8 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen

dog højst 38,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 13, jf. § 11, stk. 15, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling. I perioden 2010-2014 er satsen nævnt i 1. pkt. som anført i bilag 4.

Stk. 10-19 ---

Ny bestemmelse

§ 3 ---

Stk. 5. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6 ---

§ 6. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan ligeledes, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., med-

5. I § 11 indsættes som *stk. 20*:

»*Stk. 20.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation mellem virksomhederne og for administration af dokumentationsordningen, jf. stk. 2, 2. pkt.«

§ 8

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 15. september 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 5*, ændres »merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2,« til: »momslovens § 47, stk. 1,«.

2. I § 6 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge

dele virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den betalte afgift af afgiftspligtige poser, engangsservice og pvc-folier til levnedsmidler, der leveres til udlandet, jf. § 5, stk. 1, nr. 2.

Stk. 4-5 ---

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse efter stk. 1-5.

§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1. Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.
2. Overtræder § 3, stk. 1 eller 5, § 7 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5, § 9, stk. 1-3 eller 5-7, § 15, stk. 2-6, og § 25, stk. 1-3.
3. Tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af § 6, stk. 1-5.

Nr. 4-6 ---

§ 9. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder godtgørelse af den betalte afgift af foderfosfat, der er omhandlet i § 7, stk. 1, nr. 4, samt af foderfosfat, som er anvendt efter § 3, stk. 3, nr. 1 og 2. Det er en betingelse, at den årlige godtgørelse er på mindst 500 kr.

§ 24. Afgiftspligtige varer, der af registrerede virksomheder leveres til udlandet, er fritaget for afgift. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet.

told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, jf. § 6, stk. 2 og 3, jf. § 7 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

3. I § 6, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »efter stk. 1-5« til: »efter stk. 1-6«.

4. I § 18, stk. 1, nr. 3, ændres »i medfør af § 6, stk. 1-5« til: »i medfør af § 6, stk. 1-3, 5 og 6«.

§ 9

I lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1140 af 25. september 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 9, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 14, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 10

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 56 af 29. januar 2008, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 24, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til

Stk. 2-3 ---

udlandet, jf. § 16 a, stk. 4, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 11

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 675 af 15. september 1998, som ændret senest ved § 106 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

§ 2. Virksomheder, der kan få tilbagebetalt afgift efter følgende love, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen få afgiften tilbagebetalt månedsvis:

1) ... 3) ---

4) Lov om afgift af naturgas og bygas.

5) ---

Stk. 2-3 ---

1. I § 2, *stk. 1, nr. 4*, ændres »Lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »Lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

§ 12

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 og senest ved § 4 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændringer:

§ 6. For virksomheder registreret efter § 3, stk. 1, er den afgiftspligtige mængde gas for en afgiftsperiode de leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger, i den pågældende periode, samt virksomhedens eget forbrug af gas, i det omfang det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 10 og § 10 a. Registrerede kraftvarmeværker kan fradrage gas, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 3, stk. 4 og 5.

Stk. 2. For virksomheder registreret efter § 3, stk. 3, er den afgiftspligtige mængde gas for en afgiftsperiode den mængde gas, som en virksomhed registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, har leveret i afgiftsperioden. Ved opgørelsen kan fradrages gas, der opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 10 og § 10 a.

1. I § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »leverancer af gas, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger,«: »jf. dog stk. 7-9 og 12,«.

2. I § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 10 og § 10 a.« til: »§ 10, § 10 a og § 10 e.«.

2. I § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§ 10 og § 10 a.« til: »§ 10, § 10 a og § 10 e.«.

3. I § 6, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »§ 10 og § 10 a.« til: »§ 10, § 10 a og § 10 e.«.

Stk. 3. For virksomheder registreret efter § 3, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde gas, der er indeholdt i leverancen af varme fra et kraftvarmeværk registreret efter § 3, stk. 1, et decentralt eller industrielt kraftvarmeværk registreret efter § 3, stk. 5, eller en mellemandler registreret efter § 3, stk. 5, i det omfang afgiften indeholdt i varmeleverancen ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 10 og § 10 a.

Stk. 4. For mellemandlere registreret efter § 3, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde gas, der er indeholdt i varmeleverancen fra et kraftvarmeværk registreret efter § 3, stk. 1. Ved opgørelsen kan fradrages gas, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 3, stk. 4.

Stk. 5. For decentrale og industrielle kraftvarmeværker registreret efter § 3, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde gas for en afgiftsperiode den forbrugte mængde gas i afgiftsperioden, som virksomheden ikke kan få afgiftsfritagelse for efter reglerne i § 8, stk. 2. Ved opgørelsen kan fradrages gas, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder registreret efter § 3, stk. 4.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter stk. 1-5.

4. I § 6, *stk. 3.*, ændres »§ 10 og § 10 a.« til: »§ 10, § 10 a og § 10 e.«.

5. I § 6 indsættes som *stk. 7-12*:

»*Stk. 7.* Registrerede virksomheder kan for en afgiftsperiode foretage indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas for leverancer af gas til kogebrug i boligenheder, når gassen afregnes efter fast takst, jf. *stk. 8*. Den afgiftspligtige mængde gas er den faktisk leverede mængde gas ved overgangen til forbrug i afgiftsperioden.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas efter *stk. 7* for en periode på tre år, når opgørelsen vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af den metode og de procedurer, som den registrerede virksomhed vil anvende ved indirekte opgørelse efter *stk. 7*. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Stk. 9. Opfylder den registrerede virksomhed ikke vilkårene for tilladelsen efter *stk. 8* for en afgiftsperiode, skal virksomheden straks meddele det til told- og skatteforvaltningen. Endvidere skal virksomheden foretage opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas på grundlag af repræsentative stikprøver snarest muligt.

Stk. 10. Den registrerede virksomhed skal verificere energiindholdet i gas omfattet af § 1, *stk. 1, 2. pkt.*, hvoraf der betales afgift, og virksomheden skal på forlangende over for told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation herfor.

Stk. 11. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for dokumentation efter *stk. 10*.

Stk. 12. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelse til indirekte opgørelse efter *stk. 8*.«

Bestemmelsen er ny.

6. Efter § 10 d indsættes:

»§ 10 e. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10, stk. 9, § 10 b, stk. 3 eller 4, eller § 10 c, stk. 3 eller 4, kan fastsættes til 1,3 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 2. Beløb pr. GJ vedrørende nyttiggjort overskudsvarme fra biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., hvor beløbet beregnes efter § 10 d, stk. 7 eller 8, kan fastsættes til 2,5 kr. pr. GJ overskudsvarme, jf. dog stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens kraft-varme-anlæg kan beløbet efter 1. pkt. divideres med 1,2.

Stk. 3. I det omfang overskudsvarmen, jf. stk. 1 eller 2, for en opgørelsesperiode tillige er fremstillet ved brug af andre energiafgiftspligtige brændsler eller elektricitet ganges overskudsvarmen (GJ) med energiindholdet i mængden af biogas m.v. omfattet af § 1, stk. 2, 3. pkt., som vedrører overskudsvarmen, over det totale energiindhold i afgiftspligtige brændsler og afgiftspligtig elektricitet vedrørende overskudsvarmen.

Stk. 4. Ved afgiftspligtige brændsler forstås brændsler, som er afgiftspligtige efter lov om afgift af brunkul, stenkul og koks m.v. eller lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. eller denne lov.

Stk. 5. Ved afgiftspligtig elektricitet forstås elektricitet, som er afgiftspligtig efter lov om afgift af elektricitet.«

7. I § 14, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»For udlevering af gas, som er omfattet af en tilladelse til indirekte opgørelse af den afgiftspligtige mængde gas, jf. § 6, stk. 7-9, skal fakturaen ikke indeholde oplysning om mængden af den afgiftspligtige gas og afgiftens størrelse.«

§ 13

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 31. januar 2012, som ændret ved § 5 i

lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, indsættes efter »tilsvarende anvendelse«: », jf. dog § 3, stk. 1«.

2. I § 3, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Virksomheder, der kun modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan vælge at anmelde sig som varemodtager hos told- og skatteforvaltningen, jf. § 1, stk. 5.«

3. I § 4 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan meddele erhvervsdrivende varemodtagere godtgørelse af afgift af varer, der leveres til udlandet. Erhvervsdrivende varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 5 a, stk. 1, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 14

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 9. september 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 5 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 og § 6 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 15, 2. pkt., § 8, stk. 5, 4. pkt. og stk. 8, 1. pkt., ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

§ 5 ---

Stk. 15. Registrerede virksomheder efter § 2, stk. 1, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden eller fraført denne. Decentrale og industrielle kraftvarme-værker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas, kan ved opgørelsen fradrage kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder, der er registreret for forbrug af varme, jf. § 3, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 16-24 ---

§ 8 ---

Stk. 5. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 4, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 3. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 6-7 ---

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 63,8 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 53,2 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 38,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen

for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.

Stk. 9-14 ---

§ 7 ---

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 2, kan af told- og skatteforvaltningen meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1-3. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmeværdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for en og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 2. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.

Stk. 8 ---

3. I § 7, *stk. 7*, indsættes efter 1. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 10 a, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

4. I § 7, *stk. 7*, 5. *pkt.*, der bliver 6. *pkt.*, ændres »det i 2. *pkt.*« til: »det i 3. *pkt.*«.

§ 15

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 22. august 2013, som ændret ved § 7 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

§ 10. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 2, godtgørelse af den betalte afgift, når den årlige godtgørelse udgør mindst 1.000 kr. af de varer, 1) der er omhandlet i § 6, stk. 1, nr. 3, 2) virksomheden har leveret til virksomheder registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække og 3) virksomheden har leveret til virksomheder, der i henhold til § 8 har opnået bevilling til afgiftsfritagelse for afgiftspligtige varer.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder, der anvender afgiftsberigtigede varer til afgiftsfrie formål, jf. § 8, godtgørelse af den betalte afgift, når den årlige godtgørelse udgør mindst 1.000 kr.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder, der bliver registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække senere end den 1. august i et år, godtgørelse af den betalte afgift af de varer, som virksomheden har indkøbt til brug i virksomheden i perioden fra den 1. august i det pågældende år og indtil den dato, hvor registreringen finder sted.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regnskabs- og kontrolforskrifter i forbindelse med afgiftsgodtgørelsen efter stk. 1-3.

1. I § 10 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 19, stk. 2, særskilt på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

2. I § 10, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »efter stk. 1-3« til: »efter stk. 1-4«.

§ 16

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 26. august 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011 og § 6 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, 2. pkt., ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

§ 3 ---

Stk. 4. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbrænder varer omfattet af bilag 1, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen, når virksomheden råder over en lagerkapacitet på mindst 1.000 t eller 1.000 m³ til opbevaring af varer, bortset fra virksomheder, der oplagrer varer omfattet af bilag 1, nr. 17-20. Endvidere kan virksomheder, som er registreret efter § 3, stk. 1, 3 eller 5, i lov

om afgift af naturgas og bygas, registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5-6 ---

§ 9 ---

Stk. 3. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, kan af de statslige told- og skattemyndigheder meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af varer i samme omfang som nævnt i § 7, nr. 1-4. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmeværdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En meddelt bevilling bortfalder, hvis det i 2. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.

4-6 ---

§ 4. ---

Stk. 2. Afgiftsgrundlaget er virksomhedens lønsum for følgende virksomheder:

1) Virksomheder inden for den finansielle sektor, der omfatter virksomheder med aktiviteter vedrørende forsikring, ind- og udlån, kreditformidling, pensionsopsparring, investeringsforvaltning betalingsformidling samt handel med værdipapirer eller valuta.

2) ---

3) Organisationer, fonde, foreninger, logger m.v.

2. § 9, *stk. 3*, indsættes efter 1. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 15, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

3. I § 9, *stk. 3*, 5. *pkt.*, der bliver *stk. 3*, 6. *pkt.*, ændres »det i 2. *pkt.*« til: »det i 3. *pkt.*«.

§ 17

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1079 af 31. august 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 2*, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) Selvstændige grupper, der leverer ydelser, der er momsfrataget efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 19, for så vidt angår den del af gruppens lønsum, der er medgået til ydelser leveret til virksomheder omfattet af § 4, stk. 2, nr. 1.«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

2. § 4, *stk. 2*, nr. 3, der bliver nr. 4, affattes således:

»4) Organisationer, fonde, foreninger, logger m.v., jf. dog nr. 2.«

§ 5. ---

Stk. 2. For virksomheder omfattet af § 4, stk. 2, nr. 1, er afgiften

1) ---

8) ---

§ 5. ---

Stk. 1. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For virksomheder omfattet af § 4, stk. 2, nr. 2 eller 3, er afgiften 6,37 pct. af virksomhedens lønsom.

3. I § 5, *stk. 2*, ændres »§ 4, stk. 2, nr. 1« til: »§ 4, stk. 2, nr. 1 og 2«.

4. I § 5, *stk. 3*, ændres »§ 4, stk. 2, nr. 2 eller 3« til: »§ 4, stk. 2, nr. 3 eller 4«.

§ 6. ---

Stk. 2. § 2, stk. 1, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse for virksomheder, der er omfattet af § 4, stk. 2, nr. 1.

5. I § 6, *stk. 2*, ændres »§ 4, stk. 2, nr. 1« til: »§ 4, stk. 2, nr. 1 og 2«.

§ 10 a. Ved anmeldelse til registrering af en virksomhed gælder § 11 A, stk. 1, 2, 4 og 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

6. § 10 a ophæves.

§ 18

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 6 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4 i lov nr. 555 af 2. juni 2014 og § 7 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »lov om afgift af naturgas og bygas« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.« og »lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

§ 10

Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1-4. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en autoriseret oplagshaver, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksom-

2. I § 10, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 7, stk. 3, på afgiftsansøgningen med således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

heder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 2. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.

Stk. 2. ---

§ 12 ---

Stk. 2. Når varen ved indførslen henføres under en ordning vedrørende forsendelse af varer inden for EU, aktiv forædling og midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, eller varen ved indførslen oplægges i Københavns Frihavn, på frilager eller på toldoplag, indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af en af disse ordninger.

§ 26. Afgiftspligten indtræder på tidspunktet for varens indførsel (fortoldningstidspunktet). Såfremt varen befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger mv., indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af ordningen.

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

1) ... 18) ---

19) Levering af varer til oplæggelse i Københavns Frihavn eller levering af varer, der er oplagt i Københavns Frihavn, samt levering af ydelser, der foretages på de oplagte varer. Levering af varer til oplæggelse på frilager eller levering af varer, der er oplagt på frilager, såfremt varerne er bestemt til ud-

3. I § 10, stk. 1, 5. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »det i 2. pkt.« til: »det i 3. pkt.«.

§ 19

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 789 af 28. juni 2013, § 7 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 2 i lov nr. 1637 af 26. december 2013 og § 1 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Henføres varen ved indførslen under en ordning vedrørende midlertidig opbevaring, intern fællesskabsforsendelse, ekstern forsendelse, aktiv forædling og midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, eller varen ved indførslen oplægges i Københavns Frihavn, på frilager eller på toldoplag, indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af en af disse ordninger.«

2. I § 26, 1. pkt., udgår »(fortoldningstidspunktet)«.

3. § 34, stk. 1, nr. 19, affattes således:

»19) Levering af varer bestemt til toldbehandling og omfattet af midlertidig opbevaring, levering af varer bestemt til at skulle anbringes i Københavns Frihavn eller levering af varer, der er oplagt i Københavns Frihavn, levering af varer bestemt til at skulle anbringes på frilager eller levering af varer, der er oplagt på frilager, levering af varer bestemt til anbringelse på eller oplagt på toldoplag, levering

førsel til steder uden for EU, samt levering af ydelser, der er direkte knyttet til de oplagte varer.

Stk. 2-7 ---

Nye bestemmelser.

§ 34 ---

Stk. 4. Efter ansøgning meddeler told- og skatteforvaltningen tilladelse til afgiftsoplag for råvarer nævnt i bilaget til denne lov. Det er en betingelse, at de pågældende varer omsættes på varebørser, eller der i øvrigt kan påvises et behov for oplaget. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af tilladelse, for regnskabsføring samt for hæftelse.

Stk. 5-7 ---

§ 34 ---

Stk. 5. Efter ansøgning meddeler told- og skatteforvaltningen tilladelse til afgiftsoplag for varer, der ved indførslen til EU har været undergivet mængdemæssige begrænsninger. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af tilladelse, for regnskabsføring samt for hæftelse.

Stk. 6-7 ---

Nye bestemmelser.

af varer bestemt til eller omfattet af aktiv forædling, samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.«

4. I § 34, *stk. 1*, indsættes som *nr. 20 og 21*:

»20) Levering af varer henført under en ordning vedrørende intern fællesskabsforsendelse, ekstern forsendelse, eller midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, samt levering af varer og ydelser i forbindelse med leveringen. 21) Levering af varer, der er bestemt til at skulle henføres til eller er henført til et afgiftsoplag samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.«

5. § 34, *stk. 4, 2. pkt.*, affattes således:

»Der skal påvises et økonomisk behov for oplaget, jf. 1. pkt.«

6. § 34, *stk. 5*, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter *stk. 5 og 6*.

7. I § 34 indsættes som *stk. 7 og 8*:

»*Stk. 7.* Virksomheder, der ønsker at foretage attestation om udførsel af varer omfattet af § 34, *stk. 1, nr. 5*, skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for godkendelse af virksomheder efter *stk. 7*.«

§ 1. Efter bestemmelserne i denne lov svares en afgift til statskassen af ansvarsforsikringer for de ifølge færdselsloven registrerede motorkøretøjer, traktorer, påhængsvogne, sættevogne, sidevogne og påhængsredskaber. Endvidere svares afgift af ansvarsforsikringer for cykler med hjælpemotor (knallerter).

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motor-køretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 12. marts 2007, som senest ændret ved § 8 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 1, 1. pkt., ændres »de ifølge færdselsloven« til: »de ifølge lov om registrering af køretøjer«.

§ 21

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 23. september 2013, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1, liste A, nr. 22, ændres »lov om afgift af naturgas og bygas.« til: »lov om afgift af naturgas og bygas m.v.«

§ 22

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, som ændret ved § 89 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 17 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 8 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 8, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 17, stk. 2, særskilt på afgiftsangivelsen med henblik på, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i told- og skatteforvaltningens opgørelse af afgiftstilsvaret.«

§ 23

I pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, som ændret ved § 90 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 24 i lov nr. 1344 af

§ 11. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 5 og 6, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

§ 9. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, godtgørelse af den betalte afgift, når den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr. af de varer, der er omhandlet i § 7, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2. ---

§ 2. Fritaget for afgift er:

1) ... 17) ---

18) specialindrettede køretøjer, som anerkendte almennyttige organisationer anskaffer og benytter til testbiler for handicappede,

19) ... 21) ---

Stk. 3-4 ---

§ 3 ---

Stk. 2. For nye biler, der er forsynet med selealarmer, nedsættes afgiften med 200 kr. pr. selealarm. Nedsættelsen kan maksimalt ydes for 3 alarmer. For nye dieseldrevne personbiler, hvor emissionen af partikler højst udgør 5 mg pr. kilometer nedsættes afgiften med 3.500 kr. i årene 2007 til og med 2010. For nye varebiler i kategori N1, hvor emissionen af partikler højst udgør 5 mg pr. kilometer, nedsættes afgiften med 3.500 kr. i årene 2007 til og med 2011. Emissionen fastslås i overensstemmelse med bilag I til Rådets direktiv 70/220/EØF af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer og senere ændringer heraf.

Stk. 3-4 ---

§ 3 b ---

19. december 2008 og § 10 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 9, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, samt varer der omfattet af *stk. 2*, jf. § 17, *stk. 2*, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 24

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 10. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 18*, ændres »testbiler« til: »testkøretøjer«.

2. § 3, *stk. 2, 3.-5. pkt.*, ophæves.

3. I § 3 b, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »efter færdselsloven« til: »efter lov om registrering af køretøjer«.

Stk. 2. Der betales afgift af køretøjer, der skal registreres efter færdselsloven. Registreringspligten og derved afgiftspligten indtræder den dato, hvor køretøjet tages i anvendelse her i landet af en herboende. Afgiften opkræves for hele den kontraktfastsatte leasingperiodes varighed. Afgiften udgør

1) ... 3) ---

Stk. 3-10 ---

§ 25

I lov nr. 551 af 18. juni 2012 om afgift af skadesforsikringer, som ændret ved § 10 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. Der skal betales afgift til statskassen af præmier for skadesforsikringer i følgende tilfælde:

1) ---

2) når den forsikrede risiko er placeret her i landet, uanset hvor aftalen er indgået, og

3) ---

Stk. 2-3 ---

§ 1 ---

Stk. 3. Ved skadesforsikring forstås forsikring af risici, der er kategoriseret som skadesforsikring i lov om finansiel virksomhed.

Ny bestemmelse.

1. I § 1, *stk. 1, nr. 2*, ændres »indgået, og« til: »indgået, eller«.

2. I § 1, *stk. 3*, ændres »som skadesforsikring i lov om finansiel virksomhed« til: »som skadesforsikring i bilag 7 til lov om finansiel virksomhed«.

3. I § 14 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Juridiske og fysiske personer omfattet af kapitel 1 i lov om forsikringsformidling skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om forsikringer, som personen har deltaget i formidlingen af, og hvor præmien er omfattet af afgift efter lov om afgift af skadesforsikringer.«

§ 26

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som blandt andet ændret ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 10 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

§ 9. Afgiftspligtige varer tilføres virksomheder, der er autoriseret efter § 7, i uberigtiget stand, jf. dog *stk. 4*.

1. § 9 ophæves.

Stk. 2. Afgiftspligtige varer, der udleveres i flasker mv., skal forinden udlevering fra den autoriserede virksomhed forsynes med en banderole efter nærmere fastsatte bestemmelser, jf. dog stk. 3. Banderolen skal være påtrykt oplysninger om den banderolerende virksomheds tildelte banderolenummer og i øvrigt indeholde de af told- og skatteforvaltningen til enhver tid krævede oplysninger. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at varen i stedet for med banderole forsynes med andet lukke påtrykt tilsvarende oplysninger.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at spiritus på flasker mv. modtaget fra udlandet overføres i ubanderoleret stand mellem autoriserede virksomheder. Endvidere skal spiritus til de i § 15, stk. 1, nævnte formål udleveres i ubanderoleret stand.

Stk. 4. Virksomheder, der ikke fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, må dog kun i uberigtiget stand få tilført banderolerede varer, som videresælges en gros til andre handlende, restauratører mv. Det samme gælder for virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, såfremt de afsætter andre varer end drikkevarer, og engrossalget af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, og af vin er mindre end halvdelen af det samlede salg af disse varer, beregnet efter engrosværdien.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om banderolering af varer, der fra udlandet erhverves af den, der er omfattet af reglerne for midlertidigt registrerede varemodtagere efter § 7, stk. 4 og 5.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler om betaling for banderoler.

§ 10 ---

Stk. 2. Opgørelsen foretages på grundlag af udleveringen af banderolerede varer, som virksomheden har banderoleret eller modtaget i uberigtiget stand, bortset fra banderolerede varer, der er omfattet af § 14, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3 ---

§ 12. De autoriserede virksomheder skal for hvert kvartal opgøre den afgiftspligtige udlevering af banderolerede varer. Opgørelsen skal foretages på

2. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler, med tillæg af svind og lignende, jf. dog § 14.«

3. § 12, stk. 1, affattes således:

»De autoriserede virksomheder skal føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer.«

grundlag af mængden af varer, som virksomheden har banderoleret eller modtaget i banderoleret stand, uden at afgiften er berigtiget, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af banderolerede varer, der omfattes af § 14, stk. 1, nr. 1 og 4. Hvis udleveringen efter denne opgørelse overstiger summen af de i kvartalet efter § 10 opgjorte afgiftspligtige udleveringer, betales der afgift af forskellen.

Stk. 2-4 ---

§ 12 ---

Stk. 2. Ved opgørelsen efter stk. 1 medregnes varer i detailudsalg eller i restaurationer, der drives af virksomheden, ikke til dennes lagerbeholdning.

Stk. 3. Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal for hvert kvartal opgøre tilgangen af ubanderolerede varer med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i kvartalet er sket i lagerbeholdningen af sådanne varer, og med fradrag af ubanderolerede varer, der omfattes af § 14, stk. 1. Overstiger mængden efter denne opgørelse mængden af de varer, som virksomheden i kvartalet har banderoleret, betales der afgift af forskellen.

Stk. 4 ---

§ 12 ---

Stk. 4. Ved opgørelsen efter stk. 3 medregnes som tilgang:

- 1) Ethanol, som virksomheden har fremstillet til drikkeformål,
- 2) ... 3) ---

§ 14. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 10 fradrages

- 1) ---
- 2) varer, der i ubanderoleret stand tilføres en virksomhed, der i andre EU-lande er berettiget til at få dem tilført under suspension af afgiften,
- 3) varer, der i ubanderoleret stand udføres til steder uden for EU,
- 4) ... 5) ---

Stk. 2 ---

4. § 12, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 2.

5. I § 12, stk. 4, der bliver stk. 2, ændres »Ved opgørelsen efter stk. 3« til: »Som tilgang«, og i § 12, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 2, nr. 1, indsættes efter »fremstillet«: »eller indført«.

6. I § 14, stk. 1, nr. 2 og 3, udgår »i ubanderoleret stand«.

§ 27a. Det er forbudt enhver, som forhandler, udskænker eller udleverer spiritus, og som ikke er registreret efter denne lov, at modtage eller udlevere spiritus i flasker eller andre beholdere, der ikke er banderoleret efter § 9, stk. 2, eller forsynet med oplysninger om alkoholstyrke, jf. § 3, stk. 3.

§ 31. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) overtræder § 1, stk. 2 eller 3, § 3, stk. 3, § 7, stk. 1, § 9, stk. 2 eller 4, § 9 a, stk. 1, 3 eller 4, 3. pkt., § 18, stk. 2, § 20, stk. 1 eller 4-12, § 20 a, stk. 1, § 21, stk. 2, § 27, stk. 2, 3, 4 eller 5, § 27 a, § 36, stk. 1, eller § 37,

3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i henhold til § 9, stk. 2, 3. pkt., § 15, stk. 2, eller § 20, stk. 7,---

4)---

5)---

6)---

Stk. 2...

7. I § 27 a, stk. 1, udgår »banderoleret efter § 9, stk. 2, eller«.

8. I § 31, stk. 1, nr. 2, udgår »§ 9, stk. 2 eller 4,«.

9. I § 31, stk. 1, nr. 3, udgår »§ 9, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3,«.

§ 27

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 8. februar 2006, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

§ 9 ---

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registreret efter § 3, kan af told- og skatteforvaltningen meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af varer med et afgiftspligtigt svovlindhold i samme omfang som nævnt i § 7, stk. 1, nr. 1-4. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en registreret virksomhed, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for en og

1. § 9, stk. 7, indsættes efter 1. pkt.:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer med et afgiftspligtigt svovlindhold, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 18, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

2. I § 9, stk. 7, 5. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »det i 2. pkt.« til: »det i 3. pkt.«

samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 2. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.

§ 28

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 379 af 1. april 2014, som ændret ved § 9 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, foretages følgende ændringer:

Ny bestemmelse

§ 10 a —

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer, der er omfattet af § 7, er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 18, stk. 2, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land.

§ 18 Fremstillingsvirksomheder skal føre regnskab over tilgangen af varer, som anvendes til varefremstilling, og over udlevering, forbrug og svind i virksomheden af de fremstillede varer. Virksomhederne skal endvidere føre regnskab over tilgang, forbrug og udlevering af afgiftspligtige varer, som ikke er fremstillet af virksomheden.

Stk. 2. Registrerede varemottagere, virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret eller registreret efter § 10 a, stk. 5 eller 6, skal føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt. nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varerne er leveret.

Stk. 3. Registrerede virksomheder samt virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra ud-

1. I § 4 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 1 finder ikke anvendelse ved salg af groftskåret røgtobak på salgsstedet. Salg i løsvægt skal kunne afstemmes med salgsstedets indkøb af stemplede pakninger.«

2. I § 10 a, *stk. 7*, indsættes som *3. pkt.*:

»Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, jf. dog 2. pkt., jf. § 11, stk. 2, på afgiftsansøgningen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

3. I § 18 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Autoriseret oplagshaver og varemottager, der er omfattet af denne lov, skal for hvert kvartal i statistisk øjemed afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indkøb og eventuel videre salg af afgiftspligtige varer.«

Stk. 4-11 bliver stk. 5-12.

landet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, CVR- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris. For varer omfattet af kapitel 2 skal fakturaen endvidere indeholde oplysninger om detailpriser efter § 28 og afgiftens størrelse.

Stk. 4 -11 ---

§ 18 --

Stk. 8. Virksomhedens øvrige regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer eller fakturakopier for tilstedeværende afgiftspligtige varer på et forretningssted skal opbevares på dette, jf. dog stk. 6.

Stk. 10. Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3, 4 og 6-9 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 21 b, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 11 ---

§ 21 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 18, stk. 10 og 11. De daglige bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag.

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 2, § 3, § 4, § 9, stk. 2 eller stk. 5, 3. pkt., § 10, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 2. og 3. pkt., § 10 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 11, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1-4 eller 6-9, § 21, stk. 2, 3 eller 4, § 29, stk. 3, 2. pkt., eller § 30, stk. 1,

3) undlader at efterkomme et efter § 15, 1. pkt., meddelt påbud eller tilsidesætter et efter § 18, stk. 6, meddelt vilkår,

4. I § 18, stk. 8, ændres »jf. dog stk. 6.« til: »jf. dog stk. 7.«

5. I § 18, stk. 10, ændres »de i stk. 1-3, 4 og 6-9 fastsatte bestemmelser« til: »de i stk. 1-5 og 7-10 fastsatte bestemmelser.«

6. I § 21b ændres »§ 18, stk. 10 og 11.« til: »§ 18, stk. 11 og 12.«

7. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9« til: »§ 18, stk. 1-5 eller 7-10«.

8. I § 25, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 18, stk. 6« til: »§ 18, stk. 7«.

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-4 eller 6-9, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-4 eller 6-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-4 eller 6-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7 ---

§ 29 ---

Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer omfattet af § 7, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet.

Stk. 5. ---

§ 9. Færgeselskaber, rederier m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn og medfører køretøjer, der er registreret som hjemmehørende i en stat, der ikke er omfattet af aftale af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, har pligt til at registrere oplysninger til opgørelse af afgift for disse køretøjer og har pligt til at modtage betaling af afgift for køretøjerne. Dette gælder dog ikke ved indbyrdes sejlads mellem en

9. I § 25, *stk. 5* og to steder i *stk. 6*, ændres »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9« til: »§ 18, stk. 1-3, 5 og 7-10«.

10. I § 29, *stk. 4*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 13, stk. 1, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 29

I lov om afgift af vejbenyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 896 af 15. august 2011, foretages følgende ændringer:

1. § 9 affattes således:

»§ 9. Færgeselskaber, rederier, m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn og medfører køretøjer, der er registreret som hjemmehørende i en stat, der ikke er omfattet af aftale af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje, har pligt til at give adgang til betaling af afgift for vejbenyttelse i Danmark. Dette gælder dog ikke ved indbyrdes sejlads mellem en dansk havn og

dansk havn og havne i andre europæiske stater, der er omfattet af aftalen af 9. februar 1994.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at andre virksomheder eller organisationer m.v. registrerer oplysninger til opgørelse af afgift for køretøjer som nævnt i stk. 1 og modtager betaling af afgift for køretøjerne.

Stk. 3. Virksomheder m.v., der efter stk. 1 og 2 registrerer oplysninger om køretøjer, og som modtager betaling af afgift for køretøjerne, må ikke opkræve betaling for denne ydelse, men modtager en godtgørelse herfor.

§ 14 ---

Stk. 2. På samme måde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) overtræder § 9,
- 2) ... 4) ---

Stk. 3-5 ---

Ny bestemmelse.

§ 14 ---

Stk. 5. § 18 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 2, nr. 1, nævnte overtrædelser.

§ 4 ---

Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af stk. 9 og 10.

§ 4 a ---

Stk. 2. For køretøjer som nævnt i stk. 1, der registreres 1. gang eller har været afmeldt, forfalder af-

havne i andre europæiske stater, der er omfattet af aftalen af 9. februar 1994.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at andre virksomheder eller organisationer m.v. giver adgang til betaling af afgift for vejbenyttelse i Danmark.

Stk. 3. Virksomheder m.v., der efter stk. 1 og 2 giver adgang til betaling af vejafgift, må ikke opkræve betaling for denne ydelse, men modtager en godtgørelse herfor.«”

2. § 14, stk. 2, nr. 1, affattes således:

»1) overtræder § 9, stk. 1, ved ikke at tilbyde betalingsadgang og § 9, stk. 3, ved at opkræve ydelse for betalingen,«

3. I § 14, stk. 2, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) unddrager sig afgift ved at benytte et afgiftspligtigt køretøj, der ikke er betalt afgift for, jf. §§ 5 eller 7,«.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

4. § 14, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.«

§ 30

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 18. februar 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 745 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 15, ophæves.

2. I § 4 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 4, stk. 1 og 2, 2. pkt.« til: »§ 4, stk. 1 og 2«.

giften til betaling på registreringstidspunktet og betales forud for hele perioden. I øvrigt finder § 2 om afgiftsperioder m.v. samt anmeldelse af ny ejer (bruger), § 4, stk. 1 og 2, 2. pkt., om regulering af afgiftsbeløb m.v. og § 6 om renteterminer og renteberegning i lov om afgift af vejbenyttelse tilsvarende anvendelse.

Stk. 3-5 ---

§ 4 a ---

Stk. 4. Grundlaget for regulering efter stk. 2, er de afgiftssatser i euro, som fremgår af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999. Skatteministeren offentliggør regulering af afgiftssatser ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 5 ---

§ 11. For betalt afgift udstedes en kvittering.

§ 17. Der betales ikke afgift af et køretøj, der er fritaget for registrering efter § 2, stk. 4, i lov om registrering af køretøjer.

Stk. 2. For køretøjer, der anvendes til kombineret transport på landevej og med jernbane, kan skatteministeren fastsætte regler om tilbagebetaling af afgiften, i det omfang det følger af De Europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.

§ 18. Skatteministeren kan efter forhandling med transportministeren indrømme afgiftsfritagelse for vejvæsnerne tilhørende køretøjer, som er indrettet som arbejdsredskaber, og som ikke kan benyttes til transport af gods. Afgiftsfritagelsen for selvdrevne køretøjer er betinget af, at de ikke benyttes som trækraft for andre køretøjer end påhængsredskaber, der opfylder betingelserne for afgiftsfritagelse efter 1. punktum.

§ 19. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende opkrævning af afgiften.

3. *§ 4 a, stk. 4, 2. pkt., ophæves.*

4. *§ 11 og §§ 17-19 ophæves.*

§ 31

I lov nr. 416 af 26. juni 1998 om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer, som ændret bl.a. ved § 26 i lov nr. 165 af 15. marts 2000

§ 8 Told- og skatteforvaltningen kan, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 2, godtgørelse af den betalte afgift af de varer, der er omhandlet i § 6, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2. ---

§ 6 a ---

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 14, stk. 2, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land.

Stk. 8 ---

§ 11 ---

Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet.

Stk. 5. ---

og senest ved § 2 i lov nr. 554 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 8, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Erhvervsdrivende varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 16, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 32

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 26. august 2013, som ændret ved § 15 i lov nr. 1634 af 26. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 6 a, *stk. 7*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Registrerede varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, jf. dog 2. pkt., jf. § 9, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

2. I § 11, *stk. 4*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Registrerede varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 9, stk. 2, på afgiftsangivelsen således, at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.«

§ 33

§ 1 ---

2. I § 11, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: »Afgift efter § 6 a, stk. 1, tilbagebetales ikke.«

§ 2---

6. I § 6 indsættes som *stk. 7* og *8*:

»*Stk. 7.* Den registrerede virksomhed skal verificere energiindholdet i gas omfattet af § 1, stk. 1, 2. pkt., hvoraf der betales afgift, og virksomheden skal på forlangende over for told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation herfor.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte regler for dokumentation efter *stk. 7*.«

§ 4 ---

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1.

Stk. 3-7 ---

I lov nr. 555 af 2. juni 2014 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love (Afgiftsnedsættelse for elektricitet fra land til visse erhvervsskibe i havne, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis, ændring af afgiftsregler for biogas m.v. af hensyn til energibeskatningsdirektivet, forsøgsordning med udvidet benyttelse af afgiftsfri institutionsbusser m.v. i frikommuner og forlængelse af forhøjet befordringsfradrag for pendlere i yderkommuner) foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 2, ophæves.

2. § 2, nr. 6, ophæves.

§ 34

I lov nr. 1385 af 28. december 2011 om ændring af lov om afgift af kvælstofoxider, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om afgift af naturgas og bygas (Højere afgift på luftforurening fra NO_x m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 4, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* § 1, nr. 1, træder i kraft den 1. januar 2015. For en landbaseret stempelmotor eller turbine med en nominel termisk indfyret effekt på højst 30 MW, for hvilken der ikke skal foretages AMS-måling vedrørende udledning af NO₂-ækvivalenter eller en ækvivalent måling pr. 1. januar 2015 efter regler eller påbud under Miljøministeriets område, har § 1, nr. 1, virkning på det tidspunkt, hvor der er pligt til at foretage denne type måling for stempelmotoren eller turbinen efter regler eller påbud under Miljøministeriets område.«

§ 35

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2015, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, § 2, nr. 2, §§ 4 og 5, § 8, nr. 2, §§ 9 og 10, § 13, nr. 3, § 14, nr. 3 og 4, § 15, § 16, nr. 2 og 3, § 18, nr. 2 og 3, §§ 22 og 23, § 25, nr. 2 og 3, § 27, § 28, nr. 2 og 6 og §§ 31 og 32 træder i kraft den 1. juli 2015

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 7, nr. 3.

Stk. 4. § 12, nr. 1, 5 og 7, og § 33, nr. 2, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 5. § 2, nr. 1, har virkning fra den 1. juli 2013.

Stk. 6. § 7, nr. 3, finder anvendelse indtil tidspunktet for udløbet af den periode, hvori afgiften kan anvendes ifølge Rådets tilladelse til afgiften efter artikel 19 i Rådets direktiv om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet. Skatteministeren bekendtgør i forbindelse med ikrafttrædelsen, jf. stk. 2, tidspunktet efter 1. pkt.

Stk. 7. Afgiftspligtige varer efter spiritusafgiftsloven, der inden lovens ikrafttræden er forsynet med en banderole, kan efter lovens ikrafttræden fortsat udleveres i banderoleret stand.

Stk. 8. Registrerede virksomheder kan til og med den 1. april 2015 søge om at få godtgjort købsprisen af ikke-påsatte banderoler af told- og skatteforvaltningen. Det samlede godtgørelsesbeløb skal udgøre mindst 500 kr.